

ATHENSvoice

Σίφαινε ταξί, 600 Περίους!

Post-Truth Γιατί είναι η λέξη της χρονιάς

Της Σώτης Τριανταφύλλου

Αλίκη Δανέζη-Knutsen
Ήμουν 28 ετών όταν έθαβα
τον 23χρονο πατέρα μου
Του Δημήτρη Μαστρογιαννίτη

Taxibeat
The headquarters
Του Γιάννη Νένε

Quiz: Πόσο 80s είσαι;
Ο Βασίλης Βαρβακάς μιλάει
για την έκθεση «GR80s»
Του Δημήτρη Φύσσα

Αφιέρωμα Running
Τρέχουν: Καψής, Κοσμοπού-
λου, Τζάνης, Νίκος Δ., Στάπ

wish for a happy new year with a legendary gift

2017

D i a r i e s

MOLESKINE®

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελάς

Σύμβουλος Έκδοσης Διευθύντρια Σύνταξης
Σταυρούλα Παναγιωτάκη Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεκλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντασιμάς

Αρχισυντάκτες Γιάννης Νένες,
Δημήτρης Μαστρογιαννίτης

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης: Δήμητρα Γκρους

Συντακτική ομάδα: Δ. Αθανασιάδης, Ν. Αργυροπούλου, Ντ. Βλαχοπούλου, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελάς, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γούναρη, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Δ. Καραθάνος, Α. Καρανικολού, Μ. Κοντοβά, Ι. Μαργακουδάκη, Μ. Μαρμαρά, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Κ. Νιαμονιτάκη, Α. Νικολάρη, Ευτ. Παλλήκαρης, Κ. Παναγοπούλου, Ευ. Τσαβδάρη, Δ. Παπαδόπουλος, Η. Παρτσουλάκη, Γ. Παυριανός, Κ. Ρήγος, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Γ. Τσάκαλος, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Λ. Χουρμούζης

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Εικονογραφήσεις Οδοδωρή Μπαργιώτας,
Νεκτάριος Σταματόπουλος, Smart, Β. Γκογκτζιλιάς,
Benoit Paré, art@athensvoice.gr

Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, In Time, Ideal Images,
Αλ. Βλάχος (Action Images) Κ. Αμοιρίδης,
Α. Κούρκουλος, Στ. Καλησπέρης,
Μάρω Κουρή, Θ. Σταμάτης, Π. Βουμβάκης,
Τ. Βρεττός, Στ. Ρόκκος, Βαγγέλης Τάτσος

Διαχείριση Web Βαγγέλης Κορωνάκης
vkoron@athensvoice.gr
Αρχισυνταξία Ελίζα Συναδινού

Διευθυντής Εμπορ. Ανάπτυξης
Νίκος Τσουανάντος, ntsouanatos@athensvoice.gr
Digital Advertising Manager
Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr

Direct Market Manager Βασίλης Ζαρκαδούλας
Direct Market Νίκος Δαμδημόπουλος, Θεοδώρα
Θεμελιά, Ελεονώρα Βερυκοκίδη, Βαγγέλης Κώτσος
Υποδοχή Διαφημιστικής Αγοράς & Direct
Market Μαρία Αυγερινού
marketing@athensvoice.gr

Ροή Διαφήμισης Web Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζίτη

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617.369 / Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

ATHENS!

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική,
η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης
με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο,
χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΤΟ ΔΩΡΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

ΓΥΑΛΙΑ JIM FRAMES

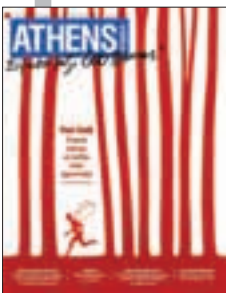
Μη ξεγελιάστε με το κρύο των τελευταίων ημερών. Η άνοιξη είναι κοντά, σχεδόν την αγγίζουμε! Πριν αρχίσουν οι μεγάλες πλιοφάνειες αποφασίσαμε να σας δώσουμε την ευκαιρία να διεκδικήσετε ένα από τα πιο εκλεπτυσμένα και κλασικά μοντέλα γυαλιών Jim Frames, αξίας €145. Φτιαγμένα αποκλειστικά στην Ελλάδα με τα καλύτερα υλικά της Ιταλίας και φακούς υψηλής ποιότητας Carl Zeiss με 100% προστασία UV, θα γίνουν το αγαπημένο σας αξεσουάρ.

Μπορείτε να το διεκδικήσετε στέλνοντας SMS: AV11 (κενό) και ονοματεπώνυμο στο 19400 μέχρι 8/2. Ο νικητής θα ειδοποιηθεί με sms. Κάθε μήνυμα χρεώνεται €0,31 με ΦΠΑ (τηλ. παραπόνων 2142148020)

i

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **Δημήτρης Γέρου**. Γεννημένος στην Ελλάδα, ήταν ο πρώτος καλλιτέχνης που ασχολήθηκε εδώ με

τις περφόρμανς, το body art, το video art αλλά και τη mail art. Έχει κάνει 52 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και έχει συμμετάσχει σε Biennale και αναρίθμητες διεθνείς ομαδικές εκθέσεις

σε διάφορες πόλεις του πλανήτη. Συνεργάζεται, μεταξύ άλλων, με σημαντικούς χώρους τέχνης όπως την Throckmorton Fine Arts (Νέα Υόρκη), τη Holden Luntz gallery (Palm Beach), ενώ έργα του βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές, γκαλερί και μουσεία ανά τον κόσμο (Tate Britain, Gety-LA κ.ά.). Έως τις 18/2, στην Γκαλερί Σκουφά, ατομική έκθεσή του με καινούργια έργα ζωγραφικής.

Θέατρο
Φεβρουάριος 15→19

Σοφία Βγενοπούλου
& Grasshopper Youth

Αθήνα, Γραμμή 1

Το μιούζικαλ που σπάει τα ταμεία από το 1986 έρχεται στη Στέγη.

Εισιτήριο: 7-12€

sgf.gr/theatre

Συζήτηση μεταξύ δύο 35άρηδων:
«Για να καταλάβεις πόσα χρόνια έχω
να πάω να δω Παναθηναϊκό, ένα θα
σου πω. Την τελευταία φορά που
ήμουν μέσα, πάνω στον πανηγυρι-
σμό ενός γκολ που βάλαμε, έχασα
το i-phone 3... για τόσο καιρό σου
μιλάω».

(Τετάρτη πρωί, στο μετρό)

Δύο γυναίκες, μάνα και κόρη,
περπατούν συνομιλώντας.
-Αιάν, βρε Χριστίνα, τι έχει πια
αυτός ο μπαμπάς σου και τον αγαπάς
πολύ από μένα;
-Μπαμπακότητα.

(Ερμού, Τετάρτη πρωί)

-Αποφασίσαμε με τον Γιώργο
να κάνουμε τη διατα του
Dine Athens. Επί 12 μέρες θα
τρώμε έξω, σε εστιατόρια με
ειδικά μενού
σε προνομιακές τιμές.
-Και πού είναι η διατα;
-Θα πηγαίνουμε με τα πόδια.

«Πωπω... αγνώριστη
είναι το πρωί».

(Χίπστερς, δύο κορίτσια κι ένα αγόρι,
αντικρίζοντας την πλατεία Αγίας Ειρήνης,
Παρασκευή πρωί)

Συζήτηση σε ταβέρνα, ανάμεσα
σε δύο κορίτσια, περίπου 18 και
14 χρονών, μάλλον αδερφές:
-Η χωριάτικη έχει χόρτα μέσα;
-Τι λες, παιδί μου; Αφού δεν
γράφεται με όμπρον. Εγώ
έπρεπε να δώσω πανελλήνιες,
όχι εσύ.

(Ταβέρνα «Ο Κώστας», Παιανία, Κυριακή
μεσημέρι)

(Οι ίδιες κοπελίτσες, μετά από
σύντομη παύση)
-Από ποιο χωριό είναι
η χωριάτικη;
-Από το Διακοφτό.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

Γκρεμισμένο φανάρι του Σαββατόβραδου

Στην εικόνα βλέπετε ένα πρώην φανάρι στη νησίδα της Πατισίων, πλατεία Αμερικής και Μηθύμνης, που φωτογράφησα Κυριακή πρωί στις 22 του Γενάρη. Η επίθεση εναντίον των στύλων που φιλοξενούν φανάρια πάνω σε νησίδες αποτελεί πατροπαράδοτο έθιμο των μεθυσμένων οδηγών του Σαββατόβραδου. Σε αρκετές περιπτώσεις οι αρμόδιοι είδαν κι απέειδαν, ώσπου τους καταργήσανε από τις νησίδες και βάλανε τα φανάρια κρεμαστά, πάνω από τα κεφάλια των οδηγών. Εννοείται ότι διατηρούνται οι στύλοι στα πεζοδρόμια, ως λιγότερο ευάλωτοι. Σημαντικό: Τρίτη πρωί πρωί, 24 του μήνα, καθοδόν προς την Α.Υ., είδα το φανάρι αποκαταστημένο. Δεν ξέρω ποια υπηρεσία έκανε τόσο γρήγορα την αντικατάσταση, μα της αξίζει ένα απερίφραστο «μπράβο». Φυσικά, μέχρι την «επίθεση» του επόμενου μεθυσμένου, κάποιο μελλοντικό Σαββατοκύριακο.

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ

We come in peace to put ethniko ktimatologio
in your planet.

THE VOICE

Το πιο πετυχημένο όλων των εποχών.

ΤΟ ΝΕΟ TRENT

Ανάρπαστα έχουν γίνει στα μίνι μάρκετ τα αυτοκόλλητα με τους ποδοσφαιριστές που τους κολλάς στο πακέτο των τσιγάρων, εκεί ακριβώς που εμφανίζεται η φρικ εικόνα.

Η ΑΠΕΙΛΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Γύρνα πίσω, θα φάω κινόα».
(@tounvas)

ΜΙΚΡΗ ΑΓΓΕΛΙΑ

«Ζητώ να μου χαρίσουν πλάσμα τηλεοράσεις, στερεοφωνικά, lap top, smart τηλέφωνα, πιστωτικές κάρτες, μηχανές, αυτοκίνητα, σκάφη αναψυχής, κότερα. Μόνο σοβαρές προτάσεις».

TONINO CAROTONE - LOCOMONDO

Μια βραδιά αφιερωμένη στο χορό και στη χαρά.
(στο Diogenis studio)

ΝΙΚΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ

Οπισθοδρομεί σωστά και με συνέπεια.

ΔΗΛΩΣΗ ΦΛΑΜΠΟΥΡΑΡΗ

«Έρχεται ανάπτυξη και θα τρίβουμε τα μάτια μας».
Όσοι δεν θα τα έχουμε βγάλει...

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Σιγά-σιγά θα μείνουνε κρεμασμένα στα περίπτερα μόνο τα ροζ, τα κίτρινα και τα μαύρα.

ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΑ

Τα νέα hotspots.

ΕΪΤΙΛΕΣ

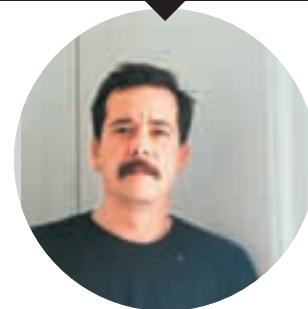
Καλά, μη μας πιάνει και τόση νοσταλγία. Για τη δεκαετία της χαίτης, της βάτας και της βινεοταινίας!

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΙΣ ΗΠΑ

Survivor 2017.

ΕΛΑΤΕ ΝΑ ΚΛΑΨΟΥΜΕ ΠΑΡΕΑ

Όλο και πλησιάζει η μέρα που το ΚΠΙΣΝ θα περάσει στο Ελληνικό Δημόσιο.

ΕΥΘΥΜΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Επιμέλεια: Γιάννης Νένης

Γιατί ήρθες ή πώς βρέθηκες στην Αθήνα; Γεννήθηκα εδώ. Δεν ξέρω γιατί ήρθε ή πώς βρέθηκε η μάνα μου στην Αθήνα.

Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη... Η θαλασσα κοντά, οι ταραγμένοι λόφοι του κέντρου, οι πόρτες των εισόδων των πολυκατοικιών.

Τα 3 πράγματα που, αν έλειπαν, θα έκαναν την Αθήνα λίγο ομορφότερη...

Το σημείο που στρίβεις δεξιά στην άνοδο της Συγγρού για να μπεις Καλλιρόης, όλη η Βουλαγμένης, οι Ινδιάνοι που παίζουν μουσική στο Μοναστηράκι.

Η πρώτη δουλειά που έκανες στην Αθήνα... Μοίραζα δροσιστικούς χυμούς σε ένα σούπερ μάρκετ στη Βάρη.

Το πρώτο σου διαμέρισμα στην Αθήνα. Αχαρνών & Ολυμπίας 26. Περίπου 80 τετραγωνικά. Δίπλα έμενε η οικογένεια Τσιγαρίδα. Δύο παιδιά, ο Νίκος –στην ηλικία μου νομίζω– και η Τζούλη, μικρότερη σίγουρα.

Ποιο είναι το καλύτερο μέρος για να απομονώνεσαι στην Αθήνα; Ομήρου & Σταδίου γωνία.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που θα έκανες, αν ήσουν δήμαρχος για μια μέρα; Θα σκεφτόμουν κάποιον που θα ήταν καλός κατά τη γνώμη μου δήμαρχος και θα τον ρωτούσα τι να κάνω.

Πού ζεις τώρα; Στο Παγκράτι. 3ος ορόφος. 60 τετραγωνικά. Έμενα πριν σε ένα σπίτι με κουφώματα παλιά κι αυτό είχε καινούργια.

Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός φόβος σου. Ότι θα ανοίξουν κι άλλα μοντέρνα υπερφωτισμένα φαρμακεία.

Αν ο «Αστακός» διαδραματιζόταν στην Αθήνα, σε ποιο μέρος της θα ήταν; Το ξενοδοχείο θα ήταν το Κάραβελ και το δάσος θα ήταν ο Εθνικός Κήπος.

Τι ετοιμάζεις τώρα; Τώρα ξεκινάω το γράψιμο ενός νέου σεναρίου με τον Λάνθιμο και δύο θεατρικών κειμένων.

Ο Ευθύμης Φιλίππου είναι συγγραφέας και σεναριογράφος, υποψήφιος μαζί με τον Γιώργο Λάνθιμο για το φετινό Όσκαρ Πρωτότυπου Σεναρίου για την ταινία «Αστακός».

Το 2° Dine Athens έχει ξεκινήσει από 1° Φεβρουαρίου.
Κλείσε τραπέζι στο www.dineathens.gr

Ένας φούρνος στο Μενίδι που θα λάτρευε ο Ντιντερό!

Δύο Έλληνες street artists, ο LUNE82 και ο BILLYGEE, μας γράφουν για το εντυπωσιακό εικαστικό τους πρότζεκτ σε τοίχο μεγάλων διαστάσεων

Τον τελευταίο καιρό συζητούσαμε ότι πρέπει να μεταφέρουμε την τέχνη μας σε περιοχές της Αθήνας που δεν συνηθίζουμε να επιλέγουμε για να βάψουμε. Αυτή είναι η δύναμη του graffiti, να μιλάς με το έργο σου σε όλη την πόλη. Είναι μοναδικό το συναίσθημα όταν βάφεις σε μία από αυτές τις γειτονιές που σου θυμίζουν τα παιδικά σου χρόνια, τότε που όλα ήταν πιο απλά, τα πάντα άρχιζαν και τελείωναν στη γειτονιά! (πολύ ρομαντικό αυτό, αλλά έτσι είναι).

Λίγους μήνες μετά μας ανέθεσαν να διακοσμήσουμε εικαστικά την πρόσοψη ενός κτιρίου που λειτουργεί ως φούρνος και βρίσκεται στο Μενίδι. Το σκηνικό που αντικρίσαμε ταυτιζόταν με τις σκέψεις μας – η ευκαιρία μάς χαμογέλασε.

Για αυτό κι εμείς θελήσαμε να ξεφύγουμε λίγο από τα συνηθισμένα και να ξεχάσουμε τα φανταχτερά χρώματα και τις σκληρές φόρμες που έχει η τέχνη του graffiti. Αφήσαμε για λίγο τα σπρέι στο εργαστήριο και πήραμε πινέλα, έτσι για να σεβαστούμε την καλή (ή κακή) οπισθοδρομικότητα και την πιο λαϊκή νοοτροπία των δυτικών προαστίων της Αθήνας.

Η βασική εικόνα της σύνθεσης είναι επηρεασμένη από την εικονογράφηση της «Εγκυκλοπαίδειας» του Ντενί Ντιντερό (γάλλος φιλόσοφος & συγγραφέας) με θέμα την αρτοποιία. Η θεματική εμπλουτίστηκε από στοιχεία του χαρακτήρι Γιώργη Δ. Βαρλάμου και επιρροές από το ρώσο εικονογράφο Μπιλιμπίν.

Το έργο κράτησε δέκα μέρες λόγω καιρικών συνθηκών, τα υλικά είναι πινέλα και ακρυλικά εξωτερικού χώρου, οπότε και εμείς δημιουργήσαμε ένα δικό μας φυσικό φούρνο μέσα στο δάσος σε αυτό το ιδιαίτερο τριώροφο κτίριο.

Περισσότερα για BillyGee εδώ: billygee.gr
Περισσότερα για τον LUNE82 εδώ: [instagram.com/explore/tags/lune82](https://www.instagram.com/explore/tags/lune82)

ΤΑ TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για την προσθήκη φωτεινής προειδοποιητικής ένδειξης στα τηλεκοντρόλ ότι τελειώνουν οι μπαταρίες τους)

Ναι, θα μπορούσε να είναι το άκρον άωτον της αισιοδοξίας: Να μην μπορείς να βρεις λύση για τους πρόσφυγες της Μόριας αλλά να θεωρείς αυτονόητο ότι θα αναπτύξεις Διαστημικό Πρόγραμμα!

Επίσης μπορείς πάντα να χρησιμοποιήσεις την ίδια δικαιολογία με τη Μόρια: «Θα φτάναμε μέχρι το διάστημα αλλά είχαν αντιρρήσεις οι ξενοδόχοι του Άλφα Κενταύρου...»

Το μόνο πρόβλημα είναι ότι δεν μπορείς να διορίσεις εκεί τις καθαρίστριες του ΥΠΟΙΚ. Τουλάχιστον χωρίς ολιγοήμερη εκπαίδευση... Και ποιος έχει όρεξη να εκπαιδευτεί τώρα...

Άσε που οι εκπαιδευμένοι τύποι σαν αυτούς του Χάρβαρντ είναι η Τεχνοκρατική Ελίτ που πολεμάει αυτή η κυβέρνηση.

Και παρεμπιπτόντως –τι έκπληξη!– αποδείχθηκε ότι τελικά δεν φτάνει η απαγόρευση φωτογραφιών στους καταυλισμούς της Μόριας. Θα πρέπει να απαγορευθεί συνολικά η μετάδοση ειδήσεων σχετικά με τους νεκρούς.

Το διδάγμα της εβδομάδας: Δώσε σε έναν πλανήτη τη δυνατότητα να επικοινωνεί καθημερινά από άκρη σε άκρη, να γνωρίζει άλλες κουλτούρες και να μοιράζεται τις ιδέες του...

...κι εκείνος το πρώτο που θα κάνει είναι να στραφεί στο μίσος και να κλείσει τα σύνορα.

Είναι κάτι τύποι που όταν βλέπεις μια ταινία σκύβουν κάθε δύο λεπτά στο αυτί σου και σου τα πηρίζουν εξηγώντας τι συμβαίνει. Μάλλον επειδή θεωρούν ότι είσαι ηλίθιος και δεν μπορείς να καταλάβεις μόνος σου.

Ε, κάπως έτσι κάνει και το Μέγαρο Μαξίμου με τα non-papers. Με τη μόνη διαφορά ότι τα non-papers στα εξηγούν και λάθος...

Ναι, σύμφωνα με τη θεανώ Φωτίου, σε λίγο καιρό όλα τα παιδιά θα παίρνουν ένα σχολικό γεύμα την ημέρα...

Θα μπορούσαν να έχουν αρχίσει να το παίρνουν νωρίτερα, αλλά είχε προτεραιότητα το σάντουιτς στους συνδικαλιστές της ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ...

Αξιολόγηση: (η) ουσ. προσδιορισμός της αξίας ενός προσώπου ή ενέργειας με καθορισμένα κριτήρια.

Διαπραγμάτευση: (η) ουσ. συνεννόηση ανάμεσα σε ενδιαφερόμενους για ορισμένο ζήτημα με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας.

Συμπέρασμα: Άλλο διαπραγμάτευση και άλλο αξιολόγηση. Δηλαδή στη διαπραγμάτευση συμφωνείς τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία θα αξιολογηθείς μετά.

Συνεπώς, το να «διαπραγματεύεσαι» για να κλείσει μια «αξιολόγηση» στην πραγματικότητα σημαίνει ότι η στάση σου συνοψίζεται στο «έεεεεελα, μωρέ, θα τα βρούμε, μην είσαι σπαστικός, ρε bro...»

(...γνωστό και ως «πιάκω πεντακό και βάλε τζίφρα ότι όλα είναι ΟΚ, μάστορα, για να μη χαλάσουμε τις καρδιές μας»)

«Η Ελλάδα είναι κράτος δικαίου με συνταγματικά κατοχυρωμένη και αδιαμφισβήτητη την αρχή της διάκρισης των εξουσιών...» γράφει στο σχόλιό του το Μέγαρο Μαξίμου σχετικά με την απόφαση του Αρείου Πάγου για τη μη έκδοση των τούρκων αξιωματικών.

Το μόνο πρόβλημα είναι ότι σε χώρες που έχουν σαφή διάκριση των εξουσιών, τα γραφεία των πρωθυπουργών δεν βγαίνουν να σχολιάσουν τις αποφάσεις σε να πρόκειται για αναρτήσεις στο Facebook... Πατί η διάκριση των εξουσιών θεωρείται αυτονόητη.

Αλλά βέβαια όταν προσλαμβάνεις troll των social media για γραφείο τύπου, σαν troll των social media θα αντιδράσουν.

1 Η στιγμή που ο πρωθυπουργός εμπνέεται το διαστημικό πρόγραμμα της χώρας

2 Το γραφείο του Παύλου Πολάκη με το πορτρέτο του Βελουκιώτη μετά την κατάκτηση του διαστήματος

3 Έκπληκτος ο Γιώργος Αυτιάς βλέπει καπνό να έχει περικυκλώσει τον Αλέκο Φλαμπουράρη κατά τη διάρκεια της συνέντευξης

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τροχονόμος στα μπλόκα των αγροτών

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

1 Κώστας Γαβρόγλου: «Η Φινλανδία μαζί με το Χάρβαρντ κοντεύουν να αποκτήσουν μία μεταφυσική ιερότητα στην Ελλάδα»

Μετάφραση Πελάτες μου, μην ψαρώνετε με τους «κουλτουριαραίους» που έλεγε και η «Αυριανή». Κι αν κλαιγόμαστε καμιά φορά για τη μετανάστευση των μυαλών, το κάνουμε για τα μάτια του κόσμου...

2 Αλέκος Φλαμπουράρης: «Η κυβέρνηση δέχτηκε τον κόφτη γιατί είμαστε σίγουροι πως η πολιτική μας, ακόμη και σε αυτά τα ασφυκτικά πλαίσια, πετυχαίνει θαύματα»

Μετάφραση Σιγά το πρόβλημα... Έτσι και ξεφύγουμε στις προσλήψεις και βγούμε εκτός προϋπολογισμού βάζουμε ακόμα μερικούς φόρους. Αφού κερδάμε, λέμε...

3 Αλέκος Φλαμπουράρης: «Δεν βλέπετε πια άνθρωπο, άντρα ή γυναίκα ή παιδί, να ψάχνει μέσα στα σκουπίδια για το φαγητό του. Ό,τι ώρα και να βγεις δεν βλέπεις τέτοιο πράγμα που είχε επεκταθεί τρομακτικά την περίοδο του '14»

Μετάφραση Οι άλλοι δεν έχουν επαγγελματίες ευαίσθητους για να το προβάλλουν κάθε μέρα από τα social media. Οπότε μπορώ να λέω ότι θέλω... Πατί αν δεν το καταγγέλλουμε εμείς, δεν υπάρχει.

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

• Οι πολίτες που σύμφωνα με την έρευνα του Πανεπιστημίου Μακεδονίας Θράκης θεωρούν πιο σημαντική την «Αξιοκρατία» (45%) και ζητούν από τους πολιτικούς να τους λένε την «Αλήθεια» (60%) δεν είναι οι ίδιοι που συνωστίζονται στα γραφεία των πολιτικών για ένα ρουσφέτι και καταψηφίζουν όποιον λέει κάτι που δεν τους βολεύει;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Διακοπτονόηση»

Το να υποδέεσαι ότι καταλαβαίνεις αυτά που σου λέει ο συνομιλητής σου όταν το κινητό κάνει διακοπές, γιατί βαριέσαι να τον βάλεις να τα επαναλάβει ●

Η συζήτηση για τη δραχμή δεν έγινε κατά λάθος

Ο πόλεμος εναντίον της Ευρώπης άρχισε. Η κυβέρνηση σε ποιο στρατόπεδο είναι;

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Οφείλει κανείς να εγκλειστεί έστω για λίγο στο πολιτικό πετσί του πρωθυπουργού και των «συμβούλων» του ώστε να αντιληφθεί, ακόμη και να κατανοήσει το τι ακριβώς θα μπορούσε να περιμένει η ελληνική κυβέρνηση ευρισκόμενη ανέναντι στη δίνη μιας, της οποίας, αξιολόγησης.

Σε αυτό το σενάριο της αγωνιώδους αναμονής όπου το βασικό χαρακτηριστικό είναι να παίζεις τις καθυστερήσεις, κυρίαρχος παράγοντας ως προς τις διαφαινόμενες δυναμικές καθίσταται ο υπόγειος, μακρόχρονος ήδη και αμείλικτος κατά τα φαινόμενα πόλεμος των ΗΠΑ με τη Γερμανία.

Όχι, δεν είναι εφεύρημα της διακυβέρνησης Τραμπ. Η ιστορία ξεκίνησε προ ετών με τη διακυβέρνηση Μπους, όταν στο στόχαστρο των Αμερικανών εντοπίστηκε η Siemens. Πολύ αργότερα εξεργάγη η βόμβα Volkswagen, λίγο μετά τη δεύτερη θητεία Ομπάμα. Η σύνθεση συμπληρώθηκε με την υπόθεση «Ντόιτσε Μπανκ» προς το τέλος της θητείας του προηγούμενου αμερικανού προέδρου.

Η επίθεση ήταν συμβολικά και στην πράξη μία κήρυξη πολέμου κατά του βιομηχανικού και χρηματοπιστωτικού «απαράτ» της σύγχρονης Γερμανίας. Τρεις κολοσσοί, τρεις αναμετρήσεις, τρεις ήττες με καταστροφικές συνέπειες. Όχι, δεν έφτασαν ποτέ σε πλήρη ακροαματική διαικασία. Οι Γερμανοί προτίμησαν να καταβάλουν κολοσσιαία ποσά σε αποζημιώσεις μέσω εξωδικαστικών συμβιβασμών και να υποστούν πέρα από την αιμορραγία αυτή και το στραπατσάρισμα της εικόνας των τριών πυλώνων της σύγχρονης γερμανικής οικονομίας.

Η διακυβέρνηση Τραμπ, για όσο αντέξει και εάν αντέξει, θα προχωρήσει ένα βήμα πέρα από τον Ρουβίκωνα τον οποίο έχει ήδη διαβεί η αμερικανική πολιτική. Κατά πως εξηγούν τα αμερικανικά και βρετανικά think tank, τα οποία όμως παρεμπιπτόντως συμφωνούν επί της αρχής, το επόμενο στάδιο του πολέμου αυτού αφορά το ευρωπαϊκό νόμισμα. Δεν είναι πλέον μυστικό. Κατά το επόμενο εξάμηνο και μέχρι το καλοκαίρι του 2017 θα παρατηρηθεί μία εμφανής και πιθανώς αποκάλυπτη σε κάποιες εκφάνσεις της επιθετικότητα κατά του Ευρώ. Κατ' αρχήν με τη μεθοδευμένη και σταθερή σκλήρυνση του αμερικανικού νομίσματος με τη φυσιολογικά αναμενόμενη ανατίμησή του. Οι αναλύσεις της Stratfor, συνήθως αξιόπιστες, δεν αφήνουν περιθώρια αμφισβήτησης αυτής της τάσης. Είναι πολύ πιθανόν, σύμφωνα με ειδικούς επί του θέματος, να ακολουθηθούν και ανορθόδοξες τακτικές από ιδιώτες (επαγγελματίες) στον πόλεμο αυτό. Ας θυμηθούμε τι κατάφερε προ ετών ο Σόρος σορτάροντας τη στερλίνα. Για την τσέπη του, βεβαίως. Αυτή τη φορά μπορεί η «τσέπη» να είναι διευρυμένη.

Στόχος αυτής της τακτικής είναι να ξεδοντιαστεί η αφύσικη διόγκωση της γερμανικής επιρροής. Παράλληλα με τα παπαπάνω, η παγκόσμια αγορά υδρογονανθράκων (σε δολάρια) με τις αναμενόμενες ανατιμήσεις, έστω και περιορισμένου βεληνεκούς, θα εκτροχιάσει προϋπολογισμούς πολλών χωρών, ενώ η προβλεπόμενη αύξηση των αμυντικών δαπανών των χωρών μελών του NATO, κορωνίδα του νέου αμερικανικού δόγματος, θα επιφέρει ανισορροπίες που θα προκαλέσουν σοβαρές στεναχώριες σε κάθε Σόιμπλε.

Εδώ και καιρό, και πάντως πριν την εκλογή Τραμπ και μετά το Brexit, η ιδέα της απομόνωσης της Γερμανίας για τρίτη φορά σε εκατό χρόνια – με μαξιλάρια συμπίεσης τη Μεγάλη Βρετανία και τη Ρωσία (και στη μέση το Βερολίνο) – άρχισε να κερδίζει έδαφος σε όλα τα συντηρητικά, και όχι μόνο, think

tank των ΗΠΑ και του Ηνωμένου Βασιλείου, πόσω δε μάλλον σε κύκλους της Μόσχας. Η τελευταία, αναγνωρίζοντας πως το οικονομικό της μέγεθος είναι εξαιρετικά περιορισμένο (η ρωσική οικονομία είναι του μεγέθους μιας Ισπανίας, για να συνεννοούμεθα), θα μπορούσε να επανέλθει στο προσκήνιο μόνο για δύο λόγους. Να χρησιμοποιηθεί ως μοχλός πίεσης κατά της Γερμανίας και του δόγματος Mitteleuropa του Βερολίνου, αλλά και ως ανασχετικό αμορτισέρ προς την Κίνα. Και τα δύο αυτά ατού της ρωσικής διπλωματίας εντάσσονται, το πρώτο ανεπίσημα, το δεύτερο επίσημα, στις προτεραιότητες της νέας αμερικανικής διακυβέρνησης, όσο αυτή αντέξει, επαναλαμβάνουμε, και εάν αντέξει.

Οι ειδικοί επί στρατηγικών θεμάτων θέλουν να πιστεύουν πως από την πίεση κατά του Βερολίνου θα προκύψουν κεντρόφυγες δυναμικές στον ευρωπαϊκό χώρο από τις οποίες θα αναδυθούν ξεχασμένες χώρες και περιφερειακά συμπλέγματα. Οι γεωγραφικοί χώροι στους οποίους αναμένονται τέτοιες δυναμικές είναι στην Κεντρική Ευρώπη, με κυρίαρχο παράγοντα την Πολωνία (εκτός ευρώ) και τα δυτικά Βαλκάνια κατά προτεραιότητα, που αποτελούν βασικό χώρο επιρροής της Γερμανίας. Για ορισμένους διπλωμάτες, η κατάσταση στα δυτικά Βαλκάνια θυμίζει πολύ την πρώτη προς δεύτερη δεκαετία του περασμένου αιώνα με το Αλβανικό και

Σερβικό ζήτημα ανοιχτά. Σε αυτή τη λογική, τα γνωστά διπλωματικά κεκτημένα μικρών βαλκανικών χωρών που βασίστηκαν κυρίως σε μία γαλαντόμα προτροπή της διακυβέρνησης Κλίντον, φαίνεται να βρίσκονται υπό κατεδάφιση. Το γερμανικό Υπουργείο Εξωτερικών θα έχει να αντιμετωπίσει ένα διαρκή και μεγάλο πονοκέφαλο επί του Πεδίου και μάλιστα πολύ σύντομα. Τουλάχιστον έτσι αφήνουν να εννοηθεί non papers και αναλύσεις διαφόρων προελεύσεων, πέραν του Ατλαντικού και δυτικά των Ουραλίων, αλλά και εντός πολιτικών κύκλων που φλερτάρουν με την εξουσία σε ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, συντηρητικών έως και υπερσυντηρητικών τάσεων, που δεν είδαν ποτέ με καλό μάτι τις γερμανικές διευθετήσεις στο χώρο της πρώην Γιουγκοσλαβίας και των δυτικών Βαλκανίων συνολικά, καθώς και την άνευ όρων παράδοση στις

γερμανικές πρωτοβουλίες της τότε διακυβέρνησης Κλίντον. **Μέσα σε αυτή τη βαβούρα,** χρηματοπιστωτική, γεωπολιτική και άκρως αποσταθεροποιητική, αλλά ενδεχομένως αναπόφευκτη, προσπαθεί να αλιεύσει η ελληνική κυβέρνηση. Συνήθως σε αυτές τις περιπτώσεις την τελευταία λέξη στο πόκερ ή στο μπλακ τζακ έχει αυτός που διαθέτει αποθέματα ή την μπάνκα.

Δυστυχώς ως προς την ελληνική πραγματικότητα, ούτε η κυβέρνηση ούτε η σημερινή αξιωματική αντιπολίτευση διαθέτουν αποθέματα ή την μπάνκα. Οπότε η όποια καθυστέρηση ή αναμονή έχουν προστιθέμενο διαρκώς κόστος.

Πάντως η νέα μανία περί Grexit, περί δραχμής και περί «προετοιμασίας διά του διαλόγου για παν ενδεχόμενον», δεν εκπορεύεται δίχως λόγο και αιτία. Εμφανής είναι η αμχανία ξένων διπλωματικών κύκλων που διαπιστώνουν πως το υπάρχον πολιτικό προσωπικό στην Αθήνα αυτή τη στιγμή δεν είναι επαρκές ούτε διαθέτει τα εργαλεία για να επεξεργαστεί τα επερχόμενα. Ίσως για το λόγο αυτό κανείς σοβαρός παρατηρητής της ελληνικής πολιτικής ζωής δεν βλέπει εκλογές, ούτε τώρα, ούτε αύριο, ούτε και μεθαύριο, παρά μόνο όταν γίνουν αντιληπτές οι εξελίξεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο, μετά τις εκλογικές αναμετρήσεις σε Ολλανδία, Γαλλία και Γερμανία και μετά την ανάλυση της συμπεριφοράς του Ευρώ στη διεθνή αρένα κατά το επόμενο εξάμηνο. Μέχρι τότε η «βαβούρα» θα αποπροσανατολίζει. **Α**

Left in Space

Του ΒΑΓΓΕΛΗ ΠΕΡΗ

Ε, ναι! Τάραξέ τους στην ανάπτυξη, σύντροφε Αλέξη Τσίπρα! δώσε πόνο, σύντροφε Νίκο Παππά. Μόνο έτσι καταλαβαίνουν οι πακτωμένες συντεχνίες, η ρεβανσιστική Δεξιά, τα παλιά τζάκια και η φρενιασμένη διαπλοκή. Επί δυο χρόνια ζούσαν με την ψευδαίσθηση ότι η Αριστερά θα ρίξει νερό στο κρασί της και δεν θα υλοποιήσει το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης: Έλα όμως που αυτή η κυβέρνηση δεν είναι τυχαία! Γεννήθηκε από τα οράματα των νεκρών της ΕΡΤ, αντρώθηκε στα πρωθυπουργικά αεροπλάνα που πηγαίνουν φέρνουν το σύντροφο Καμμένο όπου υπάρχει ελληνισμός και δεξίωση. Όμως σε μας δεν αρκούν τα Embraer Legacy 600, ούτε οι πέτρες δεν βολεύονται με λιγότερο ουρανό. Θέλουμε το άπειρο και ακόμη παραπέρα, όπως έλεγε και ο σύντροφος Λένιν. Για να το επιτύχουμε, ιδρύσαμε την Ε.Λ.Δ.Υ.Σ. (Ελληνική Λαϊκή Διαστημική Υπηρεσία Σύριζα), τα διαστημόπλοια της οποίας θα λειτουργήσουν μαζί με τα χαλασμένα λεωφορεία του ΟΑΣΑ. Όπως ήταν αναμενόμενο, ο λαός αμέσως αγκάλιασε την πρωτοβουλία της κυβέρνησης, ήδη μάλιστα έχουν γραφτεί σχετικά ποιήματα τα οποία θα μοιράζονταν από το «Βήμα», αλλά οι ξένες δυνάμεις δεν επέτρεψαν στον καταφερτζή σύντροφο Μουλόπουλο να τα κυκλοφορήσει. Δεν πειράζει. Το κενό θα το καλύψουμε πάλι εμείς, παρόλο που ακόμη να διοριστεί η βαφτισιά μου σε κάποια ΜΚΟ, γιατί δεν είναι και πολύ της δουλειάς.

Τώρα που είναι Αριστερά, θα πάμε και στον Αρν.
Συνταξιδιώτης και οδηγός, ο σύντροφος Γκαγκάριν.
Έφτιαξε ο Νίκος ο Παππάς νέα υπηρεσία,
σκυλιάσαν που τ' ακούσανε το NATO και η ΣΙΑ.
Το διάστημα νομιζανε πως είχανε τσιφλίκι
τρέμουν από το φόβο τους ξένοι και ντόπιοι λύκοι.
Πολλά συχαρητήρια στον Νίκο, τον μπαγάσα
και τα κανάλια μείωσε, έφτιαξε και γκρικ NASA.
Είναι ιστορική στιγμή για ολόκληρη τη χώρα,
το Εντερπράιζ φτιάχνουμε με τα λεφτά του Σώρρα.
Κεφάλαια υπάρχουνε, πιλότος δεδομένος
ντύθηκε σαν τον κάπτεν Κερκ ο σύντροφος Καμμένος.
Τρομοκρατούνται οι εχθροί, ναι, μας χωρίζει χάσμα!
Καθιλωμένοι αυτοί στη Γη, εμείς βόλτες στο φάσμα.
Στο φάσμα του διαστήματος, ο «Ακτωρ» φτιάχνει οάσεις,
οι Τούρκοι πια λουφάζουνε, τέρμα οι παραβιάσεις.
Χώρος θα υπάρχει άπλετος κι έτσι θα βρούμε λύσεις
οι πρόσφυγες να στεγαστούν - θέμε επικορηγήσεις.
Κι αν κάποιοι τώρα πέθαναν, δίδην γιατί παγώσαν
να κάνανε υπομονή, τα χιόνια πλέον λιώσαν.
Θα φεύγανε πολλά λεφτά για σόμπες, κηροζίνη
κι ίσως ν' αργοπορούσαμε να πάμε στη Σελήνη.
Εγγύς γαρ είν' ο καιρός για τις μεγάλες ρήξεις,
κι αν είσαι πράκτωρ του εχθρού, πάρε τις αποδείξεις:
Φύτρωσε του Παΐσιου μια μαραμμένη γλάστρα,
σημάδι είναι θεϊκό πως μας ανήκουν τ' άστρα.
Στον Πλούτωνα θα φτιάξουμε γέφυρες με τη MOMA,
πάντα ενώνει τους λαούς του Σύριζα το κόμμα.
Πάλι θα συγκλονίσουμε την Οικουμένη ούλη,
για πρόεδρο διαλέξαμε τον σύντροφο Κιμούλη.
Αυτός το Σύνταγμα έφτιαξε, θα διοικεί το «Νιάρχος»,
είναι ο πλέον κατάλληλος να μη μας πιάνει άγχος.
Όλα λοιπόν πανέτοιμα να φύγουμε για Άρη,
ξέρω κι έναν Αρειανό, που λένε Φλαμπουράρη.
Στον κόκκινο πλανήτη ζει, κι όλα ωραία, ίδια,
δεν έχει κρίση και φτωχούς, δεν ψάχνουν στα σκουπίδια.
Στο διάστημα πια κατοικούν του Σύριζα οι αξίες.
Είναι κοντά μας, διπλανές, σε άλλους Γαλαξίες. ●

Διαβάζω στο περιοδικό “Point” τη λεζάντα μιας γελοιογραφίας που δείχνει έναν φυλακισμένο: «Οι ιδέες του περί μετα-τιμιότητας τον οδήγησαν σε εξοικείωση με την ιδέα της μετα-ελευθερίας». Το συνθετικό «μετα-» έχει, εδώ και κάμποσες δεκαετίες, την ιδιότητα να αναιρεί ό,τι έπεται: για παράδειγμα, το «μετα-κοσμικό» κράτος σημαίνει «πολυθρησκευτικό», επιτρεπτικό δημοσίων προσευχών στον Αλλάχ· ο «μετα-φεμινισμός» σημαίνει είτε σύγχυση-συγχώνευση των φύλων, είτε εύθυμη επιστροφή στους παραδοσιακούς ρόλους. Όσο για το «μετα-» πριν από την αλήθεια σημαίνει ένα περίπλοκο πλέγμα ψεμάτων – «μετα-ψεμάτων». Όποιος αντιστέκεται στην αποδοχή αυτού του «μετα-» θεωρείται «πριν», άρα αναχρονιστικός και με το ένα πόδι στον τάφο.

Το 2004, ο Ραλφ Κιζ, στο βιβλίο του *The Post-Truth Era: Dishonesty and Deception in Contemporary Life*, συνοψίζει τη μετα-αλήθεια ως εξής: «Άλλοτε, είχαμε την αλήθεια και τα ψέματα. Σήμερα έχουμε την αλήθεια, τα ψέματα και τις διατυπώσεις που μας φαίνονται αβλαβείς και τις χαρακτηρίζουμε απλώς ανακριβείς. Ανθίζει ο ευφημισμός: ξεστομίζουμε βελτιωμένες και αναβαθμισμένες αλήθειες». Η πολιτική γίνεται «μετα-πολιτική»: τα μέσα ενημέρωσης και ηλεκτρονικής δικτύωσης δημιουργούν περιβάλλον πολλαπλών ερεθισμάτων και πληροφοριών, μέρος των οποίων είναι αποτέλεσμα εσκεμμένης εξαπάτησης, ενώ ένα άλλο μέρος είναι αποτέλεσμα χειραγώγησης (πιο light εξαπάτησης). Τα σύνορα μεταξύ αλήθειας και ψέματος, όπως και μεταξύ μυθοπλασίας και πραγματικότητας είναι ασαφή: έχουμε την εντύπωση ότι δεν μοιραζόμαστε όλοι τον ίδιο κόσμο κι ότι δεν έχουμε ούτε τα ίδια μάτια, ούτε τις ίδιες λέξεις για τον περιγράφουμε.

Στη μετα-αλήθεια, τα γεγονότα δεν έχουν σημασία.

Οι πολιτικοί λένε ό,τι τους κατεβαίνει· τα υποτιθέμενα σοβαρά ΜΜΕ σχολιάζουν τα λεγόμενά τους, καταφεύγοντας, δήθεν, στην επαλήθευση-διάψευση, αλλά, τι περίεργο, η πραγματικότητα δεν αναδεικνύεται: γίνεται, με τη σειρά της, μια μετα-αλήθεια των δημοσιογράφων, ενώ, ακόμα συχνότερα, πέφτει πάνω στον τοίχο που είναι ο σημερινός θεατής – η πραγματικότητα, τα χειροπιαστά hard facts γλιστράνε πάνω στον ψηφοφόρο όπως το νερό πάνω στις πάπιες. Οι οπαδοί του Brexit, οι οπαδοί του ΣΥΡΙΖΑ, οι οπαδοί του Ντόναλντ Τραμπ δεν ακούνε, δεν βλέπουν, δεν πιστεύουν παρά μόνον αν η μέθοδος παρουσίασης των γεγονότων ταιριάζει στο ψυχικό τους υπόστρωμα. Αναζητούν την «αυθεντικότητα» –γι’ αυτό, αποθεώνουν άτομα που τα χαρακτηρίζει η αμετροέπεια, η λούμπεν-λαϊκότητα, η δήθεν αντισυμβατική εμφάνιση – έναντι των επιτηδευμένων ελίτ, των τεχνοκρατών και των γραφειοκρατών. Ό,τι πουλιέται ως αντισυμβατικό είναι η σύμβαση του σήμερα.

Το 2006, είχα διαβάσει, με διαρκή κλαυσίγελο, ένα βιβλίο του Χάρι Φράνκφουρτ με τίτλο “On Bullshit”: πώς, στην καθημερινότητα, δεν λέμε τα πράγματα όπως είναι, άλλοτε από ευγένεια, άλλοτε από δόλο, άλλοτε εξαιτίας του οδοστρωτήρα της πολιτικής ορθότητας – πώς, με λίγα λόγια, επαναλαμβάνουμε κοινοτοπίες («Το σύστημα είναι σάπιο», «Πίσω από τους αριθμούς υπάρχουν άνθρωποι») και γινόμαστε ψεύτες, επεξεργαστές και ερμηνευτές ψεμάτων. Είμαστε φορείς και μάρτυρες ευρέος φάσματος εκδηλώσεων μετα-αλήθειας: από τους ευφημισμούς (η Air France δεν κάνει λόγο για «καθυστέρηση πτήσης» αλλά για «διαφοροποίηση ώρας απογείωσης», πράγμα που με εκνευρίζει κάπως), μέχρι την επιχειρησιακή κολακεία (ενώ περιμένω στο τηλεφώνο κάποιος δημόσιας υπηρεσίας, η γλυκερή φωνή με διαβεβαιώνει ξανά και ξανά ότι το τηλεφώνημά μου έχει μεγάλη σημασία και να κάνω υπομονή) μέχρι την άσκηση της πολιτικής όπου η μετα-αλήθεια παίρνει τη μορφή της παραπλάνησης και του βαυκαλισματος.

Οι πολιτικοί απελευθερώνονται πλήρως και γίνονται τρολ. Η επιτρεπτικότητα των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, όπου ο καθένας έχει την ελευθερία να πει οτιδήποτε, ατιμωρητί, κι όπου αναδύεται ο «πολίτης-δημοσιογράφος», διαχέεται στους θεσμούς: ίσως ο Βλαντιμίρ Πούτιν αποτελεί το μεγαλύτερο τρολ διεθνώς (επιρρίπτει όλες τις ευθύνες στις ΗΠΑ ή στην Ουκρανία χωρίς να εμφανίζει καμιά απόδειξη, χωρίς να του ζητείται κανένας αλγόριθμος), αλλά ακολουθούν πολλοί που τον μιμούνται. Όσο πιο «αληθινή» ακούγεται η μετα-αλήθεια τόσο καλύτερα: «Η κλιματική αλλαγή είναι μύθος», «Οι πλούσιοι γίνονται πλούσιοι και οι φτωχοί φτωχότεροι», «Οι βομβιστές αυτοκτονίας είναι τα τανκς των φτωχών» – έτσι, αναπτύσσεται αντιεπιστημονικό πνεύμα· πνεύμα ανορθολογισμού και μη απόδειξης. Συμβαίνει τελί-

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑ- ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΟΙ ΟΠΑΔΟΙ ΤΟΥ
BREXIT, ΟΙ ΟΠΑ-
ΔΟΙ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ,
ΟΙ ΟΠΑΔΟΙ ΤΟΥ
ΝΤΟΝΑΛΝΤ
ΤΡΑΜΠ ΔΕΝ
ΑΚΟΥΝΕ, ΔΕΝ
ΒΛΕΠΟΥΝ, ΔΕΝ
ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ
ΠΑΡΑ ΜΟΝΟΝ
ΑΝ Η ΜΕΘΟΔΟΣ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ
ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ
ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΣΤΟ
ΨΥΧΙΚΟ ΤΟΥΣ
ΥΠΟΣΤΡΩΜΑ.

κά αυτό που προσπαθεί να κάνει εδώ και σαράντα χρόνια η λεγόμενη “French theory”: η αποδόμηση της πραγματικότητας.

Κάθε κοινωνική ομάδα διεκδικεί τη δική της πραγματικότητα, τη δική της αφήγηση. Οι πιο πιστευτές είναι οι αφηγήσεις των «θυμάτων»: ποιος πιστεύει σήμερα την αφήγηση των «ισχυρών»; Ακόμα και ο Ντόναλντ Τραμπ υιοθετεί την αφήγηση του Αμερικανού χωρικού ο οποίος φοβάται ότι θα πλακώσουν λευκές γυναίκες. Επίσης, στοιχείο αξιοπιστίας είναι το συναισθηματικό φορτίο: οι στατιστικές, οι περιγραφές των ειδημόνων, οι επιστημονικές αναλύσεις θεωρούνται «ψέμα»· αλήθεια θεωρούνται οι μαρτυρίες τύπου ριάλιτι σόου – το λέει η λέξη· η πραγματικότητα πάλλεται *in your face*. Κι επειδή πάλλεται *in your face*, το ριάλιτι σόου γίνεται κυβέρνηση.

Η πολιτική της μετα-αλήθειας δεν είναι, φυσικά, εντελώς καινούργιο φαινόμενο: πράγματι, η προεδρία Τζορτζ Γ. Μπους ήταν η αρχή μιας καινούργιας φάσης πειθούς που συνέπεσε με τη διεύρυνση της χρήσης του Ίντερνετ· στον 20ό αιώνα, η πολιτική ρητορική, ιδιαίτερα μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο είχε μάλλον χαμηλούς τόνους και φαινόταν σε δρόμο εκπολιτισμού. Η πορεία αυτή έχει ανατραπεί: όπως γράφει ο ο Μάικλ Ντίκον στην *Daily Telegraph*, «τα γεγονότα είναι αρνητικά, απαισιόδοξα και αντιπατριωτικά»· η πολιτική τα αποφεύγει – έτσι, αναπτύσσεται από τη μία πλευρά ο ουτοπισμός, από την άλλη πλευρά η συνωμοσιολογία. Οι ονειροφαντασίες και οι φήμες αντικαθιστούν τα hard facts.

Η μετα-αλήθεια σε όλες τις μορφές καταλήγει σε μια σειρά διαδικασίες αποδόμησης: στην απονομιμοποίηση του δημοκρατικού συστήματος (προσφάτως διάβασα άρθρο στο Ίντερνετ περί «ναζιστικής Ευρωπαϊκής Ένωσης»: τι είδους άνθρωποι πιστεύουν άραγε ότι η ΕΕ είναι «ναζιστική»);· στην προπαγάνδα εναντίον της προπαγάνδας (εναντίον των ΜΜΕ, των θεσμών, του πολιτικού λόγου, των διανοουμένων)· στην ανάδυση ηλεκτρονικού λόγου (όπως το clickbait, τα fake news sites, το infotainment) που είναι ανοιχτά παραπλανητικός και που αφήνει πάντοτε πίσω του ένα ίχνος σαν βλέννα.

Η σχετικοποίηση της αλήθειας είναι η άλλη όψη του νομίσματος του διαλεκτικού υλισμού, της μαρξιστικής αντικειμενικότητας. Εξάλλου, η «μετα-αλήθεια» έχει τις ρίζες της στη ναζιστική και κομμουνιστική προπαγάνδα: το Newspeak, όπως το περιέγραφε ο Όργουελ, είναι η σημερινή τέχνη του bullshit όπως το περιγράφει ο Φράνκφουρτ. Το στοιχείο είναι ποιος θα πει τα καλύτερα bullshit με τον ελκυστικότερο τρόπο – αυτές τις ημέρες προτιμάται το στιλ του άξεστου βλακός που περνιέται για ξύπνιος. Τολμώ να ελπίζω ότι κάθε άξεστος βλαξ που ξεστομίζει μετα-αλήθειες θα εξοικειωθεί σύντομα με τη μετα-ελευθερία. **Α**

ΠΑΜΕ ΤΕΧΝΟΠΟΛΗ ΝΑ ΔΟΥΜΕ

Ο Βασίλης Βαμβακάς, συνδιοργανωτής της έκθεσης GR80s, μας γυρίζει «πίσω στο παρόν»

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ

Η έκθεση «GR80s, η Ελλάδα του Ογδόντα στην Τεχνόπολη» άνοιξε τις πύλες της πριν μια βδομάδα κι έγινε, σε χρόνο μηδέν, talk of the town. 2 επιστημονικοί επιμελητές, 18 επιμελητές ξεχωριστών τομέων (και ανάλογος αριθμός από ειδικά περίπτερα), δεκάδες ειδικοί συνεργάτες, αναρίθμητοι άλλοι συντελεστές («ανώνυμοι» και επώνυμοι), 4.000 εκθέματα, 1.000 ξεχωριστές φωτογραφίες, 30 παράλληλες εκδηλώσεις, συνθέτουν αυτό το πανόραμα μιας δεκαετίας που για άλλους ήταν ιδανική και για άλλους καταραμένη – όλοι όμως συμφωνούν ότι τέτοια έκθεση δεν έχει ξαναγίνει. Συνάντησα τον κ. Βασίλη Βαμβακά, επίκουρο καθηγητή στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (Κοινωνιολογία της Επικοινωνίας στο Τμήμα Δημοσιογραφίας και ΜΜΕ) και συνεπιμελητή της έκθεσης εδώ, στα γραφεία της Α.Υ., και είχα μαζί του μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση. Ιδού το καταστάλαγμά της:

Η σύλληψη της ιδέας, κύριε Βαμβακά; Η ιδέα της έκθεσης ήρθε ως συνέχεια του «Λεξικού της δεκαετίας του '80», που είχαμε επιμεληθεί πριν περίπου επτά χρόνια με τον Παναγή Παναγιωτόπουλο. Το μεγάλο απόθεμα πληροφορίας, ερμηνείας και στοιχείων που είχε διαμορφωθεί με συλλογικό τρόπο τότε, θέλαμε να γίνει γνωστό σε μεγαλύτερο κοινό, με πιο παραστατικό –φιλικό επιστημονικό– τρόπο. Το να συνεχίσουμε την έρευνα άλλωστε, να εμβαθύνουμε σε πεδία που δεν είχαμε προλάβει, ήταν μια διαρκής εκκρεμότητα.

Ποια είναι η δομή της έκθεσης; Ο βασικός στόχος της έκθεσης, δηλαδή η κριτική και αναστοχαστική (αλλά όχι βαρετή) επίσκεψη στο πρόσφατο παρελθόν, ακολουθεί μια διττή λογική: τη χρονολογική

αποτύπωση των σημαντικότερων γεγονότων ανά πεδίο (π.χ. πολιτική, μόδα, αθλητισμός, πόλη και δημόσιος χώρος, ΜΜΕ κ.ά.) με πλήθος από στοιχεία, και τεκμήρια (φωτογραφίες, δημοσιεύματα κ.ά.). Η δεύτερη διάσταση της έκθεσης είναι η μεταφορική, υπαινικτική ή καθαρά αναβιωτική χρήση αντικειμένων της δεκαετίας του '80 (με εξέχον βέβαια παράδειγμα εδώ την κατασκευή ενός μεσοαστικού διαμερίσματος του 1987). Η έκθεση περιλαμβάνει και ένα ακόμη ενδιαφέρον κομμάτι που δεν εμπίπτει σε αυτό των εκθεμάτων και των αποσπασματικών οπτικοακουστικών στοιχείων, αλλά των ολοκληρωμένων προβολών: Το αμφιθέατρο του 9.84 έχει μετατραπεί σε χώρο προβολής σημαντικών ελληνικών κινηματογραφικών και τηλεοπτικών παραγωγών της εποχής.

Πόσο χρόνο πήρε η προεργασία και το στήσιμο; Από τη μέρα της σύλληψης της ιδέας μέχρι τα εγκαίνια μεσολάβησε ουσιαστικά ένας χρόνος. Αφού συντάχτηκε ένα αναλυτικό σχέδιο για το περιεχόμενο και τους τρόπους υλοποίησης της έκθεσης (το οποίο ήταν και αυτό που ενέκρινε η Τεχνόπολη), η πραγματοποίησή της ξεκίνησε από τα τέλη της άνοιξης του 2016.

Ποιες είναι οι πηγές συλλογής του υλικού; Έχουμε τρεις βασικές πηγές υλικού: α) Επίσημα αρχεία που μας δάνεισαν το υλικό τους, από την Τράπεζα της Ελλάδος μέχρι το ΕΛΙΑ β) Συστηματικούς συλλέκτες που επιχειρούν με τρόπο οργανωμένο –πολλές φορές και εκθεσιακό– τη διαφύλαξη του υλικού πολιτισμού του πρόσφατου παρελθόντος. Από συλλέκτες παιχνιδιών μέχρι συλλέκτες αυτοκινήτων και μέσων μαζικής μεταφοράς γ) Όλους αυτούς που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά μας να ψάξουν τις ντουλάπες, τα πατάκια, τα μπασούλα τους και να ξεθάψουν

τις παλιές υλικές αναμνήσεις τους από το '80. Πάνω από 220 άτομα μας έστειλαν ένα ή περισσότερα αντικείμενα που μαζί με τις υπόλοιπες πηγές μας συγκρότησαν ένα όγκο 4.000 περίπου στοιχείων προς χρήση στην έκθεση. Η κλίμακα της συμμετοχικότητας της έκθεσης είναι πολύ σημαντική υπόθεση. Είναι ίσως ο βασικός λόγος που μας κινητοποιούσε όλο και περισσότερο. Η επιθυμία αρκετών ανθρώπων να μετατρέψουν το ιδιωτικό βίωμα σε συλλογικό, να εκθέσουν τη δημόσια αξία όλων των προσωπικών τους αναμνήσεων, είναι τα «GR80s».

Ποια επιδίωξη είχατε σαν διοργανωτές; Να γίνει μια έκθεση που δεν θα αφορά τους λίγους συνηθισμένους επισκέπτες εκθέσεων. Να ξανασυναντηθεί ένα διευρυμένο κοινό με βάση το ενδιαφέρον του για μια αμφιλεγόμενη όσο και καθοριστική περίοδο της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας.

Στοιχεία της δεκαετίας του '80 που επιζούν μέχρι σήμερα; Η περίοδος της κρίσης αναβίωσε σε μεγάλο βαθμό το λαϊκιστικό περιβάλλον της δεκαετίας του '80. Αυτό έχει ήδη σχολιαστεί πολλαπλά. Λιγότερο φανερό και γνωστό είναι ότι η γκατζετοποίηση της καθημερινής μας ζωής ξεκινά τότε με την είσοδο της μικροτεχνολογίας στην ιδιωτική μας σφαίρα (walkman, video games κ.ά.). Εκρηκτικό μίγμα, βέβαια, αποδεικνύεται ο λαϊκισμός που σήμερα συναντά τον τεχνολογικοποιημένο δημόσιο λόγο, όλοι αυτοί που τρολάρουν - χυδαιολογούν εαυτούς και αλλήλους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και κάνουν τους παλιούς αφισκοκολλητές να μοιάζουν ειρηνικά παιδιά.

Και στοιχεία που έχουν ξεπεραστεί; Αυτό που δεν ισχύει σήμερα είναι το αίσθημα προοπτικής που είχε μεγάλο τμήμα της κοινωνίας του '80 εξαιτίας

ΠΩΣ ΖΟΥΣΑΝ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΜΑΣ;

της κοινωνικής κινητικότητας που βίωνε. Ακόμη και ο πλουραλισμός που είχαν οι τότε νεανικές υπο-κουλτούρες έχει μειωθεί αισθητά στις μέρες μας, ή τουλάχιστον έχει μειωθεί η ταυτοτική δύναμη που αυτές οι κουλτούρες διαθέτουν. Ακόμη και ο πλουραλισμός στα ΜΜΕ δεν φαίνεται ιδιαίτερα επιθυμητός, όπως φαινόταν στα τέλη της δεκαετίας του '80, αφού εν πολλοίς έχει ταυτιστεί με διαπλεκόμενα και σκοτεινά συμφέροντα που δεν εκφράζουν, υποτίθεται, την κοινή γνώμη, την οποία αναλαμβάνει να αντιπροσωπεύσει με επιθετικούς τόνους και μανιαχιστικούς τρόπους το «βαθύ» ίντερνετ.

Ποιες διαφορές θα προσδιορίζατε σε σύγκριση με μια κοινή ρετρό - νοσταλγική έκθεση; Ούτε εγώ, ούτε ο Παναγής Παναγιωτόπουλος επιθυμούμε να επιστρέψουμε στη δεκαετία του '80, αν και δεν αποτελεί τραυματική περίοδο για μας. Δεν νοσταλγούμε το παρελθόν, δεν κρατάμε μόνο τις καλές πτυχές του. Αναδεικνύουμε το σύνολο των πραγμάτων που συνέβαιναν στην Ελλάδα τότε, τα οποία σε μεγάλο βαθμό ήταν αρνητικά. Για παράδειγμα η βία, κατασταλτική, τρομοκρατική και αθλητική που στη δεκαετία του '80 ανθεί, γίνεται μέρος της πολιτικής και κοινωνικής κανονικότητας και με κάποιους όρους συνεχίζεται μέχρι τις μέρες μας. Το κομβικό σημείο πάντως της αποστράτευσης των Ελλήνων από τις κομματικές - ιδεολογικές μονομέρειες και φανατισμούς της πρώτης μεταπολίτευσης αποτελεί το δυναμικότερο γεγονός που δρομολογείται στα 80s, για το οποίο αντιλαμβάνομαι πλήρως τα νοσταλγικά αισθήματα.

Δικαιολογεί ή όχι η έκθεση το σπαρταριστό όρο «εϊτίλα»; Έχω την εντύπωση ότι αυτός ο όρος χρησιμοποιείται με δύο τρόπους. Πρώτα, από αυτούς που θεωρούν το '80 πηγή όλων των κακών, πολιτι-

κών, αισθητικών, ηθικών. Αυτή η χρήση δεν αφορά την έκθεση γιατί δεν συμμεριζόμαστε μια τέτοια προσέγγιση. Ο δεύτερος τρόπος έχει να κάνει με έναν αναστοχασμό πάνω στην ίδια τη νοσταλγία της συγκεκριμένης περιόδου. Τη συνειδητοποίηση δηλαδή ότι μια εποχή που κατά κύριο λόγο έχει ταυτιστεί με την ελαφρότητα, την κατανάλωση, τη διασκέδαση, το άνοιγμα στο ποπ, δεν έχει τίποτα το πραγματικά επικό να αναδείξει, εμπεριέχει την ίδια της την αυτοϋπονόμευση σε κάθε πραγματικά σημαντική στιγμή της. Αυτή η χρήση του όρου «εϊτίλα», εάν ισχύει, μου φαίνεται ενδιαφέρουσα.

Επομένως η έκθεση δεν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί «ταξίδι στο χρόνο», δηλαδή επιστημονική φαντασία «απ' την ανάποδη»... «Πίσω στο παρόν». Αυτό θα ήταν το καλύτερο σλόγκαν της έκθεσης, αλλά μάλλον θα ήταν κάπως δυσνόητο για το κοινό. Όμως αυτό συνοψίζει το στοίχημά μας.

Ποια είναι η εξήγηση της τεράστιας απήχησης που φαίνεται κιόλας ότι έχει η έκθεση, λίγες μόνο μέρες μετά τα εγκαίνιά της; Είναι νωρίς να μιλήσουμε για επιτυχία, γιατί πραγματικά ο στόχος μας ήταν να οργανώσουμε μια έκθεση που θα προκαλούσε «μαζικό» ενδιαφέρον (ναι, μαζικό, αυτός ο τόσο παρεξηγημένος όρος), αλλά χωρίς παραχωρήσεις ευκολίας στο επίπεδο του περιεχομένου της. Θέλουμε πραγματικά να έρθει όλη η πόλη (και όχι μόνο) να τη δει. Όλοι οι συνεργάτες μας, νέοι άνθρωποι με μεγάλη όρεξη, αυταπάρνηση, επαγγελματισμό –παρά το εθελοντικό καθεστώς μέσα στο οποίο ουσιαστικά λειτουργούν– δουλεύουν μαζί μας γι' αυτό το σκοπό. Επιτρέψτε μου εδώ την αναφορά στα ονόματά τους γιατί είναι το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε εν είδει ανταπόδοσης της μεγάλης τους προσφοράς: Γιώργος Βουδούρη (project management), Αγγελική

Ζερβού (υπεύθυνη προβολής), Ιουλιέττα Ζήνδρου (αρχιτεκτονικός σχεδιασμός), Γιώργος Μαρκατάς (υπεύθυνος συλλογών), Νικολέτα Μπαλωθιάρη (art director), Εύα Δρούτσα (επικοινωνία), Αλεξάνδρα Σκαράκη (εκδηλώσεις), Μαρία Φέρμελη (χορηγίες) και πολλοί άλλοι: η ομάδα των «GR80s».

Οι επιμελητές; Οι επιμελητές των επιμέρους τομέων είχαν ρόλο καθοριστικό. Τα αντίστοιχα περίπτερα τα επιμελήθηκαν οι: Λεωνίδας Αντωνόπουλος, Βασίλης Βλασταράς, Μελένια Γιαννούση, Φοίβος Δεληβοριάς, Ορσαλία Ελένη Κασσαβέτη, Κώστας Κατσάπης, Λουκάς Κατσίκας, Κωστής Κορνέτης, Αλέξανδρος Ανδρέας Κύρτσος, Διονύσης Νοταράκης, Γρηγόρης Πασχαλίδης, Κυριάκος Πιερρακάκης, Λαμπρινή Ρόρη, Κώστας Ρουμανιάς, Νικόλας Σεβαστάκης, Κωστής Σταφυλάκης, Κατερίνα Σχινά, Δημήτρης Σωτηρόπουλος, Μαρία Τοπάλη, Κώστας Τσιαμπάος, Έφη Φαλίδα, Βαγγέλης Χατζηβασιλείου.

Εσάς προσωπικά τι σας προκάλεσε έκπληξη από τα εκθέματα / ακροάματα / θεάματα της έκθεσης; Πάρα πολλά, αλλά ας αναφέρω μερικά μόνο: Ποτά που έχουν φυλαχτεί άθικτα από τους ανθρώπους που τα αγόρασαν. Εμβλήματα μια λαϊκής κουλτούρας που κατάφερε να βγει από την περίοδο της αποταμίευσης και γεύτηκε έστω και λίγο τον κόσμο της κατανάλωσης, αυτόν που μέχρι πρότινος ήταν μόνο για «άλλους». Η προθυμία επισκεπτών να διαβάσουν ακόμη περισσότερα στοιχεία για τα γεγονότα που καταγράφονται στα χρονολόγια. Ευτυχώς η τεχνολογία των κινητών τηλεφώνων μάς επιτρέπει να τους δώσουμε περισσότερες πληροφορίες μέσω των περιβόητων QR codes, που πρέπει να διαφημίσουμε καλύτερα ότι διαθέτει η έκθεση. Επίσης η επιθυμία πολλών να ακούσουν τον ήχο που κάνει η μηχανή του πράσινου λεωφορείου! **A**

INFO

Τεχνόπολη του Δήμου Αθηναίων, Πειραιώς 100, Γκάζι, 25/12 - 12/3 Τρ.-Παρ. 12.00-20.00, Σάβ.-Κυρ. 10.00-22.00
€5, μειωμένο €2,5 (επίδειξη πάσου, κάρτας ανεργίας). Ελεύθερη είσοδος: παιδιά, έφηβοι έως 18 ετών & ΑμεΑ
Πάσο πολλαπλών επισκέψεων: €15

QUIZ

Πόσο 80s είσαι;

Ένα κουίζ για να
μετρήσεις την
εϊτίλα μέσα σου
Της ΜΑΡΙΑΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

**1. Με τι ποσοστό κέρδι-
σε το ΠΑΣΟΚ τις εκλογές
του 1981;**

- A) Με 51%
- B) Με 48%
- Γ) Με 45%

**2. Με ποια τραγούδησε
ο Λάκης Παπαδόπουλος
το «Πάρε πασά μου»;**

- A) Ελπίδα
- B) Ελένη Δήμου
- Γ) Αρλέτα

**3) Ποιος ποδοσφαιρι-
στής είχε το παρατσού-
κλι Νουρέγιεφ;**

- A) Β. Χατζηπαναγής
- B) Χ. Ρότσα
- Γ) Γ. Κούδας

**4) Πότε η μοικρεία έπαψε
να αποτελεί ποινικό αδι-
κημα στην Ελλάδα;**

- A) 1980

- B) 1982
- Γ) 1988

**5) Ποιος έπαιζε το ρόλο
του Αργύρη στη Γλυκιά
Συμμορία;**

- A) Τάκης Σπυριδάκης
- B) Κωνσταντίνος Τζού-
μας
- Γ) Τάκης Μόσχος

**6) Σε ποιον έκανε δεύτε-
ρη φωνή η Μαντώ πριν
γίνει γνωστή;**

- A) Στράτο Διονυσίου
- B) Πασχάλη
- Γ) Τζίμη Πανούση

**7) Τι νούμερο είχε η φα-
νέλα του Λευτέρη Σού-
μποτις στον Άρη;**

- A) 8
- B) 13
- Γ) 7

**8) Ποιος ήταν πρωθυ-
πουργός στη συγκυβέρ-
νηση ΝΔ- Συνασπισμού;**

- A) Ξενοφών Ζολώτας
- B) Τζαννής Τζαννε-
τάκης
- Γ) Νίκος Κωνσταντό-
πουλος

**9) Πώς λεγόταν η μα-
θητική οργάνωση της
Νέας Δημοκρατίας;**

- A) Κένταυροι
- B) ΜΑΚΙ
- Γ) ΟΝΝΕΔ

**10) Ποια ήταν η διεθνής
επιτυχία του Κώστα Χα-
ριτοδιπλωμένου;**

- A) Lost in America
- B) Lost in the night

Γ) Lost from Angelica
**11) «This is a pipe». Ατά-
κα από την ταινία**

- A) Τα καμάκια
- B) Λούφα και παραλ-
λαγή
- Γ) Κλασική περίπτωση
βλάβης

**12) Ποιος από τους
παρακάτω δεν έπαιξε
στο «Ρόδα, τσάντα και
κοπάνα»;**

- A) Γιάννης Γκιωνάκης
- B) Μίμης Φωτόπουλος
- Γ) Νίκος Σταυρίδης

**13) Ποιοι έπαιξαν στον
τελικό κυπέλλου ποδο-
σφαίρου το 1987;**

- A) Ολυμπιακός - ΠΑΟΚ
- B) Ηρακλής - ΌΦΗ
- Γ) ΑΕΚ - Λάρισα

**14) Ποιος δεν συμμετεί-
χε στην εκπομπή 3 στον
αέρα;**

- A) Γιάννης Δημαράς
- B) Σεμίνα Διγενή
- Γ) Κώστας Χαρδαβέλας

**15) Ποιος έπαιζε στη
διαφήμιση «Ο επιμένων
ελληνικά»;**

- A) Χάρρυ Κλυνν
- B) Φίλιππος Σοφιανός
- Γ) Νίκος Παπαναστα-
σίου

**16) Ποιοι τραγουδούσαν
το «Απόψε λέω να μην
κοιμηθούμε»;**

- A) Λαθρεπιβάτες
- B) Φατμέ
- Γ) Τα παιδιά από την
Πάτρα

**17) Ποιος ήταν αρχηγός
της Νέας Δημοκρατίας
πριν τον Κωνσταντίνο
Μητσotάκη;**

- A) Γιώργος Ράλλης
- B) Κωστής Στεφανό-
πουλος
- Γ) Ευάγγελος Αβέρωφ

**18) Τι από τα παρακάτω
καταργήθηκε με νόμο
το 1983;**

- A) Το κάπνισμα σε δη-
μόσιους χώρους
- B) Η προίκα
- Γ) Ο υποχρεωτικός
εκκλινισμός των μα-
θητών

**19) Πότε ιδρύθηκε ο
πρώτος μη κρατικός
ραδιοφωνικός σταθμός
Αθήνα 984;**

- A) 1985
- B) 1987
- Γ) 1989

**20) Σε ποια ιταλική ομά-
δα αγωνίστηκε ο Νίκος
Αναστόπουλος;**

- A) Ίντερ
- B) Τορίνο
- Γ) Αβελίνιο

**21) Ποιο στέλεχος του
ΠΑΣΟΚ είχε πει την ατά-
κα «Χωρίς τον Ανδρέα
δε θα μας ήξερε ούτε ο
θυρωρός της πολυκα-
τοικίας μας»;**

- A) Ευάγγελος Γιαννό-
πουλος
- B) Γιώργος Κατσιφάρας
- Γ) Σήφης Βαλυράκης

Τελικά είσαι εϊτίλα;

15-20 σωστές απαντήσεις Συγχα-
ρητήρια! Είστε ο Παπαρρηγόπουλος
της δεκαετίας του '80. Μιλάτε με
νοσταλγία για οτιδήποτε 80s και
προσπαθείτε να μυήσετε αθώους, ά-
σχετους νέους στο cult. Ακολουθείτε
την Μπέσυ Αργυράκη στο comeback
της, ξάνετε μαλλί και ξαναφοράτε
βάτες οι κυρίες, νοσταλγείτε τη χαί-
τη τα αγόρια και στο σπίτι φοράτε
t-shirt αμάνικο «Ouzo Power».

10-15 σωστές απαντήσεις Τα πη-
γατε καλά, μάλλον προλάβετε να
χορέψετε το «Careless Whisper» σε
σχολικό χορό αλλά ήσασταν μικρά.
Δεν προλάβετε να γνωρίσετε την
εϊτίλα σε φουλ μορφή, με Παπαν-
δρέου να κάνει νόημα στη Λιάνη
κατεβαίνοντας από το αεροπλάνο
και τον Γαρδέλη να κάνει σουζες με
MotoGuzzi. Συνεχίστε το διάβασμα,
είστε σε καλό δρόμο.

5-10 σωστές απαντήσεις Δεν είναι
το φόρτε σας τα 80s. Περάσατε
ξωφάλτσα. Τα γνωρίζετε μόνο από
φήμες και διαδόσεις, απ' ό,τι επανα-
λήψεις σίριαλ παίζει η ΕΡΤ και ό,τι
παίζεται από μουσική στα Κιτσερέλα
πάρτι. Είσατε έτοιμοι να τα εκτι-
μήσετε, όμως. Αν θέλετε να μάθετε
περισσότερα για τη δεκαετία, πηγαί-
νετε στο Γκάζι στην έκθεση GR80s.

0-5 σωστές Τώρα σοβαρά; Να μη
ρωτήσω καν ποια έκανε Τρέλες στις
Σειχέλες ε; **A**

8-12 'J'-02 '8-61 '8-81 'J'-21 'A-91
'J'-51 'J'-41 '8-Ε1 'J'-21 '8-11 '8-01 '8-6
'8-8 'J'-7 'J'-6 '8-4 '8-3 '8-2 '8-1
ΖΙΕΖΗΛΝΥΑ ΖΕΙΖΥΣ

Η ΚΕΡΚΙΔΑ ΟΠΑΠ ΕΙΝΑΙ Η ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΗ ΑΠΟ ΟΛΕΣ

Περισσότερα από 3.000 παιδιά, μαζί με τους συνοδούς τους, παρακολουθούν δωρεάν σπουδαία παιχνίδια ποδοσφαίρου, μπάσκετ και της εθνικής!

**ΔΗΛΩΣΤΕ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ
ΣΤΗΝ ΚΕΡΚΙΔΑ
ΟΠΑΠ**

Η πρωτοβουλία του ΟΠΑΠ από την πρώτη στιγμή έχει τεράστια ανταπόκριση. Όσοι επιθυμούν να παρακολουθήσουν τις αναμετρήσεις θα πρέπει να δηλώσουν έγκαιρα το ενδιαφέρον τους στο www.kerkidaopap.gr. Η προθεσμία δήλωσης συμμετοχής είναι έως έξι ημέρες πριν την έναρξη κάθε αγώνα και στη συνέχεια ακολουθεί η κλήρωση για τις 50 διπλές προσκλήσεις.

Την πιο εντυπωσιακή κερκίδα των ελληνικών γηπέδων δημιουργεί ο ΟΠΑΠ, δίνοντας την ευκαιρία σε παιδιά ηλικίας έως 12 ετών, αγόρια και κορίτσια, να παρακολουθήσουν μαζί με τους ενήλικες συνοδούς τους σπουδαία παιχνίδια ποδοσφαίρου, μπάσκετ, καθώς και της εθνικής μας ομάδας. Η αρχή έγινε στο παιχνίδι Παναθηναϊκός Superfoods - Μπαρτσελόνα Lassa για τη Euroleague και ακολούθησαν το ματς της ΑΕΚ με τη Ζιελόνα Γκόρα για τη Basketball Champions League, οι αγώνες Παναθηναϊκός - Λεβαδειακός και Παναιτωλικός - ΠΑΟΚ για τη Super League και το σπουδαίο ντέρμπι μεταξύ του Παναθηναϊκού Superfoods και του Ολυμπιακού, για τον δεύτερο γύρο της Α1.

Η Κερκίδα ΟΠΑΠ φιλοξενεί σε κάθε αγώνα πενήντα παιδιά με τους συνοδούς ύστερα από κλήρωση στο www.kerkidaopap.gr. Τα παιδιά απολαμβάνουν από κοντά τους αγαπημένους τους αθλητές, συμμετέχουν σε δραστηριότητες σχεδιασμένες αποκλειστικά για εκείνα, κερδίζουν δώρα, κάνουν face painting και φωτογραφίζονται με τον περίφημο «Κερκίδα», τη μασκότ του προγράμματος.

Κι αυτό είναι μόνο η αρχή, καθώς ο ΟΠΑΠ θα προσφέρει συνολικά περισσότερα από 3.000 δωρεάν διπλά εισιτήρια στα παιδιά και τους συνοδούς τους, για επιλεγμένους αγώνες ποδοσφαίρου και μπάσκετ, κατά τη διάρκεια της αγωνιστικής περιόδου.

ΑΛΙΚΗ ΔΑΝΕΖΗ-KNUTSEN

Ήμουν 28 ετών όταν έθαβα τον 23χρονο πατέρα μου

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ - ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

**Η περιέργεια για τον «Καλιγού-
λα» του Καμί, που σκηνοθετεί,
μας οδήγησε στην αποκάλυψη
της ιστορίας της ζωής της η ο-
ποία αποδείχτηκε συγκλονιστι-
κή, καθώς καθρεφτίζει τη σύγ-
χρονη ιστορία της πατρίδας της,
της Κύπρου.**

Με το που μπήκε στο μπαρ με κέρδισε. Γλυκύτατος άνθρωπος, συνεχώς με το χαμόγελο, αν και ξύπνια από τις 6.30 λόγω παιδιών, προθυμοποιήθηκε μέχρι και να βγει έξω προκειμένου να βρει κάτι για να ανακουφίσει το βήχα μου. Προσπαθώντας να βρει τις απαντήσεις στα υπαρξιακά ερωτήματα που θέτει στο έργο ο Καμί μπήκε χωρίς να το καταλάβει στα δωμάτια της δικής της ύπαρξης. Όταν βούτηξε στο παρελθόν το χαμόγελό της ενώθηκε με βουρκωμένα μάτια. Κάποια στιγμή μου ζήτησε και συνγνώμη γιατί αφέθηκε. Εγώ από την άλλη ήθελα να τη φιλήσω, ακριβώς για όσα μου είπε. «Στη διήγησή σου δεν είναι μόνο η δική σου ζωή» θα της πω για να την ηρεμήσω. Κυρίες και κύριοι, η Αλίκη Δανέζη-Knutsen.

Γεννήθηκε από κύπριους γονείς στη Λυών της Γαλλίας – εκεί σπούδαζαν και οι δύο. Ήμουν ενός χρονών και η μητέρα μου έγκυος στην αδελφή μου, όταν έγινε το πραξικόπημα. Ο πατέρας μου πήγε να πολεμήσει για να καταλήξει αγνοούμενος, μέχρι που βρέθηκε το πτώμα του σε ομαδικό τάφο.

Γνωρίζω πως έχω γίνει αυτό που είμαι διότι έζησα φτιάχνοντας συνεχώς σενάρια με τη φαντασία μου πως ο πατέρας μου κάποτε θα εμφανιστεί. Η πρώτη μου ταινία ήταν το οδοιπορικό δύο αδελφών. Αφού διάβασαν τη συνέντευξη ενός βοσκού, στην οποία καταμαρτυρούσε πως συνάντησε δύο Έλληνες στα βάθη της Τουρκίας, αποφασίζουν να ταξιδέψουν εκεί μήπως ο ένας είναι ο αγνοούμενος πατέρας τους. Στην πραγματικότητα η μία το πιστεύει και η άλλη πάει για την εμπειρία του ταξιδιού. Η ταινία παρακολουθεί τη σύγκρουσή τους. Αυτή είναι η μοναδική ταινία μου που εμπνέεται από τα προσωπικά μου θέματα. Στη συνέχεια χαλάρωσα, αν και πιστεύω πως πάντοτε στο πίσω μέρος του μυαλού μου υπάρχουν τα γεγονότα από το παρελθόν μου.

Από τα παιδικά μου χρόνια θυμάμαι μια θλίψη στην οικογένεια και πως όλοι απέφευγαν να μιλήσουν για τον πατέρα μπροστά μας. Τι να έλεγαν κιόλας; Η μητέρα μου οκτώ χρόνια μετά το '74, πήρε την απόφαση να φτιάξει ξανά τη ζωή της. Χρειάστηκε να πάρει διαζύγιο από έναν άνδρα με τον οποίο υπήρξε ερωτευμένη χωρίς να γνωρίζει, αντικειμενικά, αν ζει ή αν πέθανε. Παντρεύτηκε τον Knutsen –Νορβηγός στην καταγωγή– που έγινε ένας εξαιρετικός πατριός.

Καταλαβαίνω όλους αυτούς που αντιδρούν στο να βρεθεί μια ενωτική λύση. Προέρχομαι κι εγώ από μια οικογένεια που έχασε ένα μέλος της στον πόλεμο αλλά και μια μεγάλη περιουσία. Έζησα για πολλά χρόνια ακούγοντας το «πότε θα πάμε πίσω» ή «πότε θα γυρίσει ο γιος μου» από τη γιαγιά και τον παππού μου. Φτάνει. Έχω κατανοήσει πως όσο περνάει ο χρόνος και παραμένει το νησί σ' αυτή τη διαιρεμένη κατάσταση όλοι βγαίνουμε ζημιωμένοι. Πρέπει να δουλέψουμε ώστε να βρεθεί μια λύση που θα ενώσει τις δύο κοινότητες. Δεν μπορώ να ξέρω πως θα λυθούν

τα διοικητικά θέματα, αλλά ξέρω πως δεν γίνεται το παρελθόν να καταδυναστεύει το μέλλον όλων των επόμενων γενεών.

Θυμάμαι, όταν επέστρεψα το 1997 από τις σπουδές μου στη Νέα Υόρκη είχα νοικιάσει ένα σπίτι πάνω στην πράσινη γραμμή. Ήταν ένα σχεδόν μισογκρεμισμένο σπίτι σε μια γειτονιά όπου ζούσαν μόνο ηλικιωμένοι και πόρνες. Από το παράθυρο μου έβλεπα τον Πενταδάκτυλο. Όταν λίγα χρόνια μετά άνοιξαν τα οδοφράγματα και μπορέσαμε να περάσουμε στην άλλη πλευρά έπαθα σοκ. Εκεί συνειδητοποίησα πως το βουνό είχε και μια τρίτη διάσταση και πως δεν ήταν όπως το φτιάχναμε στο μάθημα χειροτεχνίας στο σχολείο. Ίλιγγο έπαθα, ειλικρινά, καθώς τον διέσχισα και κατέληξα στη θάλασσα. Κατηγορούν τους Κύπριους γιατί έχουν μανία με το εξωτερικό, πως έχουν αυτό το κόλλημα με την Αγγλία... Έχουμε την ανάγκη της φυγής γιατί έχει περάσει στο DNA μας μια αίσθηση ανελευθερίας, καθώς δεν μπορούμε να κυκλοφορούμε ελεύθερα σε όλο το νησί...

Όταν βρέθηκε το πτώμα του πατέρα μου, δύο λέξεις μπορούν να περιγράψουν αυτό που ζήσαμε: Pulp Fiction. Μια σειρά από σουρεαλιστικές σκηνές ξετυλιχθηκαν μέσω μιας απίστευτης γραφειοκρατικής διαδικασίας εξακριβώσεων και ταυτοποιήσεων. Αρχαιολόγοι, γενετιστές και δεν ξέρω πόσοι ακόμα επιστήμονες μπλέχτηκαν στην υπόθεση. Στο παρελθόν είχαν πάρει αίμα από τους συγγενείς όλων των αγνοουμένων, οπότε μας φώναξαν γνωρίζοντας ήδη πως ήταν ο πατέρας μου – επιπλέον, φορούσε τη βέρα με το όνομα της μητέρας μου. Το φοβερό είναι πως υπήρχε μια μαρτυρία ενός χωρικού για την ομαδική εκτέλεση στις 22 Ιουλίου, η οποία αν μας είχε γίνει γνωστή δεν θα ζούσαμε τόσα χρόνια μέσα στην αμφιβολία. Αλλά ήταν πολιτική απόφαση να μην κοινοποιούνται μαρτυρίες, όταν δεν υπήρχαν σαφείς ενδείξεις.

Πάρα πολύ δύσκολο ήταν όταν πήγαμε οικογενειακά να ανακαλύψουμε τον κοινό τάφο. Τρεις ημέρες, κρατώντας στο χέρι χάρτες της περιοχής, ψάχναμε στα κατεχόμενα το χωράφι... Δεν ξέρω γιατί, αλλά σήμαινε πολλά για εμάς να τον βρούμε. Αυτή τη στιγμή μπορού και χαμογέλω, να κάνω χιούμορ χαρακτηρίζοντάς το κάτι σαν το «κυνήγι του θησαυρού», αλλά τότε δεν ήταν καθόλου εύκολο. Σκέψου πως εγώ ήμουν 28 χρονών όταν έθαβα τον πατέρα μου που ήταν 23 χρονών. Πολύ περίεργη κατάσταση... Όλο αυτό το κλάμα και η στεναχώρια, τελικά, κάποτε μπαίνει στη χορεία των αναμνήσεων. Πάντως, ακόμα και σήμερα, πιάνω τον εαυτό μου να αναρωτιέται για τον πατέρα μου και ύστερα θυμάμαι πως βρέθηκε και ψυχάζω.

17 χρονών έφυγα στο Λος Άντζελες να σπουδάσω κινηματογράφο, αλλά επειδή μου φάνηκε μια απάνθρωπη πόλη το εγκατέλειψα και πήγα στη Νέα Υόρκη. Έμεινα πέντε χρόνια εκεί, και είναι, σίγουρα, από τα καλύτερα της ζωής μου. Ταινίες, γυρίσματα, ενδιαφέροντες άνθρωποι, σπουδές πάνω στο σινεμά...

Έφυγα με ένα σακίδιο από τη Νέα Υόρκη, όταν εγκρίθηκε και πήρε χρηματοδότηση στην Κύπρο το πρώτο μου σενάριο για ταινία μεγάλου μήκους. Επειδή, όμως, δεν μου είχε τελειώσει η αγάπη για τη Νέα Υόρκη επέστρεψα με υποτροφία για να σπουδάσω φιλοσοφία. Στο μεταξύ, όταν γύριζα τη δεύτερη ταινία μου στην Κύπρο και στην Ουρουγουάη, είχα γνωρίσει τον Γιάννη (σ.σ. Στάνκογλου) και αποφασίσαμε από κοινού να έρθουμε στην Αθήνα. Ένας σημαντικός λόγος ήταν πως θέλαμε να κάνουμε οικογένεια και η

Νέα Υόρκη, αν και υπέροχη πόλη και πολύ δημιουργική, είναι δύσκολη αν θέλεις να μεγαλώσεις παιδιά.

Ζούμε αρκετά χρόνια τώρα κάπου στην Ευρώπη και έχουμε γευτεί όλες τις δυσκολίες που έχει περάσει η περιοχή. Μας έλεγαν, όταν κάνετε παιδιά θα πρέπει να φύγετε. Σε κάποια φάση το είχαμε σκεφτεί αλλά τελικά μείναμε, και σήμερα τα παιδιά πηγαίνουν σε γειτονικά σχολεία και όλα είναι μια χαρά.

Δεν έχω σταματήσει να γυρίζω ταινίες, και εύχομαι να μπορέσω να τελειώσω αυτή που έχω ξεκινήσει εδώ και χρόνια. Είναι το Μπεν Χουρ μου (γέλια). Μπορεί ο κινηματογράφος να είναι η μεγάλη μου αγάπη, αλλά από την αρχή των σπουδών μου ξεκίνησε και η σχέση μου με το θέατρο. Η πρώτη παράσταση που ανέβασα ήταν το «Closer» στη Νέα Υόρκη και η πρώτη στην Αθήνα ήταν το «Festen, Μια οικογενειακή γιορτή». Μπορεί μετά να σκηνοθέτησα τις «Ζωές των άλλων», αλλά δεν μεταφέρω μόνο κινηματογραφικές ταινίες στο θέατρο. Τελευταία μου σκηνοθεσία ήταν το «Λεωφορείο ο πόθος» στην Κύπρο και τώρα ήρθε η σειρά του «Καλιγούλα» για το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά.

Μετά το θάνατο της αδελφής και ερωμένης του Δρουσίλας, ο Καλιγούλας έχει εξαφανιστεί και όλοι τον αναζητούν. Όταν εμφανιστεί θα είναι πιο... σοφός. Έχει συνειδητοποιήσει πως η ύπαρξη είναι παράλογη, πως ο θάνατος είναι η μόνη βεβαιότητα και πως για να μπορέσει κάποιος να αντέξει τη ζωή του θα πρέπει να πιστεύει σε κάτι ανώτερο – ο ίδιος επιθυμεί το ανέφικτο. Πέρα απ' ό,τι με αφορά ο φιλοσοφικός τρόπος που προσεγγίζει το θέμα της ύπαρξης ο Καμί, στο συγκεκριμένο έργο με συγκινεί το πάθος με το οποίο θέλει ο Καλιγούλας να περάσει τη γνώση του στους άλλους.

Μπορεί κάποιος να δει τον «Καλιγούλα» ως τη θεατρική μεταφορά του «Μύθου του Σισύφου». Προσωπικά θέλησα να αναδείξω τη συνέπεια των χαρακτήρων και να διηγηθώ την ιστορία τους. Γιατί αυτό που μ' ενδιαφέρει περισσότερο απ' όλα στις παραστάσεις μου είναι η συγκίνηση. Ήμουν και παραμένω της αριστοτελικής λογικής...

Φαντάζομαι πως πολλοί θεατές θα επιχειρήσουν να κάνουν αναγωγές με το «σήμερα». Πως θα θελήσουν να ταυτίσουν τον Καλιγούλα με δικτάτορες ή πλανητάρχες. Προσωπικά δεν με απασχόλησε αυτή η πλευρά. Με απασχόλησε, όμως, το περιβάλλον του. Ο Καλιγούλας τούς λέει αλήθειες, αλλά όσοι βρίσκονται γύρω του δεν θέλουν να τις ακούσουν, δεν θέλουν να καταστρέψουν την ψευδαίσθηση ασφάλειας με την οποία έχουν μάθει να ζουν και το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι το πώς θα σώσουν τη θέση τους· το πώς θα νικήσει για μια ακόμα φορά η μετριότητα και θα ψαλλιδιστεί το υψηλό. Είναι μόνο ένα από τα θέματα που θίγει αυτή η σπουδαία τραγωδία της νόησης...

Ο Καμί δεν πιστεύει πως ο Καλιγούλας είναι σχιζοφρενής. Βλέπει έναν άνθρωπο που χρησιμοποιεί με εγκληματικό τρόπο την εξουσία προκειμένου να επιβάλει αυτό που πιστεύει. Έχει ειπωθεί πως ένας διανοούμενος, όταν καταλάβει το παράλογο της ύπαρξης, μπορεί να προκαλέσει ένα φόνο· όταν το παράλογο το συνειδητοποιήσει ένας που κατέχει την εξουσία μπορεί να δημιουργήσει ένα σφαγείο. Αυτό είναι το έργο. Τι μπορεί να συμβεί όταν αυτός που αντιληφθεί το παράλογο της ύπαρξης έχει όλη την εξουσία στα χέρια του;

INFO

Πρωταγωνιστούν:
Γιάννης Σιάνκο-
γλου, Θεοδώρα
Τζήμου, Ιερώνυμος
Καλετσάνος, Μι-
χάλης Αfolayan,
Δημήτρης Κίτσος/
Κώστας Νικούλι,
Αριστοτέλης Απο-
σκήτης, Χάρης Ερ-
μανουήλ, Δημήτρης
Λιόλιος, Γιώργος
Νάκος, Στράτος
Σωπύλης, Κώστας
Λάσκος,
Δημοτικό Θέατρο
Πειραιά, Ηρώων
Πολυτεχνείου
32 - 34, Πειραι-
άς, 2104143310,
2104143320

TAXIBEAT

The headquarters

Φως, χρώμα και χιούμορ στα κεντρικά γραφεία της γνωστής εφαρμογής για ταξί

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ (panikoval500@gmail.com)

Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Μία μοντέρνα ιδέα που έσκασε πριν λίγα χρόνια στην πόλη και άλλαξε τον τρόπο που αντιμετωπίζουμε την εμπειρία της διαδρομής με ταξί. Και όχι μόνο στην Αθήνα αλλά εξαπλώθηκε και σε άλλες μεγάλες πόλεις στον κόσμο – βασικά εκεί που υπάρχει πρόβλημα хаοτικής κυκλοφορίας, εγκληματικότητας στους δρόμους κλπ. Τώρα για παράδειγμα, το Taxibeat από τα κεντρικά του γραφεία στην Αθήνα, ελέγχει την τεράστια και πολυσχιδή εφαρμογή του στη μεγαλύτερη αγορά του αυτή τη στιγμή, στη Λίμα του Περού, μία πόλη με εγκληματικότητα και εντελώς ελεύθερη αγορά (δεν υπάρχουν ταξί, παρά μόνο ελεύθεροι οδηγοί σε αυτοκίνητα χωρίς ταξίμετρο). Καταλαβαίνει κανείς ότι το Taxibeat, εκτός από μοντέρνα εφαρμογή είναι και μία ουσιαστική παροχή υπηρεσιών. Οι τελευταίες φήμες, μάλιστα, θέλουν η εφαρμογή να αγοράζεται από θυγατρική της γερμανικής Daimler (Mercedes, Smart κ.ά.), αν και δεν επιβεβαιώνονται.

Αγαπητό πια στους Αθηναίους και με μεγάλο στόλο αυτοκινήτων, εμπνέει τη γρηγοράδα και τη ζωντάνια του και εκεί όπου χτυπάει η καρδιά του: Τα κεντρικά του γραφεία βρίσκονται στο κέντρο της Αθήνας, στο νότιο-μερο 11 της οδού Σίνα, διαμορφωμένα με το πραγματικό, νέο-μοντέρνο στιλ μιας startup εταιρείας. Άλλωστε το «beat» στην περιοχή είναι αμείωτο, καθώς βρίσκεται ανάμεσα στη Νομική της οδού Σόλωνος και σε όλη την κινητικότητα των μπαρ της Σκουφά, και αυτό είναι το κύριο πνεύμα που κυριαρχεί στο σχεδιασμό και την ατμόσφαιρα. Τα γραφεία του Taxibeat καταλαμβάνουν 3 ορόφους σε ένα κτίριο που, κυρίως, στέγαζε δικηγορικά γραφεία. Ο κάθε όροφος έχει τη δική του διαφορετική προσωπικότητα που, κατά κάποιον τρόπο, εκφράζει και τα τρία κεφάλαια της εταιρείας: management, IT και design.

Στην αρχή τα γραφεία καταλάμβαναν τον 2ο και τον 3ο όροφο, που σχεδιάστηκαν από τη Μαρία Δόξα τον Φεβρουάριο-Ιούλιο του 2012. Αργότερα ακολούθησαν ο 1ος όροφος και το ισόγειο που μόλις ολοκληρώθηκαν, από τους HIBOUX Architecture. Το κτίριο εξωτερικά απέκτησε χαρακτήρα με ένα μεγάλο ταμπλό με μετακινούμενες ξύλινες ψηφίδες: με αυτές μπορεί κανείς, όποιος θέλει, να σχηματίσει γράμματα και φράσεις που αλλάζουν ανάλογα με τη διάθεση ή την επικαιρότητα – από Merry Christmas μέχρι ένα καλωσόρισμα σε ένα νέο συνάδελφο κ.λπ. Στο ισόγειο βρίσκεται η υποδοχή για τα νέα μέλη και οδηγούς ταξί που ενδιαφέρονται για την εφαρμογή. Οι δύο γυάλινες επιφάνειες της γωνίας του κτιρίου γίνονται μία τεράστια βιτρίνα μεταξύ ισόγειου και πρώτου ορόφου. Εκεί υπάρχει ένα «χωρίς πάτωμα» κενό στο οποίο έχει απλωθεί ένα μεγάλο, τετράγωνο, μαύρο δίχτυ σαν τραμπολίνο ή σαν αιώρα με σκόρπια μαξιλάρια που σε εκκליπαρεί να καθίσεις επάνω του.

Στην κορυφή, στον 3ο όροφο, βρίσκονται τα γραφεία των δύο από τους 3 επικεφαλής, του Νίκου Δρανδάκη και του Κωστή Σακκά (Senior Software Engineer) και οι servers της εταιρείας (από την αρχική ομάδα των 4 έχει αποχωρήσει ο Νίκος Δαμνλάκης). Στον 2ο είναι το γραφείο του Μιχάλη Σφικτού (Head of Design) και της υπόλοιπης ομάδας του και στον 1ο βρίσκονται τα γραφεία όπου συμβαίνει όλη η ακατάπαυστη επικοινωνία με τα δικτυωμένα ταξί, τους πελάτες, τα αναμμένα

μόνιτορ που καταγράφουν τις διαδρομές (υπάρχει ακόμα και το αποτύπωμα της πρώτης διαδρομής που έκανε το taxibeat). Ένα σιωπηλό βουπότο που τρέχει σε οθόνες. Μπροστά τους το staff, νέες, έξυπνες φάτσες. Πολλά μούσια. Noserings. Μοντέρνες ιντερνετικές λέξεις. Μία συνάδελφός τους από το Περού, σε training. Ο designer, η υποδοχή. Σε ένα άλλο τραπέζι συμβαίνει μία συνέντευξη. Στην πολύχρωμη κουζίνα με τις κατακόκκινες λεπτομέρειες, την ώρα που περνάμε, υπάρχει η κινητικότητα του πρωινού καφέ. Ξεκίνημα γύρω στις 10.30. Αλλά και το διάλειμμα για φαγητό γίνεται ομαδικά. «Προσπαθούμε να τρώμε μαζί, σαν παρέα, να μην τρώμε στα γραφεία μας. Είναι η κουλτούρα του να είμαστε όλοι μαζί» λέει η Ξεναγός μας, Θάλεια Γελαδάκη, επικεφαλής στο τμήμα μάρκετινγκ.

Η διαρρύθμιση σε όλους τους ορόφους δίνει την αίσθηση από πολλές μικρές κυψέλες με γυάλινα διαχωριστικά, χώροι όπου γίνονται τα meetings ή απλώς μπορεί κανείς να καθίσει για να ξεφυλλίσει κάποιο από τα βιβλία που βρίσκονται διάσπαρτα σε όλα τα δωμάτια και στα ράφια των βιβλιοθηκών. Βλέπουμε τίτλους με urban χιούμορ και θεματική: τεύχη του Monocle, τα αποφθέγματα του Νίτσε, δίπλα σε μικρά γκατζετς και διακοσμητικά αντικείμενα, σπαστές κούκλες-μοντέλα ζωγραφικής, φωτογραφίες πολαρόντ από τα παιδιά της ομάδας, χρωματιστά μαξιλάρια με το λογότυπο του Taxibeat, αστεία knickknacks κρεμασμένα στους τοίχους. Μία επιφάνεια γεμάτη με τα πρώτα tweets που είχαν ποσταριστεί από πελάτες με το tag του Taxibeat. Σε έναν άλλο τοίχο, όλη η υδρόγειος σε ανάπτυγμα «πεταλούδα» όπου είναι σημειωμένα με κόκκινα καρφάκια οι πόλεις όπου το Taxibeat έχει παρουσία. Άλλωστε όλες οι επιφάνειες σε αυτά τα γραφεία είναι σαν boards, μπορείς να γράψεις επάνω τους με κιμωλίες και με μαρκαδόρους. Βλέπουμε καλημέρες, ευχές, υπολογισμούς, αριθμητικές πράξεις, μεμο, δικά τους αστεία. Όλοι οι χώροι εκπέμπουν μηνύματα μέσα από τη μίνιμαλ αισθητική τους: μία κατακόκκινη, λαμπερή ηλεκτρική κιθάρα σε ένα stand στη γωνία, το μικρό γυαλιστερό, λαχανί ρομποτάκι του Android απέναντι. Πουθενά στα γραφεία δεν υπάρχουν post-it και στοίβες χαρτιά προς ανακύκλωση. Πουθενά «γραφική ύλη». Παρά απαλές γραμμές à la Starck, χρώματα από μοντέρνα παλέτα, σημεία και λεπτομέρειες ιδανικά για φωτογραφίες Instagram.

Φτάνοντας στο τέλος της ξενάγησης, έρχεται η τέλεια ερώτηση: «Να σας καλέσουμε ένα ταξί;» **A**

INFO

- taxibeat.gr
- Μαρία Δόξα
www.mariadox.gr/projects/taxibeat/
- HIBOUX Architecture
hiboux.gr/portfolio/offices-in-sina-street

Εχετε τρέξει ποτέ έναν αγώνα για τον οποίο είστε απροπόνητος; Έναν αγώνα δηλαδή για τον οποίο δεν έχετε τρέξει προπονητικά τα χιλιόμετρα που απαιτούνται; Όχι; Τυχεροί είστε. Μην το επιχειρήσετε ή καλύτερα δοκιμάστε το για να εκτιμήσετε πόσο σημαντική είναι η δουλειά που κάνετε όλους αυτούς τους μήνες της προετοιμασίας. Προσωπικά την έπαθα φέτος και μάλιστα δύο φορές. Η πρώτη στο μαραθώνιο του Ολύμπου. Τα δύο τελευταία χιλιόμετρα τα έκανα περπατώντας κι αυτό με δυσκολία. Κατάφερα να τερματίσω μέσα στον προβλεπόμενο χρόνο ωστόσο κι έτσι γρήγορα το ξέχασα. Κακώς. Γιατί το επιχειρήσα και πάλι στο μαραθώνιο της Αθήνας κι έκανα

το χειρότερο αγώνα της ζωής μου. Όχι για το χρόνο, ποιος νοιάζεται για τέτοιες λεπτομέρειες. Αλλά γιατί δεν τον ευχαριστήθηκα. Για την ακρίβεια, μετά την Αγία Παρασκευή υπέφερα. Κι όταν λέω υπέφερα εννοώ πονούσα. Πονούσα στα γόνατα, πονούσα στα ισχία και ήμουν μονίμως στα πρόθυρα κρίμας. Και την εβδομάδα μετά το μαραθώνιο άρπαξα κι ένα γερό κρίωμα, έχοντας καταπονήσει το ανοσοποιητικό μου. Ορκίστηκα να μην το ξανακάνω. Εύκολα το λες, δύσκολα το κάνεις. Ιδίως αν θέλεις να προετοιμαστείς για αγώνα βουνού. Για το μαραθώνιο, βλέπετε, τα πράγματα είναι απλά. Μπαίνεις στο ίντερνερντ, βρίσκεις ένα προπονητικό πρόγραμμα, ξέρεις τους χρόνους σου, βάζεις ένα στόχο και τρέχεις. Στο βουνό όμως; Εντάξει, τις καθη-

μερινές ακολουθείς λίγο πολύ το ίδιο πρόγραμμα μαζί με ασκήσεις ενδυνάμωσης. Το «λονγκ ραν» του Σαββατοκύριακου, όμως, πώς το υπολογίζεις; Άλλα τα χιλιόμετρα σε μαλακή ανηφόρα κι άλλα τα ίδια χιλιόμετρα στα σκαλάκια του τελεφερίκ. Πήγαινε με την ώρα, σου λένε, αλλά βέβαια το πρόβλημα παραμένει. Τρεις ώρες στον Υμηττό δεν είναι ίδιες με τρεις ώρες στην Πάρνηθα. Έτσι φέτος, με στόχο και πάλι τον Όλυμπο, αποφάσισα να υιοθετήσω μια δική μου μέθοδο, τη «συγκριτική διά των αγώνων». (εντάξει το ομολογώ, κάπου, κάτι έχω διαβάσει). Η μέθοδος είναι απλή. Τρέχεις ξανά σε ορισμένους αγώνες που έχεις τρέξει τις προηγούμενες χρονιές, συγκρίνεις τους χρόνους και καταλαβαίνεις πάνω κάτω σε τι κατάσταση βρίσκεσαι. Δεν φτάνει ένας αγώνας και οι

συνθήκες από χρονιά σε χρονιά διαφέρουν. Μπορείς να πάρεις όμως μια αρκετά καλή εικόνα για το πού βρίσκεσαι. Αν, για παράδειγμα, φέρνεις συστηματικά πάνω από 10% καλύτερους χρόνους, τότε σίγουρα είσαι σε καλό δρόμο. Αν συμβαίνει το αντίθετο, ξέρεις ότι έχεις πρόβλημα και ανεβάζεις ρυθμούς. Το καλό με αυτή τη μέθοδο είναι ότι μπορείς να τη χρησιμοποιήσεις σε όποιο επίπεδο και αν βρίσκεσαι, αρκεί να υπάρχει η χρονιά βάσης. Πρόσθετο πλεονέκτημα το ότι προπονείσαι (και) μέσα από τους αγώνες. Γιατί βέβαια άλλα κέρδη αποκομίζεις ως προς τη φυσική σου κατάσταση τρέχοντας ανέμελος και θαυμάζοντας τη φύση και άλλα αν έχεις μπει στην ένταση ενός αγώνα. Σε πόσους αγώνες, όμως, να πάρεις μέρος; Και σε ποιες αποστάσεις; Τρέξε σε λιγότε-

ΠΑΜΕ ΟΛΥΜΠΟ

Του Παντελή Καψή

ΕΞΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΡΟΜΟ

Της Αγγελικής
Κοσμοπούλου

Οι δρομικές συμβουλές είναι αναρίθμητες, τόσες όσες και οι δρομείς. Όλοι όσοι αγαπάμε το τρέξιμο, προπονούμαστε τακτικά και συμμετέχουμε σε αγώνες, έχουμε τη λαχτάρα να μοιραστούμε όσα μάθαμε και ακολουθούμε κατά γράμμα χάρη στα ευεργετικά τους αποτελέσματα. Επιλέξαμε έξι συμβουλές τόσο δοκιμασμένες που μπορεί κανείς να τις χαρακτηρίσει με ασφάλεια δρομικούς κανόνες.

1 Προπονήσου ειδικά για τον αγώνα που θα τρέξεις
Μοιάζει αυτονόητο, μα στην πράξη δεν το ακολουθούμε πάντα. Κι όμως, το καλύτερο αποτέλεσμα έρχεται όταν έχουμε προπονηθεί στις συνθήκες του αγώνα που πρόκειται να τρέξουμε. Αν θέλεις να τρέξεις δεκάρι με 5' το χιλιόμετρο, τρέξε μέρος της προπόνησής σου σε αυτόν το ρυθμό. Αν η διαδρομή του αγώνα έχει μεγάλες υψομετρικές διαφορές, προπονήσου γερά σε ανηφόρες. Μην περιμένεις προσωπικό ρεκόρ και ιδανικό χρόνο αν δεν έχεις εξασκηθεί στρατηγικά, με βάση τις ιδιαίτερες συνθήκες του αγώνα.

2 Αύξησε τα χιλιόμετρα με μέτρο
Αγαπάς το τρέξιμο κι ανυπομονείς να προχωρήσεις γρήγορα, κατακτώντας ταχύτητα κι όλο και μακρύτερες διαδρομές. Δεν κρατιέσαι! Μα η απότομη αύξηση των χιλιομέτρων από τη μια εβδομάδα στην άλλη θα σου εξασφαλίσει ένα μεγάλο πρεπο τραυματισμό. Ο χρυσός κανόνας λέει να αυξάνεις σταδιακά τον αριθμό των χιλιομέτρων σου ανά εβδομάδα, χωρίς να ξεπερνάς το 10% τη φορά. Αργά, σταθερά και αποτελεσματικά.

3 Μην ξεχνάς την προθέρμανση
Εξομολόγησι: Το εισηγούμαι κι ας το αποφεύγω –μα το οφέλη της είναι αποδεδειγμένα, από εκατοντάδες έρευνες και ισάριθμους φίλους δρομείς. Άρχιζε την προπόνησή σου με 10 λεπτά περπάτημα ή πολύ αργό τρέξιμο. Το ζέσταμα προετοιμάζει το σώμα για την άσκηση, αυξάνει σταδιακά τους καρδιακούς παλμούς και ανεβάζει ωφέλιμα τη θερμοκρασία των βασικών μυών μας. Μετά, δώσ' τα όλα!

4 Τρέξε σε ρυθμό συνομιλίας
Αν τρέχεις με παρέα, ένας καλός τρόπος να βεβαιωθείς πως ο ρυθμός της βασικής σου προπόνησης είναι σωστός είναι να μπορείς να μιλάς με πλήρεις προτάσεις, αντί για μονολεκτικές απαντήσεις ή λαχανιασμένες λέξεις. Άνετα, δηλαδή. Προετοιμάσου για το αντίθετο σε προπονήσεις ταχύτητας ή στον αγώνα. Εκεί, αν τρέχεις και μπορείς να μιλήσεις με άνεση, κάτι δεν κάνεις καλά!

5 Δυνάμωσε το σώμα σου
Απολαμβάνεις το τρέξιμο και είναι σημαντικό μέρος της ζωής σου. Όμως, αν θέλεις να προχωρήσεις δρομικά και να συνεχίσεις να τρέχεις για πολλά, πολλά χρόνια, είναι σημαντικό να βάλεις στο πλάνο σου τις ασκήσεις ενδυνάμωσης. Οι δρομείς που μόνον τρέχουν, είναι περισσότερο ευπαθείς κι εκτεθειμένοι σε τραυματισμούς και κακώσεις από εκείνους που φροντίζουν το σώμα τους σφαιρικά. Γι' αυτό φρόντισε να επενδύσεις σε άλλα, συμπληρωματικά σπορ, όπως το ποδήλατο και το κολύμπι, και μην παραμελείς τις ασκήσεις ενδυνάμωσης που δίνουν στους μύες την απαραίτητη αντοχή.

6 Τρέξε με ασφάλεια
Εδώ δεν χρειάζεται να πούμε πολλά! Ντύσου σωστά, για τις συνθήκες της εποχής. Φόρεσε τα κατάλληλα παπούτσια για το πόδι σου και για το τερέν των συνηθισμένων διαδρομών σου. Απόφυγε τα σκοτεινά μέρη, ιδίως αν τρέχεις χωρίς παρέα. Και, τέλος, αν προπονείσαι στο δρόμο, φρόντισε να τρέχεις με φορά ανάποδη προς την κυκλοφορία και με το βλέμμα στα αυτοκίνητα που έρχονται, αντί να τα έχεις πίσω σου.

ρους και πας απροετοίμαστος. Τρέξε σε περισσότερους και κινδυνεύεις να καείς. Σύμφωνα με μια θεωρία, μετά από κάθε αγώνα το σώμα χρειάζεται τόσες μέρες ξεκούρασης όσα και τα χιλιόμετρα του αγώνα. Με δεδομένο ότι οι περισσότεροι αγώνες προετοιμασίας για μααραθώνιο βουνού είναι της τάξεως των 20-25 χιλιομέτρων, μια ασφαλής πρόβλεψη μου φαίνεται ένας αγώνας κάθε τρεις εβδομάδες. Αλλά βέβαια αυτό εξαρτάται από τη φυσική κατάσταση του καθένα και από την ηλικία. Προσωπικά έχω παρατηρήσει ότι στην αρχή της προετοιμασίας οι τρεις εβδομάδες είναι ιδανικές για να επανέλθω. Όσο περνάει ο καιρός, βέβαια, ο χρόνος αποκατάστασης μειώνεται πολύ. Έτσι σκέφτομαι και έναν, δυο αγώνες στα 30+ χιλιόμετρα. Πάντα κρατώντας τουλάχιστον τρεις τελευταίες εβδομάδες πριν τον Όλυμπο για μείωση της έντασης και ξεκούραση.

Το ομολογώ, η μέθοδός μου δεν είναι επιστημονική. Πάντα υπάρχει η καλύτερη λύση, του πεπειραμένου προπονητή ο οποίος θα παρακολουθεί την πορεία και θα συμβουλεύει σε κάθε βήμα. Ένα από τα μεγάλα πλεονεκτήματα του τρεξίματος στο βουνό, όμως, είναι η αίσθηση της ελευθερίας. Και σ' αυτό βάζω και τον προσωπικό πειραματισμό. Και ένα τελευταίο ερώτημα που μου έθεσε φίλος στον οποίο ανέλυα τις θεωρίες μου: γιατί Ξανά Όλυμπο. Μια απάντηση είναι για να ξανακάνω τη διαδρομή λίγο πιο ξεκούραστα και να την απολαύσω περισσότερο. Μέσα μου όμως ξέρω ότι είναι για εκείνη τη μοναδική στιγμή που έχεις αφήσει τα τελευταία έλατα, βλέπεις στο βάθος το αλπικό λιβάδι και το «θρόνο του Δία», από κάτω πίσω σου είναι το πέλαγος που νομίζεις ότι θα κάνεις μια και θα το πιάσεις και στο βάθος η Χαλκιδική. Η στιγμή που σου κόβεται η ανάσα από τη συγκίνηση. ●

Powered by
new balance

Το δεξί μου πόδι

Του **Νίκου Δ.**

Το δεξί μου πόδι είναι καιρός που πια δε με ακούει. Η δεξιά μου επιγονατίδα είναι καιρός που πια αρνείται να τεντώσει. Πρώτο χειρουργείο, αδυναμία και πόνος. Πόνος περπατώντας. Πόνος πέφτοντας βάρος. Πόνος όταν τεντώνει το πόδι. Απλές, κάποτε, κινήσεις φαντάζουν δύσκολες και σφίγγομαι κάνοντάς τις. Πόσο περήφανο ήταν και έγινε τόσο λεπτό και αδύνατο. Δεν αντέχω να το βλέπω δίπλα στο άλλο, το δυνατό. Τον καθρέφτη του που πια δεν είναι. Αυτός ο αδύνατος είναι ο τετρακέφαλος που έβγαζε δεκάρια και ημιμαρώνιους. Κάποτε.

Οδηγώντας στη Μαραθώ-νος, βλέπω δρομείς να προπονούνται. Άλλος πόνος αυτός μέσα μου και με σφίγγει, πιο μεγάλος από το φυσικό πόνο. Ο γιος μου δίπλα μου δακρύζει... «Τους είδες, μπαμπά, ε; Δεν πρόλαβα να σου μιλήσω, να σε κάνω να σκεφτείς κάτι άλλο, να μη τους παρατηρήσεις». Και τότε κυλάει και το δικό μου δάκρυ...

Το δάκρυ αυτό κυλάει συχνά. Όταν βλέπω φίλους –παλιά τρέχαμε μαζί–, τώρα κάνουν δεκάρια και πεντάρια χωρίς εμένα, ποστάρουν εικόνες. Όταν το Facebook μου βγάζει διαφημίσεις για αθλητικά παπούτσια. Όταν διαφημίζουν τον Κλασικό. Όταν λαμβάνω emails για αγώνες. Πάλι κλαίω. Απλά γυρίζω από την άλλη να μη δουν τα παιδιά. Ούτε η αγάπη μου. Μα πάντα το καταλαβαίνουν.

Το βράδυ, σχεδόν κάθε δεύτερη νύχτα, ονειρεύομαι ότι τρέχω ξανά. Είμαι ευτυχισμένος στ' όνειρό μου, νιώθω ότι είμαι ξανά ολόκληρος, γερός, λέω ακόμα ότι όλη αυτή η περιπέτεια είναι το όνειρο. Ξυπνάω, θυμάμαι ξανά ποιο το όνειρο και ποια η πραγματικότητα. Αυτή η σκληρή η αληθινή.

Περνάει ο καιρός. Μήνα το μήνα, φυσιοθεραπείες, personal training, συνεδρίες. Δεν θυμάμαι πόσες πια. Είμαι μαχητής, τόση προσπάθεια, μα ο πόνος εκεί –ακόμη

κουτσαίνω, αδύναμος ο τετρακέφαλος, δεν προχωράω. Απλός μνησκόος, «δε θα πονάς μόλις σε βγάλω απ' το χειρουργείο, θα τρέχεις σε τέσσερις μήνες». Τι λες – με σακάτεψες, το ξέρεις; Πόναγα τρελά για μέρες μετά το μαχαίρι σου. Έκλεισα εξάμηνο και ακόμη πονάω, είμαι αδύναμος, τις λίγες φορές που προσπαθώ να προσπονηθώ στο ταρτάν, πάω με «ενάμιση πόδι».

Είμαι μαχητής. Δεύτερη εγχείρηση – να σώσω ό,τι μπορώ. Με άλλο γιατρό. Ξανά πατερίτσες, μα βγαίνοντας αυτή τη φορά δεν πήρα ούτε ένα παυσίπονο. Ξανά φυσιοθεραπεία, προσπάθεια. Δεν είναι εύκολο. Τίποτα που αξίζει δεν είναι. Η φυσιοθεραπεύτρια φωνάζει «μην κλέβεις». Ζορίζομαι, σφίγγω τα δόντια, την ακούω. Ισομετρικές κάθε βράδυ. Τρεις φορές την εβδομάδα, μιάμιση ώρα μαρτύριο μαζί της. Το ξέρω το έργο, το βλέπω τόσο καιρό. Άντε να δούμε. Οι μήνες γίνανε χρόνος. Ένας χρόνος εκτός. Κι οι δρομείς γύρω μου συνεχίζουν. Πήρα βάρος στη μέση. Ναι, τρώω, δεν μπορώ να το παλέψω κι αυτό. Έχασα δύο Κλασικούς, κι απαρνηγόρητος τον Νοέμβρη την Κυριακή του αγώνα κλείνω Facebook, μπλοκάρω δρομείς και νέα. Μα είναι εκεί – πάντα εκεί, στο μυαλό μου. Και στα όνειρά μου. Δεκαπέντε μήνες. Ακόμη πονάνε κάποιες κινήσεις. Η επιγονατίδα φωνάζει όταν τεντώνεται. Το πήρα απόφαση, αυτό δεν θα φτιάξει. Ποτέ. Μα η επαναληπτική μαγνητική είναι πιο ελπιδοφόρα. Το πόδι γέμισε, φούσκωσε, και μοιάζει πιο φυσιολογικό. «Δε θα τρέχεις στο δρόμο, μόνο ταρτάν και χόρτο. Και πάρ' το αργά, μέχρι πεντάρια, άντε κανένα δεκάρι. Όταν σε αποδεσμεύσω. Όταν...» Δεν τολμάω να χαρώ. Συγκεντρώνομαι στην πρέσα και στο ισομετρικό. Στα λάστιχα, στην μπάλα ισορροπίας. Τρεις φορές τη βδομάδα. Ισομετρικές στο σπίτι κάθε βράδυ, τις άλλες. Οι δρομείς γύρω μου ακόμη τρέχουν στη Μαραθώνος. Αν συνεχίσω έτσι, θα σας ξαναβρώ, ελπίζω. Πενταράκια στα γήπεδα, άντε σε κανένα ομαλό trailing. Και, αν θέλει ο Θεός ή ό,τι αγαθό υπάρχει εκεί πάνω, έστω και μία φορά το χρόνο στο δεκάρι του Κλασικού.

Έστω κι έτσι. Δουλειά τώρα.

Ένα - ανάσα.
Δύο - ανάσα.
Τρία - ανάσα... ●

ΦΩΤΟ: ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑΣ

ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ ΔΡΟΜΕΑ

Η Έλλη Στάη είναι δημοσιογράφος και πρόεδρος του The TOC.gr., ερασιτέχνης δρομέας 5 και 10 χιλιομέτρων

Του **Βαγγέλη Τζάνη**

Πέντε λέξεις που θα έβαζες δίπλα στη λέξη τρέξιμο; Μόνο πέντε; Αντοχή, προσπάθεια, στόχος, αποτέλεσμα, ανάταση.

Ποια είναι η αγαπημένη σου διαδρομή; Είναι δύο. Το 10άρι στον Μαραθώνιο της Αθήνας και η προπόνηση στον Εθνικό Κήπο.

Ποιο φυσικό χάρισμα θα ήθελες να είχες; Θα ήθελα να είχα ξεκινήσει νωρίτερα το τρέξιμο.

Ποια είναι η μεγαλύτερή σου επιτυχία τρέχοντας; Η συνεχής βελτίωση.

Με ποιον θα ήθελες να τρέχεις παρέα; Με την Ευγενία, με την οποία τρέχω.

Ποιο τραγούδι ακούς στα τρεξίματά σου; Τρέχω χωρίς μουσική, ακούω τον αέρα και όλους τους φυσικούς ήχους γύρω μου.

Τι σκέφτεσαι όταν τρέχεις; Τα πάντα. Ό,τι με προβληματίζει για να το χαλαρώσω και ό,τι με χαλαρώνει για να χαίρομαι.

Ταχύτητα ή αντοχή; Αντοχή έχω. Ε, οπότε, λίγο περισσότερη ταχύτητα.

Ποιος αθλητής θα ήθελες να ήσουν; Ο Χαρούκι Μουρακάμι, γιατί θα ήθελα βασικά να γράφω σαν κι αυτόν.

Ποιο φόβο σου νικάς τρέχοντας; Το φόβο της φθοράς.

Πού σε έχει βοηθήσει το τρέξιμο; Να μην πω κοινοτοπίες. Σε όλα, σωματικά, πνευματικά, ψυχικά.

Τι τρως πριν και μετά από έναν αγώνα; Πριν σχεδόν τίποτα γιατί το γεμάτο στομάχι βαραίνει τα πόδια. Μετά χαλαρώνω και τρώω ακόμα και comfort food.

Πρωινό ή απογευματινό τρέξιμο; Είμαι πρωινός τύπος.

Έχεις αξεσουάρ, φυλακτό, κόσμημα, ρούχο που θέλεις να έχεις πάντα μαζί σου; Όχι.

Το προσωπικό σου (αθλητικό/δρομικό) απόφθεγμα; Αντίσταση στην κούραση πριν από προπόνηση ή κάποιον αγώνα, γιατί ο καλύτερος αγώνας είναι αυτός που δεν χάσαμε. ●

Η Έλλη έτρεξε στα 10 χιλιόμετρα της διοργάνωσης του Μαραθωνίου τον Νοέμβριο που μας πέρασε και ήταν μία από τις 11.000 γυναίκες δρομείς. Από το 2010 είχαμε μια σημαντική αύξηση της γυναικείας συμμετοχής, αφού τότε δεν τρέχανε πάνω 4.500 γυναίκες δρομείς. Εκτός των ωρών ειδοσεογραφικής πτήσης στον αέρα καναλιών, τρέχει συστηματικά με την πειθαρχία και την εμπειρία ενός αθλητή. Ξεκίνησε ξανά να ασκείται και να τρέχει όταν μπόρεσε να βρει χρόνο για τον εαυτό της, ίσως να γεννήθηκε με το χάρισμα του τρεξίματος. Είναι, όπως θα λέγαμε, μία περίπτωση «outliers» σύμφωνα με το βιβλίο του Malcolm Gladwell. Η επιτυχία εκτός του ταλέντου κρύβει πίσω της και αρκετές ώρες εξάσκησης, αφοσίωσης και πίστης στην επιθυμία για βελτίωση.

Πώς αρχίζεις να τρέχεις; Πολλές οι συμβουλές, πολλές οι νουθεσίες και οι τακτικές που μπορεί να εισηγηθεί κανείς, μα στην πραγματικότητα μόνο μία η προϋπόθεση που έχει νόημα. Να το αποφασίσεις. Κι αυτό είναι η πάγια απάντησή μου σε πολλούς φίλους, της ζωής ή του ηλεκτρονικού κόσμου, που ρωτούν πώς μπορεί να ξεκινήσει κανείς να τρέχει.

Το τρέξιμο δεν είναι κάτι δύσκολο. Είναι συνθήκη απλή. Μα χρειάζεται καταρχάς να θέλεις να δοκιμάσεις. Να πάρεις την απόφαση, όποιο κι αν είναι το κίνητρο που σε οδήγησε εκεί. Να μη σε κάμψει η αίσθηση της δυσκολίας πριν, καν, αρχίσεις την προσπάθεια. Να ξέρεις πως η διαδρομή –όπως κάθε διαδρομή, στη μάθηση, στις σχέσεις και στις αναζητήσεις– χρειάζεται χρόνο. Και να είσαι πρόθυμος να δώσεις το χρόνο και να κάνεις την προσπάθεια, προσβλέποντας στο θετικό αποτέλεσμα μα απαλλαγμένος από την προσκόλληση σε αυτό. **Τις περισσότερες φορές, αρκεί η διάθεση.** Να θέλεις να το κάνεις περιμέ-

ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ

Της **Αγγελικής Κοσμοπούλου**

νοντας κάτι καλό. Να λαχταράς την αλλαγή, είτε αυτή ξεκινά από ένα συναίσθημα θετικό, είτε προϋποθέτει την υπέρβαση ενός πόνου. Αρχή είναι πάντα η επιθυμία, η απόφαση. Αυτή βάζει τους στόχους, αυτή καθορίζει τη διαδρομή, αυτή εντοπίζει την υπομονή και δυνάμυνει τη θέληση για το επόμενο βήμα και την επόμενη φορά.

Αρχίζεις απλά. Με τον φυσικό τρόπο της κίνησης, περπατώντας γρήγορα κι έπειτα διανθίζοντας το περπάτημα με λίγο τρέξιμο, για να δοκιμάσεις. Λαχανιάζεις αλλά συνεχίζεις. Ξέρεις πως, όπως κάθε τι καινούργιο, δεν γίνεται χωρίς προσπάθεια. Επιμένεις. Κι όταν τελειώνεις η προπόνηση –ακόμα κι αν δεν τη λες προπόνηση, τέτοια είναι–, παρά την κούραση, θέλεις να ξαναγυρίσεις σε αυτήν. Να ξαναβρεθείς στο δρόμο.

Στην αρχή προχωράς με βήματα σταθερά. Η διαφορά από τη μία μέρα στην άλλη, από τη μια φορά στην επόμενη, καταγράφεται. Τη νιώθεις. Το σώμα δυναμώνει, η αναπνοή δεν «κόβεται» τόσο εύκολα, η διαδικασία είναι ανοδική. Όλο και κάτι προσθέτεις σε διάρκεια ή σε απόσταση στην αρχή, σε ταχύτητα αργότερα. Δεν θα είναι πάντα έτσι, να το ξέρεις. Ή, μάλλον, πάντα θα εξελίσσεσαι κι ας μην είναι τόσο ορατή η εξέλιξη.

Χρειάζεσαι ελάχιστα. Ένα καλό ζευγάρι παπούτσια, κυρίως. Αν έχεις αυτά και τη διάθεση, τα έχεις όλα. Μπορείς να τρέξεις παντού. Στο πάρκο της γειτονιάς σου, στην εξοχή, στο διάδρομο του γυμναστηρίου. Εύκολα. Μην παρυσυρθείς σε αγορές και μην πεις πως δεν μπορείς γιατί σου λείπει εξοπλισμός. Αν συνεχίσεις το τρέξιμο θα έχεις χρόνο να δεις τι ακριβώς θέλεις, να επιλέξεις, να το χαρείς.

Παίρνεις έμπνευση από παντού. Από τους άλλους δρομείς που βλέπεις στο δρόμο, από τους φίλους σου που τρέχουν ήδη σε αγώνες, από όσα διαβάζεις, από τους μεγάλους αθλητές που μια φράση τους ίσως σε επηρέασε. Παίρνεις έμπνευση, κυρίως, από εσένα. Από τις δικές σου κατακτήσεις, από τα μικρά βήματα που γίνονται όλο και πιο στέρεα, από τις διαδρομές σου που μεγαλώνουν.

Βλέπεις το σώμα σου να αλλάζει, να δυνάμυνει και να ζωντανεύει. Ανακαλύπτεις μυϊκές ομάδες ξεχασμένες, συνήθως μέσα από τον πόνο. Καταλαβαίνεις πως το σώμα είναι μηχανισμός που θέλει τον τρόπο του για να δουλέψει, αλλά θέλει και «καύσιμα» για να κινηθεί. Κάπως έτσι συνδέεσαι με τη φύση, θυμάσαι πως είσαι μέρος της.

Στην αρχή πιστεύεις πως το κάνεις για το σώμα. Πως αυτό είναι το βασικό κίνητρο κι εκεί βρίσκεται το πιο μεγάλο όφελος. Καταλαβαίνεις γρήγορα πως αυτή είναι η μισή εξίσωση. Τρέχεις για τη χαρά που νιώθεις και την ελευθερία. Έννοια ξεχασμένη στην καθημερινότητα. Τρέχεις γιατί εκεί αλλάζεις κάθε μέρα, κάθε φορά, με έναν τρόπο αθόρυβο και ευλογημένο. Τρέχεις γιατί πολύ γρήγορα καταλαβαίνεις πως εκεί υπάρχουν σε συνθήκη μοναδική, δική σου. Εσύ, στην καλύτερή σου έκδοση. Στο δρόμο. ●

10 ΚΑΚΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ

Της **Αγγελικής Κοσμοπούλου**

Στο τρέξιμο, όπως σε όλες τις παιδιές –για να μην πω τις δραστηριότητες εν γένει–, υπάρχει πάντα ο κίνδυνος να ολισθήσεις. Να παρυσυρθείς από τη λαχτάρα σου, από τους άλλους, από μια υπερβολική τάση να δοκιμάσεις τα όριά σου και να τα σπρώξεις στα άκρα. Θεμιτό, βεβαίως, αλλά κάποτε με προεκτάσεις που δυσκολεύουν τα πράγματα, αφήνοντας σκοτεινό αποτύπωμα στο σώμα, στη διάθεση ή στις δρομικές σου σχέσεις. Ναι, δεν είναι καλό να απαριθμείς κανείς τα ενδυνάμει σφάλματα, μα ίσως υπάρχει λόγος να δούμε τις δέκα συνήστερες πρακτικές προς αποφυγήν.

1. Πολλά χιλιόμετρα σε μικρό χρονικό διάστημα

Ακόμα και για τους μαραθωνοδρόμους, τους συνώνυμους με την αντοχή, η υπερβολή δεν βοηθάει. Η στέρεα χιλιομετρική βάση χτίζεται στη διάρκεια, όχι αυθημερόν. Με πρόγραμμα και συνεκτικά βήματα.

2. Ελλιπής τροφодοσία Η τροφή είναι ενέργεια και φάρμακο μαζί. Το να ξεχνάς να ξαναγεμίσεις τις «αποθήκες» του σώματός σου μετά από δύσκολες προπονήσεις είναι στρατηγικό λάθος, με άμεσες επιδράσεις στην προπόνηση και τη φυσική κατάσταση. Αν έτρεξες γερά, χρειάζεσαι πρωτεΐνες και υδατάνθρακες για να ξαναβρείς ενέργεια και δύναμη.

3. Εκθεση στον ήλιο Ναι, το να εκτίθεσαι στον ήλιο για 20 λεπτά την ημέρα μπορεί να είναι ευχάριστο και ευεργετικό. Αν τρέχεις περισσότερο –όπως

συμβαίνει στους περισσότερους δρομείς– χρειάζεται οπωσδήποτε καπέλο, νερό και ένα καλό αντλιακό.

4. Αδιαφορία για το μυϊκό σύστημα Πολλοί δρομείς πιστεύουν πως το τρέξιμο είναι αρκετό για να είναι επαρκώς γυμνασμένοι. Όμως οι έρευνες δείχνουν πως οι δρομείς που κάνουν ειδικές ασκήσεις για τον κορμό τους, όπως και για τις μυϊκές ομάδες των ποδιών που εμπλέκονται στο δρομικό μηχανισμό, τρέχουν ταχύτερα από όσους τις αποφεύγουν.

5. Μπαίνεις γρήγορα στον αγώνα Θέλεις να κάνεις προσωπικό ρεκόρ; Αν ναι, συγκρατήσου. Η αργή εκκίνηση και η συντηρητική πορεία στα πρώτα χιλιόμετρα (ανάλογα με τον αγώνα, βέβαια) εξασφαλίζει καλύτερους χρόνους από ό,τι η εκρηκτική αρχή –εκτός αν είσαι καλά προπονη-

μένος πρωταθλητής.

6. Είσαι ο γιατρός του εαυτού σου Εμείς οι δρομείς έχουμε την τάση να παρακολουθούμε διαρκώς το σώμα μας. Παγώνουμε τα τραύματά μας, παίρνουμε με άνεση αντιφλεγμονώδη, βάζουμε θερμοφόρες για τον πόνο. Όμως οι μικροτραυματισμοί μπορούν να σοβαρέψουν χωρίς κατάλληλη θεραπεία. Αν ένας πόνος διαρκεί για περισσότερο από τρεις μέρες, κλείσε ραντεβού με το γιατρό σου, χωρίς αναβολή.

7. Αποφεύγεις τις διατάσεις Πριν τον αγώνα μπορείς και να τις αποφύγεις, παρότι σίγουρα δεν βοηθάει.

Αλλά το να τις ξεχνάς μετά την κόπωση της προσπάθειας είναι τεράστιο λάθος. Ίσως βαριέσαι, μα ξεπέρασέ το! Μπορούν να προλάβουν μεγάλες ταλαιπωρίες.

8. Δεν κοιμάσαι αρκετά Οι έρευνες δείχνουν πως ο λίγος ύπνος μπορεί να μειώσει τη δρομική σου ικανότητα, όπως και τη νοητική εγρήγορση, τα αντανakλαστικά και τη δυνατότητα ανάκαμψης μετά από την προσπάθεια. Παρακολούθησε τους ρυθμούς του ύπνου σου και τις ανάγκες σου και κάνε εγκαίρως τις αναγκαίες διορθώσεις.

9. Δεν ξεκουράζεσαι Η υπερβολική προπό-

νηση οδηγεί σε πολλά προβλήματα, από τραυματισμούς και μειωμένη απόδοση μέχρι έλλειψη διάθεσης για την άθληση. Κάθε προπονητικό πρόγραμμα πρέπει να περιλαμβάνει μια μέρα πλήρους ξεκούρασης και άλλες ηπιότερες. Δεν μπορείς να αποδώσεις αν είσαι διαρκώς «στα κόκκινα».

10. Τα θέλεις όλα Ναι, θέλεις να γίνεις καλύτερος δρομέας κι αυτό είναι θεμιτό. Όμως, επειδή δεν γίνονται όλα μαζί, προσπάθησε να εστιάζεις σε ό,τι μπορείς να καταφέρεις. Εξάλλου, τρέχεις πρωτίστως για τη χαρά, όχι για να φορτωθείς προβλήματα και ενοχές. ●

Powered by

new balance

Δεν σκέφτηκε ποτέ να κάνει κάτι άλλο στη ζωή της. Το λέει κατηγορηματικά. Πρέπει να ήταν από εκείνα τα «ταγμένα» παιδιά, που μοιάζει να γεννήθηκαν για ένα σκοπό και αυτό να το «φωνάζει» όλη τους η ύπαρξη. Η λυγερή κορμωστασιά, τα κατάξανθα μαλλιά, τα γαλανά μάτια και η αύρα της Κλέλιας Μενελάου προδίδουν την ιδιότητά της. Επαγγελματίας χορεύτρια στα 22 της, απόφοιτος της Εθνικής Λυρικής Σκηνής με εκτεταμένη χορευτική παιδεία και αγάπη για το χορό. Ένα κορίτσι στα πρώτα του βήματα, που μοιάζει πάντα να ονειρευόταν στο χρώμα της πούδρας κάνοντας οβούρες και πλιέ σε αφράτα σύννεφα.

Τελευταία δεν ξυπνάει πολύ νωρίς, παρά τις πρόβες για την οπερέτα «*Η Ωραία Ελένη*» όπου υποδύεται την Αφροδίτη. Η μέρα της ξεκινά πηγαίνοντας βόλτα το σκυλάκι της, μερικές δουλειές στο σπίτι, φυσιοθεραπεία και επίσκεψη στο ατελιέ της Μαίρης Θεοτόκη, αφού όταν δεν σαρώνει το Instagram ποζάροντας μπαλετικά με τα μακριά της φορέματα, της αρέσει να βοηθά τη σχεδιάστριά στα social media και στην αλλαγή βιτρίνας. Η μέρα κλείνει με πρόβα ή παράσταση και κάπου εκεί δεν αντέχω και τη ρωτάω αν οι μπαλαρίνες είναι απλώς τρομερά πειθαρχημένες ή καταλήγουν νευρωτικές.

«Οι μπαλαρίνες πρέπει να είναι πειθαρχημένες θέλουν δε θέλουν, γιατί αυτό απαιτείται. Αν θα καταλήξει κανείς νευρωτικός είναι θέμα χαρακτήρα, αλλά μεγαλώνοντας με αυτές τις θυσίες στην πορεία το συνηθίζεις και γίνεται τρόπος ζωής. Αν δεν το αντέχεις, σταματάς» απαντά και της πιάνω συζήτηση για το χορό.

«Στο χορό απολαμβάνω περισσότερο τις στιγμές που ξεχνάω όλα όσα με προβληματίζουν, αλλά αυτό που δεν αντέχω είναι οι αδικίες και οι παρεξηγήσεις μεταξύ συναδέλφων. Ενώ είναι μια δουλειά που σε φέρνει πολύ κοντά με ανθρώπους και μπορείς να κάνεις αδελφικές φιλίες, ταυτόχρονα είναι τόσο σκληρή, που πολλές φορές μπορεί να σε κάνει ανταγωνιστικό και ανασφαλές, γιατί όλοι δουλεύουν πολύ και θέλουν να διακριθούν και να ανταμειφθούν για τους κόπους τους».

Το να ασχοληθεί κανείς με την τέχνη ενέχει, πιστεύεις, κάτι αλαζονικό; Είναι σαν να λες «αποζητώ το θαυμασμό» ή αποτελεί περισσότερο εσωτερική ανάγκη, την ρωτάω. «Σίγουρα είναι και τα δύο» λέει η Κλέλια. «Στην αρχή είναι κυρίως εσωτερική ανάγκη, όσο είσαι μαθητής και μαθαίνεις καινούργια πράγματα πορώνεσαι και θες να προπονηθείς συνέχεια. Όταν αρχίσεις να χορεύεις πάνω στη σκηνή, εκεί υπάρχει μια άλλη μαγεία, βλέπεις το θαυμασμό και σίγουρα θέλεις την επιβράβευση από τον κόσμο. Δεν υπάρχει καλλιτέχνης που να μη θέλει την επιβεβαίωση».

«Η μεγαλύτερη παγίδα για ένα χορευτή είναι να χάσει τον εαυτό του μέσα από αυτό. Να χάσει την επαφή με την πραγματικότητα, δηλαδή να παρασυρθεί και να πιστέψει ότι

ΩΡΑΙΑ

ΗΝΕΝΙΑ

Πουέντ, φρου φρου, μόχθος και πολλές θυσίες. Η μπαλαρίνα **Κλέλια Μενελάου** μάς μιλά για το χορό και το ρόλο της στην οπερέτα «*Ωραία Ελένη*»

Της ΗΡΩΣ ΠΑΡΤΣΑΚΟΥΛΑΚΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

CITY GUIDE

Οι μπαλαρίνες πρέπει να είναι πειθαρχημένες θέλουν δε θέλουν, γιατί αυτό απαιτείται. Αν θα καταλήξει κανείς νευρωτικός είναι θέμα χαρακτήρα

αυτό που κάνει είναι το πιο σημαντικό πράγμα στον κόσμο και ότι δεν υπάρχει τίποτα πιο σπουδαίο στη ζωή».

«Βλέποντας το Black Swan, η αλήθεια είναι πως είδα τον εαυτό μου σε κάποια σημεία. Στο άγχος της οντισιόν, στη σκληρή δουλειά, στην κούραση, στους τραυματισμούς, στους θυμούς και στις κόντρες με την οικογένεια. Σίγουρα δεν τον είδα στην πρωταγωνίστρια γιατί δεν κυνηγάω την καριέρα της πρίμα μπαλαρίνας».

«Η καλύτερη στιγμή μου ήταν όταν πέρασα στη Λυρική. Η χειρότερη ήταν όταν, ενώ ήμουν σε πολύ καλή φόρμα, έκανα τις προπονήσεις μου κι έβλεπα ικανοποιημένους τους δασκάλους μου, ξαφνικά τραυματίστηκα. Ήταν ένα κουδουνάκι που με έκανε να καταλάβω ότι πρέπει να είμαι προετοιμασμένη, γιατί αυτό θα συμβαίνει σχεδόν κάθε φορά».

«Όλοι γνωρίζουμε πως στην Ελλάδα είναι δύσκολα τα πράγματα, πόσο μάλλον στον καλλιτεχνικό τομέα. Δεν υπάρχουν όσες ευκαιρίες θα θέλαμε, οι επαγγελματικές ομάδες χορού είναι πολύ λίγες και συνήθως δεν καλύπτουν τις ανάγκες μας. Οι χορευτές έξω εξελίσσονται πολύ καλύτερα χωρίς αμφιβολία. Αμέσως μετά τις σπουδές ξέρουν πώς να τους καθοδηγήσουν για να μπορέσουν να συνεχίσουν τη χορευτική τους πορεία».

Παρά τις δυσκολίες η Κλέλια συμμετέχει σήμερα στην οπερέτα «Η Ωραία Ελένη» του Ζακ Όφενμπαχ, στην πιο γνωστή του φάρσα, που ανεβαίνει στο Γυάλινο Μουσικό Θέατρο. Αυτή τη φορά ανεβαίνει στη σκηνή για να παίξει και να χορέψει υποδυόμενη την Αφροδίτη, η οποία «ούσα θεά, μπορεί να κάνει ό,τι θέλει. Να αλλάξει την ιστορία, να κάνει τους πάντες να τσακωθούν μεταξύ τους ή να αγαπηθούν. Μαζί με το αγγελάκι της, τον Έρωτα (Λουκάς Θεοδοσόπουλος) κινούν τα νήματα».

Σε αυτή τη μελωδική σάτιρα, που έκανε σχολή, εξελίσσεται μία μουσική κωμωδία η οποία έχει απ' όλα, ενώ σκιαγραφεί μία κοινωνία που κάνει ό,τι μπορεί για να μη βρεθεί αντιμέτωπη με την πικρή αλήθεια της καθημερινότητας. «Στην παράσταση θα δείτε κάτι που δεν περιμένετε» λέει ενθουσιασμένη. «Από το κείμενο, τα κουστούμια, τις άριες, τα σκηνικά, μέχρι την κινησιολογία. Σκηνοθέτης (Παναγιώτης Αδάμ) και σκηνογράφος (Βάλια Συριοπούλου) συνεργάστηκαν και έφτιαξαν μια κωμωδία πάνω στην ιστορία της Ωραίας Ελένης χαρίζοντας πολύ γέλιο στο κοινό».

Πριν την αποχαιρετήσω, τη ρωτάω —όχι τυχαία— για το ρόλο της ομορφιάς στη ζωή της, αν νιώθει άραγε καθόλου «Ωραία Ελένη». Εκείνη γελάει και αρκείται να παραδεχτεί ότι της αρέσει πάρα πολύ να περιποιείται τον εαυτό της. «Άλλες φορές το πετυχαίνω, άλλες όχι. Μία πολύ καλή μου φίλη με φωνάζει Ελένη, αλλά της λέω διαρκώς ότι υπερβάλλει, πάντως όταν διαβάσει αυτή την ερώτηση και την απάντησή μου σίγουρα θα χαμογελάσει». **Α**

INFO «Ωραία Ελένη», κάθε Κυριακή στις 21.30, Γυάλινο Μουσικό Θέατρο, Λεωφόρος Συγγρού 143, Ν. Σμύρνη, 2109315600

ΓΕΥΣΗ

Το top κρασί του Αργύρη Γεροβασιλείου

Με σπουδές οινολογίας στο Μπορντώ αποτελεί τη 2η γενιά του Κτήματος Γεροβασιλείου και μας συστήνει το κορυφαίο κόκκινο κρασί του

Επιμέλεια: ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ποιο είναι για εσάς το δικό σας κορυφαίο κόκκινο κρασί; Δύσκολη ερώτηση, για οποιονδήποτε οينوπαγωγό. Θα σας πω όμως το πρώτο κρασί που μου ήρθε στο μυαλό. Το Avaton. **Τι ποικιλία είναι;** Είναι ένας πολυποικιλιακός οίνος που παράγεται από τρεις ελληνικές ποικιλίες: Λημνιά, Μαυρούδι, Μαυροτράγανο. Το Λημνιά – α-

τριχωτό κυνήγι.

Ιδανικό σερβίρισμα; (Θερμοκρασία, πότε ανοίγουμε τη φιάλη, χρειάζεται μετάγγιση;) Σερβίρεται στους 16-18°C. Προσωπικά προτιμώ να μην κάνω μετάγγιση στο Avaton, αλλά να του δίνω το χρόνο να ανοίξει στο ποτήρι.

Πόσες φιάλες παράχθηκαν στη συγκεκριμένη χρονιά; Το 2016 παράχθηκαν περίπου 17.000 φιάλες.

Υπάρχει δυνατότητα παλαιώσης; Πότε θα είναι στα καλύτερά του; Λόγω της ποικιλιακής του σύνθεσης αλλά και του τρόπου οινοποίησης, το Avaton διαθέτει μεγάλη δυνατότητα παλαιώσης (15-20 χρόνια). Αλλά, όπως λένε και οι Γάλλοι, κανένας δεν μετάνιωσε ποτέ πίνοντας τα κρασιά του λίγο πιο φρέσκα.

Ποιες είναι οι καλύτερες χρονιές του; Το Avaton του 2009 μπορώ να ξεχωρίσω ως μία καταπληκτική χρονιά. Αλλά παίρνω το ρίσκο να σας πω ότι το φετινό Avaton του 2016 (αν και βρίσκεται ακόμα στα βαρέλια) θα είναι το καλύτερο ως σήμερα, λόγω των καταπληκτικών καιρικών συνθηκών που επικράτησαν αλλά και της εμπειρίας που αποκτήσαμε στο συγκεκριμένο χαρμάνι με τα χρόνια.

Πού θα το βρούμε και σε τι τιμή; Σε ενημερωμένες κάβες, εστιατόρια αλλά και φυσικά με μία επίσκεψη στο οινοποιείο μας. Μια μέση τιμή κάβας είναι γύρω στα 18 ευρώ.

Μπορούμε να βρούμε και παλιότερες χρονιές; Φυσικά. Πάλι σε ενημερωμένες κάβες αλλά και μέσω του e-shop που λειτουργεί στην ηλεκτρονική σελίδα μας (www.gerovassiliou.gr).

Αυτό είναι το top κρασί σας.

Είναι και το αγαπημένο σας; Δεν υπάρχει κάποια ετικέτα του Κτήματος που να μην αγαπώ.

Αν υπήρχε, αυτομάτως το συγκεκριμένο κρασί δεν θα είχε λόγο ύπαρξης. Πάντα όμως θα ξεχωρίζω τη Μαλαγουζιά για συναισθηματικούς λόγους.

Μπορείτε να μας πείτε μια ιστορία που αφορά το κρασί αυτό; Το όνομα Avaton προέκυψε από

το ίδιο του το χαρμάνι. Η συνοינוποίηση των τριών συγκεκριμένων ελληνικών ποικιλιών για τη δημιουργία ενός νέου κρασιού, ενός νέου γευστικού προφίλ, αποτέλεσε ένα απίτητο-απρόσιτο μονοπάτι, όπου με πολύ πειραματισμό και μεράκι μάς οδήγησε, πιστεύω, στην επιτυχία. ●

ναφέρεται από τον Αριστοφάνη στο έργο του Ειρήνη ως «Λημνία άμπελος» τον 5ο αιώνα π.Χ. – είναι η αρχαιότερη ελληνική ποικιλία και κυριάρχη στο κρασί.

Σε ποια περιοχή παράγεται;

Υπάρχει συγκεκριμένο αμπελοτόπι; Όλα τα σταφύλια προέρχονται από τον ενιαίο, ιδιόκτητο αμπελώνα του Κτήματος Γεροβασιλείου, που μαζί με το οινοποιείο βρίσκονται στην Επανομή, 25 χιλιόμετρα έξω από τη Θεσσαλονίκη.

Περιγραφή του κρασιού (όψη, μύτη, στόμα); Διαθέτει λαμπερό βαθυπόρφυρο χρώμα, σύνθετο μπουκέτο

μπαχαρικών με ώριμα μαύρα φρούτα (βατόμουρο), σταφίδα, καφέ και κακάο. Στο στόμα ευγενικές τανίνες υποστηρίζονται από άφθονο φρούτο, δημιουργώντας δύναμη και ισορροπία. Η επίγευσή του είναι διαρκής με επανάληψη των μπαχαρικών.

Με τι φαγητά το συνδυάζουμε; Συνδυάζεται ιδανικά με κόκκινα κρέατα κατσάρολας, πικάντικες σάλτσες και

ΝΕΑ ΣΤΗΛΗ
ΓΙΑ ΤΟ ΚΡΑΣΙ

Σημαντικοί Έλληνες οينوπαγωγοί επιλέγουν το top κρασί τους #1

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

Αυτή την εβδομάδα τρώμε έξω!

Το 2° Dine Athens Restaurant Week προσφέρει μια συναρπαστική γαστρονομική εμπειρία στα εστιατόρια της πόλης

Ποιος δε θα ήθελε να δειπνήσει με θέα την Ακρόπολη, να δοκιμάσει ό,τι πιο νέο στη γαστρονομική σκηνή, να εξερευνήσει μία προς μία τις κουζίνες της Αθήνας; Το Dine Athens ξεκινάει σήμερα και μας δίνει την ευκαιρία να το κάνουμε! Το 2° Restaurant Week φέρνει την αθηναϊκή γαστρονομία στο προσκήνιο. Για 12 μέρες, από 1 έως και 12 Φεβρουαρίου, 120 εστιατόρια της πόλης ενώνουν τις δυνάμεις τους με πρωτοβουλία του Diners Club και δημιουργούν εκπληκτικά μενού υψηλής γαστρονομίας σε ειδικές τιμές. Όλα τα εστιατόρια που συμμετέχουν προσφέρουν ειδικά διαμορφωμένα μενού στις προκαθορισμένες τιμές των €15, €30 και €60 για όλους, με επιπλέον έκπτωση 10% αποκλειστικά για τα μέλη του Diners Club.

Ανυπομονούμε να τα δοκιμάσουμε όλα, ειδικά μετά την περσινή επιτυχία που γνώρισε το 1° Restaurant Week, όπου περισσότεροι από 5.500 Αθηναίοι δοκίμασαν τις δημιουργίες των σεφ σε 100 επιλεγμένα εστιατόρια. Στη φετινή –σαφώς πιο εμπλουτισμένη– λίστα, φιγουράρουν τα ονόματα των καλύτερων εστιατορίων της πόλης, πολλά από τα οποία είναι βραβευμένα και με διεθνείς διακρίσεις.

Επιπλέον, στο τέλος του Dine Athens το Diners Club μας επιφυλάσσει ακόμα μια γευστική έκπληξη. Στις 11 και 12 Φεβρουαρίου, ο βραβευμένος με 3 αστέρια Michelin Γάλλος chef, Pascal Barbot, αναλαμβάνει την κουζίνα της Σπονδής και δημιουργεί ένα ειδικό μενού έξι gourmet πιάτων. Οι παραβρισκόμενοι θα έχουν την ευκαιρία να τον γνωρίσουν από κοντά και να φύγουν παίρνοντας μαζί τους το μενού της βραδιάς, υπογεγραμμένο από τον ίδιο.

Μπορείτε να δείτε όλα τα εστιατόρια που συμμετέχουν και να κάνετε κρατήσεις, στο www.dineathens.gr αλλά και τηλεφωνικώς στο 211 3115555. Καλή μας απόλαυση!

7 Food Sins

Η αμαρτία επέστρεψε στην Πλάκα. Και αυτή τη φορά είναι ακόμα πιο δελεαστική από πριν. Η προσωποποίηση του πειρασμού στεγάζεται σε ένα πανέμορφο νεοκλασικό του 1896, και εκτός από τη μαγεία του Ιερού βράχου απολαμβάνει και τα προνόμια της σαγηνευτικής πλακιώτικης πλατείας. Εδώ λοιπόν, θα υποκύψεις για ακόμα μία φορά στη γοητεία του διάσημου Crunchy Moussaka (μία άλλη εκδοχή του πιο γνωστού ελληνικού πιάτου) που όλοι λάτρεψαν και θα ενθουσιαστείς ξανά με την ιδέα του «Inside-Out Souvlaki». Προσοχή όμως, γιατί καινούργιες αμαρτίες περιμένουν στη γωνία... Το Roast Baby Chicken (γεμιστό κοτοπουλάκι με πατάτες κονφί και μπεαρνέζ) και το The Burger Trilogy (3 διαφορετικά μπέργερ με μπικντέκι black angus, τραγανό κοτόπουλο και καπνιστή πανσέτα - η οποία παρεμπιπτόντως καπνίζεται εδώ, όπως όλα τα κρέατα και τα ψά-

ρια) είναι επικίνδυνα νόστιμα. Υπάρχουν δύο μενού: το "Brunch-Lunch" σερβίρεται μέχρι τις 18.00 και μετά δίνει τη σκυτάλη στο "Dinner", ενώ τις καθημερινές το "Worker's Lunch" σε ρίχνει στον πειρασμό των δύο πιάτων με €12. Αξιοσημείωτη είναι η μεγάλη ποικιλία σε μπίρες από όλο τον κόσμο (8 βαρέλια, 30 σε μπουκάλι), όπως και η καλά ενημερωμένη λίστα των κρασιών (πάνω από 70 ετικέτες!). Εξερεύνησε όμως και τα cocktails, που όπως ακριβώς και το φραγκτό αποτελούν μια αναπάντεχα ευχάριστη έκπληξη. Ξεκίνα με το Juda's kiss ή το Margaret Choco και θυμήσου ότι βρίσκεσαι ακόμα στην αρχή ενός αμαρτωλά γευστικού κόσμου...

Φιλομούσου Εταιρείας 1, Πλάκα,
210 7011108,
www.7foodsins.com,
Fb: 7 Food Sins Gastro Pub

Ακολουθώντας τα ίχνη του Norman “Sailor Jerry” Collins

στη Χαβάη

Η Α.Υ. έφτασε στον Ειρηνικό Ωκεανό για να μάθει από πρώτο χέρι την ιστορία ενός εμβληματικού αρτίστα του τατουάζ

ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ - Φωτό: JAMES GRANT

Ερωτεύεσαι τη Χαβάη κεραυνοβόλα. Η υπόσχεση του αδιάλειπτου καλοκαιριού είναι ανάγλυφη στο ξεροψημένο κορμί της, η πλώ του ωκεανού παίζει γιουκαλίλι στα αυτιά σου, το υποτροπικό κλίμα τυλίγει τοπίο, ουρανό και θάλασσα σε ένα φαντασμαγορικό καμβά που εκτροχιάζει τον άχαρο φετινό ελληνικό χειμώνα σε μια ονειρωχώρα 30 βαθμών Κελσίου ικανή

να λιώσει τις έγνοιες σαν τζελ στα μαλλιά. Θεόρατοι φοίνικες βγαλμένοι από εξώφυλλα των Gun Club, πλέγματα αυτοκινητόδρομων καμωμένα από τη μυθολογία του σελιλόιντ, νεφελώδη παστέλ εμπορικών συστοιχιών σε τολμηρή συμφωνία με τα ζωηρότερα χρώματα της φύσης, κραυγαλέα πολυτέλεια σε αντιδιαστολή με επιδεικτικό περιθώριο, το χαβανέζικο μιζάζ κρύβει αναπάντεχες μποέμικες παρεκκλίσεις και φεγγάρια βουντού πίσω από την καρτποσταλική του πρόσοψη, με τις ώρες της ημέρας να μη μοιάζουν αρκετές για να εξερευνήσεις κάθε πτυχή της Aloha State.

Σέρφερ, σκέιτερ, χίπστερ και χίπηδες, οικογενειάρχες και συνταξιούχοι καθ' οδόν προς τον απαραίτητο προσκυνηματικό τουρισμό στο Περλ Χάρμπορ, ταξιδιώτες κάθε γεωγραφικής προέλευσης και κοινωνικής συνομοταξίας, νέοι κινηματογραφικής ομορφιάς εργαζόμενοι στη βιομηχανία αναψυχής, άστεγοι που κάνουν ισόβια στο χορταστικότερο μέρος επί Γης για να πεινάσεις, Αμερικάνοι, Γαπωνέζοι, Πορτορικάνοι, Φιλιπινέζοι, αυτόχθονες, μια πολυεθνική κοινότητα σε 100% αμερικανικό έδαφος με πολυνησιακά χαρακτηριστικά, ένα αυτόνομο σύμπαν που σε εμπνέει ακαριαία να δηλώσεις αφοσίωση στην υπεροχή του. Η 50η πολιτεία των ΗΠΑ είναι μια από τις ωραιότερες εμπειρίες που έχει η ζωή να προσφέρει.

Βρισκόμαστε εδώ με απώτερο σκοπό: Το ρούμι Sailor Jerry μας έχει προσκαλέσει να γιορτάσουμε τα 106 χρόνια από τη γέννηση ενός θρύλου. Ο Norman "Sailor Jerry" Collins έφτασε σε ηλικία 29 ετών το 1930 στη Χαβάη και δεν την εγκατέλειψε ποτέ ως το θάνατό του το 1973. Η επιτομή του αουτσάιντερ, που οπλισμένος με δονκιχουτισμό και χαρισματικότητα μεταμόρφωσε μονοκοντυλιά την ιστορία του τατουάζ, ο Norman Collins ριζοσπαστικοποίησε μια παρακατιανή υποκουλτούρα σε σημείο να την αναγάγει σε τέχνη, διαμόρφωσε τη σκηνή της tattoo art αναμειγνύοντας παραδοσιακή αμερικανική εικονογραφία με γιαπωνέζικη τεχνική αρτιότητα και κατοχύρωσε μια φήμη που ταξιδεύει μέχρι την εποχή μας.

Το έργο του, αποτελούμενο από 18 σχέδια σε χαρτί ιχνογραφίας, 26 φύλλα τυποποιημένων συνόλων και 37 ομαδοποιημένα στένσιλ αποτελεί το υλικό σώμα μιας κληρονομιάς που εξακολουθεί να αποτυπώνεται καθημερινά στο δέρμα χιλιάδων εραστών του τατουάζ. Πρόκειται για μια παρακαταθήκη 81 κειμηλίων των οποίων την κυριότητα διαχειρίζεται το Sailor Jerry, ένα ρούμι που μοιράζεται κοινό ήθος με τον εμπνευστή του: οι προσωπικότητες που αγνοούν τον μέσο όρο και ακολουθούν το δικό τους μονοπάτι μακριά από τη νόρμα είναι οι άνθρωποι του Sailor Jerry, ενός brand που πέρα από το ρούμι και το τατουάζ εκδηλώνεται και μέσα από τη μόδα, το ροκ εν ρολ, τις συναυλίες, τα εικαστικά, το νάιτλαϊφ, τις μηχανές, το σερφ, οπουδήποτε η δημιουργικότητα συναντά τον εαυτό της.

Είναι προνόμιο να εξασφαλίζεις εισιτήριο για μια επιτόπια αυτοψία στα λημέρια του Norman "Sailor Jerry" Collins. Ξεναγοί μας στο μύθο είναι η Clodhna Lamont, global brand communication manager της William Grant & Sons και ο Paul Monahan, brand ambassador του Sailor Jerry.

Μαζί τους επίκεινται τέσσερα 24ωρα περιπλανήσεων στο Waikiki και την Chinatown της Χονολουλού, εκδρομές με ένα πάντοτε διαθέσιμο βαν Chrysler Express στο Punchbowl Cemetery, τη Haleiwa και το επέκεινα της North Shore με τα θηριώδη κύματα τα οποία καθαλούν μονάχα οι ακραία ριψοκίνδυνοι ενόσω οι θεατές μετατρέπουν την αμμουδιά σε κερκίδα γηπεδικών διαστάσεων, επισκέψεις στο U.S.S. Missouri και τα υπόλοιπα εκθέματα της ναυτικής βάσης του Περλ Χάρμπορ (ένα θεματικό πάρκο πολεμικής ιστορίας με χιλιάδες επισκέπτες), μακρινότερες εκδρομές, περισσότερο κούλμπι, ένα αλυσμόνητο luau

λίγο πριν τον επίλογο σε έπαυλη που φιλοξένησε γυρίσματα του «Lost», και στο μεσοδιάστημα, μαραθώνιες μπαρότσαρκες στη Hotel Street, το μαλακό υπογάστριο της διονυσιακής Χονολουλού συνοδεία αναρίθμητων Ginger Pina Colada και εθιστικών Perfect Ginger κοκτέιλ που αρνούνται μέχρι σήμερα να εγκαταλείψουν τη γευστική μας μνήμη. Η βαθύτερη αλήθεια της Χαβάης ωστόσο θα βρεθεί στο έργο του Norman Collins, το από αποτύπωμα του καλλιτέχνη που επιγραμμатίζει την ιστορία της Aloha State.

Μαθήματα τατουαζιδικής ιστορίας

Γεννήθηκε στο Ρίνο της Νεβάδα. Απέκτησε το παρατσούκλι του από το απειθαρχο μουλάρι του σπιτιού. Η ξεροκεφαλιά τον συνόδευε για πάντα. Έμαθε την τέχνη στο Σικάγο τη δεκαετία του '20,

συνήα εξασκούμενος σε πτώματα στο νεκροτομείο, δημοφιλής πρακτική της εποχής. Μπαρκάρισε με το ναυτικό, διέσχισε τον Ειρηνικό φτάνοντας στην Κίνα και την Ιαπωνία, αποκρυστάλλωσε την έλξη του προς την κουλτούρα της Ασίας, ανακάλυψε τη Χαβάη και γρήγορα την έκανε σπίτι του. Δούλεψε εναλλάξ και παράλληλα σε λιμάνια και τατουαζιδικα προτού στήσει οριστικά το στούντιό του στο 1033 της Smith Street στη Χονολουλού, όπου ξεδίπλωσε τις σημαντικότερες επινοήσεις του. Ήταν ο πρώτος που κατόρθωσε να φτιάξει μοβ χρώμα, ενώ έως τη δεκαετία του '60, η παλέτα της tattoo art περιοριζόταν στο μαύρο, το πράσινο, κίτρινο και το κόκκινο. Έγινε αυτοδίδακτος ηλεκτρολόγος - μηχανικός προκειμένου να κατασκευάσει τις δικές του μηχανές τατουάζ και καθιέρωσε πρώτος την αποστείρωση, νομιμοποιώντας μια βιομηχανία η οποία μικρή σημασία έδινε έως τότε στις συνθήκες υγιεινής. Ενσωμάτωσε τη γιαπωνέζικη παράδοση στην αμερικανική τεχνοτροπία, αναμειγνύοντας εξωτικά μοτίβα σε εθνικά σύμβολα, διατηρώντας σχεδόν καθημερινή αλληλογραφία με αρτίστες της Ιαπωνίας. Έζησε μιστορηματικά, παρουσίασε τη δική του εκπομπή στο μεταμεσονύκτιο ραδιόφωνο της Χονολουλού, πέθανε στα 62 του αφήνοντας σαφείς οδηγίες για τη διαχείριση του στούντιο και του μνημειώδους αρχείου του. Το Old Ironside Tattoo του Norman Collins παραμένει μέχρι σήμερα στη θέση του. Εδώ καταφθάνουν οι fan της δουλειάς του, εδώ απέκτησε και η Α.Υ. το δικό της Sailor Jerry τατού, βασισμένο σε πρωτότυπο σχέδιο του Norman Collins.

Honolulu, μον αμούρ

Τα περισσότερα από όσα μάθαμε για λογαριασμό του μας τα περιέγραψε η Samantha Sheesley, συντηρήτρια έργων τέχνης, η οποία ανέλαβε τη συντήρηση της κληρονομιάς του Norman Collins, που φυλάσσεται στο Conservation Centre of Fine Art & Historical Artifacts της Πενσιλβάνια. Χρειάστηκε ένας χρόνος και δυναμικό δέκα ανθρώπων προκειμένου να συντηρηθεί και να αποθηκευτεί σε κατάλληλες συνθήκες το υλικό, σε μια ντελικάτη περιπέτεια της tattoo art στην οποία η Samantha Sheesley μας ξεναγεί βήμα βήμα σε μια συναρπαστική διάλεξη που αποκαλύπτει τις άπειρες διαστάσεις που μπορεί να εκλάβει κάτι τόσο απλό όσο ένα σχέδιο με μελάνι που φιλοτεχνήθηκε σε έναν ανθρώπινο καμβά στα sixties της Χονολουλού. Η επιρροή και το ανεξίτηλο χνάρι του διακρίνονται καθαρά και σε κάθε στέκι και τοπωνύμιο της Χαβάης που θα επισκεφτούμε σε αυτή την εξωτική τουρνέ. Στις νύχτες του Downbeat, του Bethel Union, του Manifest και του Bevy, στις πράσινες εκτάσεις του Punchbowl Cemetery, στο μνημείο του Περλ Χάρμπορ, στην ασυγκράτητη ομορφιά του νησιού που αποζημιώνει κάθε σου στιγμή εδώ. Η Χαβάη είναι το μέτρο της γοντείας του Sailor Jerry. ●

ΥΤΕ LEMPER

Καλωσήρθατε στον κόσμο του Μπρεχτ

INFO

Θέατρο Παλλάς,
Βουκουρεστίου 5,
2103213100. Ένταξη:
21.00. Είσοδος €32, 42, 55,
65. Προώληση: viva.gr,
11876 Public, Seven Sports,
Reload, Media Markt,
Ευριπίδης,
Στις 4/2.

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ /
ΔΙΣΚΟΙ

Εδώ και τρεις δεκαετίες η γερμανίδα περφόρμερ έχει ζήσει από κοντά την ελληνική πραγματικότητα και μεγάλες κοινωνικοπολιτικές αλλαγές. Με αφορμή το φεστιβάλ «**Ημέρες Μπρεχτ στην Αθήνα**» για τα 60 χρόνια από το θάνατό του, η Ute Lemper επισκέπτεται ξανά την Αθήνα για μια συναυλία στο Παλλάς ως ιδανική ερμηνεύτρια του Κουρτ Βάιλ. Ατμόσφαιρα μεσοπολεμικού Βερολίνου σε μια περίοδο που ο κόσμος αλλάζει, γυρίζοντας ολοταχώς προς τα πίσω με την άνοδο του εθνικισμού και την κυριαρχία ενός «αδηφάγου μπιζνεσμαν», όπως χαρακτηρίζει η ίδια τον Ντόναλντ Τραμπ.

Πώς συνομιλεί με το σήμερα το έργο του Μπρεχτ; Ήταν σπουδαίος οραματιστής και αληθινός ανθρωπιστής. Τα έργα του είναι κλασικά, αναζητούν διαρκώς την ελευθερία, την αξία μέσα σε μια κοινωνικοπολιτική διαφάνεια. Οραματίζονται την ισότητα και ένα πολιτικό σύστημα κόντρα σε εκμετάλλευση, διαφθορά και φασισμό. Είναι σημαντικό κάθε στιγμή να ανατρέχουμε στο έργο και το όραμά του, άλλωστε μιλάμε για ένα μοναδικό πολιτικό θέατρο. Η συνεργασία του με τον Κουρτ Βάιλ είναι ασύγκριτη. Μια συνεργασία θρυλική μεταξύ δύο επαναστατών που εφνύσαν μια νέα διάσταση στην ιστορία του θεάτρου. **Ζούμε μία αναβίωση του εθνικισμού;** Λαϊκιστές ηγέτες παίρνουν τα νήια με ακραία εθνικιστικά σχέδια και αντιδραστική εγωπάθεια, στερώντας από τον κόσμο μια νέα τάξη καθολικής κατανόησης και συνεργασίας. Σε χαοτικούς καιρούς οι άνθρωποι καταφεύγουν απεγνωσμένα σε παρελθοντολογικές ταυτότητες και πολυκαιρισμένες αξίες.

Πώς είδατε την εκλογή Τραμπ; Δεν μπορώ να πιστέψω ότι είναι ο νέος πρόεδρος. Είναι σκαριστικό και απόδειξη της τρομακτικής διανοητικής κατάστασης που κυριαρχεί σήμερα στις ΗΠΑ, αλλά όλα μοιάζουν τόσο ψεύτικα, χειραγωγούμενα. Είμαι πολύ ανήσυχη για τον αδηφάγο μπιζνεσμαν και τον κύκλο που επέλεξε να τον περιβάλει.

Σαν Γερμανίδα-Νεοϋορκέζα πώς αισθάνεστε με την επιθετική ρητορική του Τραμπ στη Γερμανία και τα «καταστροφικά λάθη» της Άνγκελα Μέρκελ στο μεταναστευτικό; Συμφωνώ με τον τρόπο που χειρίστηκε το ζήτημα, με την επιλογή της να κάνει το σωστό ανοίγοντας τα σύνορα στους πρόσφυγες. Η Γερμανία έχει μια ηθική ευθύνη ριζωμένη στην ιστορία της με το σκοτεινό κεφάλαιο της γενοκτονίας. Με τρομάζει το γεγονός ότι τόσο πολλοί άνθρωποι βρίσκονται σε δυσβάσταχτες καταστάσεις. Ότι χιλιάδες αθώων έχουν χάσει τη ζωή τους, παγιδευμένοι μεταξύ τρομακτικών πολέμων. Ότι η θρησκεία για μια ακόμη φορά γεμίζει τις ψυχές των ανθρώπων με μίσος και φανατισμό. Δεν μπορώ να δεχτώ την απώλεια τόσων αθώων παιδιών και πολιτών. Είναι εγκληματικό. Και η άρνηση μιας νέας στέγης, μιας νέας πατρίδας σε αυτούς τους ανθρώπους είναι εξίσου εγκληματική. Είμαστε σε προνομιακή θέση και δεν πρέπει να το ξεχνάμε.

www.athensvoice.gr

Όλη η συνέντευξη στο site

→ gdim400@gmail.com

Κάτω από τον ήλιο των Triplexity

Το ντεμπούτο ενός ελληνικού
jazz fusion σχήματος με διεθνείς συμπράξεις

Triplexity. Ένα εγχώριο σχήμα αυτοσχεδιαστικής μουσικής με σαφείς αναφορές στον ηλεκτρικό και ηλεκτρονικό ήχο. Ντεμποντάρουν στη δισκογραφία με την οπτικοακουστική παραγωγή «Birth of the Sun». Με συμμετοχές από ανερχόμενους καλλιτέχνες της τζαζ σκηνής της Νέας Υόρκης, όπως ο σαξοφωνίστας Chad Lefkowitz-Brown και η τραγουδίστρια Tammy Scheffer, αλλά και ο καταξιωμένος κρουστός διεθνούς φήμης Pete Lockett. Παίζοντας κυρίως δική τους μουσική, συνδυάζοντας έντονα ρυθμικά στοιχεία με μια μίξη ακουστικών, ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών ηχοχρωμάτων. Οι Triplexity αποτελούνται από τους Γιώργο Σταυρουλάκη στην κιθάρα και το guitar synth, τον Παναγιώτη Μπουραζάνη στο ηλεκτρικό μπάσο και τον Πάνο Βασιλόπουλο στα τύμπανα. Με έντονες αναφορές στη σύγχρονη ηλεκτρική τζαζ αναμειγνύουν στοιχεία αρμονικού και ρυθμολογικού αυτοσχεδιασμού με πλήθος ηχοχρωμάτων. Με χρήση πεταλιών, εφέ, loopers, αλλά και guitar synth, οι Triplexity καταφέρνουν να δώσουν τόσο ζωντανά όσο και στο στούντιο, ένα ηχοχρώμα το οποίο ξεφεύγει κατά πολύ από ένα παραδοσιακό jazz ή fusion guitar trio, προσεγγίζοντας την ηχητική πυκνότητα ενός σύγχρονου ηλεκτρικού κουαρτέτου. Στο ντεμπούτο τους, αυτός ο ήχος έρχεται να συμπληρωθεί με τα ηχοχρώματα του σαξοφώνου, των κρουστών αλλά και της φωνής, αναδεικνύοντας τις συνθέσεις και τις ενόρχηστρώσεις του σχήματος. Κατά τη διαδικασία της live ηχογράφησης πραγματοποιήθηκε και βίντεο καταγραφή, διαθέσιμη δωρεάν με την κυκλοφορία του CD. **-M.A.**

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

New Balance 247 Luxe

Η τέλεια συντροφιά για όλο το 24ωρο

Εμπνευσμένο από τον σύγχρονο, αστικό τρόπο ζωής, με την κλασική ποιότητα και δεξιοτεχνία της New Balance να συναντά τις μοντέρνες λεπτομέρειες σε ένα πραγματικά ιδιαίτερο σχέδιο. Το New Balance 247 προσφέρει ένα νέο, άνετο look, το οποίο αντλεί έμπνευση από τα κλασικά μοντέλα της New Balance, προκειμένου να διατηρήσει το ύφος του brand. Αξιοποιώντας τη φήμη της εταιρείας σχετικά με τα υψηλής ποιότητας δέρματα και τη δεξιοτεχνία, το 247 Luxe δημιουργήθηκε από γνήσιο δέρμα με λεπτομέ-

ρειες αναφορές στα μοντέλα 1300, 574, 576 και 998. Το 247 Luxe είναι το πρώτο μοντέλο που κατασκευάζεται ως μέρος της δέσμευσης της New Balance να δημιουργήσει παπούτσια σχεδιασμένα για το σύγχρονο τρόπο ζωής – για τις στιγμές που η άθληση και η ζωή συναντιούνται. Έτσι, αυτό που το κάνει να ξεχωρίζει είναι η ευελιξία του αφού μπορεί να φορεθεί όλο το 24ωρο με την ίδια άνεση, ακόμα και σε πιο επίσημες περιστάσεις. Στα κατάστηματα New Balance και σε 6 επιλεγμένα καταστήματα στην Ελλάδα.

(www.newbalance.gr/247/luxe). www.newbalance.gr / Social Media: NewBalanceGreece

ΕΛΕΟΝΟΡΑ ΖΟΥΓΑΝΕΛΗ
ΧΩΡΙΣ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 11.2.17
ΜΟΝΟ ΓΙΑ 5 ΣΑΒΒΑΤΑ

ANODOS
LIVE STAGE
ΠΕΙΡΑΙΩΣ 183
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 21 0346 8100
www.anodoslifestage.gr

ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΠΕΤΡΟΣ ΖΟΥΓΙΑΣ • ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΕΙΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΡΜΠΑΓΑΛΑΣ

ΚΥΤΤΑΡΟ LIVE UPDATE

Ποπ και ροκ ιστορία στο συναυλιακό πυρήνα της Αθήνας

Ιδανικό ξεκίνημα την Παρασκευή 3 Φεβρουαρίου με τη γιορτή της σκηνής για τον Παύλο. Οι Απροσάρμοστοι τιμούν την παρακαταθήκη του αλψιμόντου ρόκερ Παύλου Σιδηρόπουλου ζωντανά στη σκηνή σε ένα αυθεντικό μουσικό αφιέρωμα. Με τα εναπομείναντα μέλη της «συμμορίας» Κυριάκο Δαρίβα (τύμπανα), Οδυσσέα Γαλανάκη (κιθάρα), Αλέκο Αράπη (μπάσο) που μαζί με τον Βασίλη Πετρίδη, τον Λουκά Γκέκα και φυσικά τον πρίγκιπα της ροκ σημάδεψαν την ιστορία της εγχώριας σκηνής. «Αντε και καλή τύχη μάγκες» (22.00/€10) Προώληση: Κύτταρο, Eat Metal Records: Σπ. Τρικούπη 45, Εξάρχεια, 2130378553, Sirens Records: Νικητρά 14 Αθήνα, 2103822304, viva.gr, Public, Reload Stores, Seven Spot, 11876

Για 3 Παρασκευές του μήνα (10-17-24/2) ο Κώστας Τουρνάς ταξιδεύει και πάλι στη «...μηχανή του χρόνου...» ως ένα απαραίτητο sequel της αξέχαστης sold out συναυλίας του Οκτωβρίου σε μια σειρά εμφανίσεων με special guests. Μαζί του η Ελπίδα, μία από τις πιο χαρακτηριστικές φωνές του ελληνικού τραγουδιού στις 17&24/2, αλλά και η δυναμική Τζώρτζια Κεφαλά των Μπλε στις 10/2. Σε ένα νοσταλγικό ταξίδι από την εποχή των Poll μέχρι σήμερα και τραγούδια-σταθμούς, όπως «Αν θρωπε αγάπη», «Ελα ήλιε μου», «Στη μηχανή του χρόνου», «Τι να μας κάνει η νύχτα», «Δε μετανιώνω», «Μη της το πεις». (22.00/€10) Προώληση: Κύτταρο, viva.gr, Public, Reload Stores, Seven Spot, 11876

Οι Αποκριάτικες 80s-90s βραδιές με τους Πωλίνα, Κώστα Μπίγαλη και Κώστα Χαριτοδιπλωμένο & Polis είναι πια θεσμός. Η δοκιμασμένη αυτή παρέα με απίστευτη χημεία συντονίζει κάθε φορά το κοινό σε ένα φανταστικό πάρτι. Όλα τα Σάββατα του Φεβρουαρίου σκοπεύει να ξεθεώσει και πάλι στο χορό το πιστό της κοινό, με αποκορύφωμα το μασκέ φινάλε την Κυριακή της Αποκριάς, πάντα με τη συνδρομή των εκρηκτικών Polis και του showman Δημήτρη Κίκλη, το αστείρευτο ρεπερτόριό τους και τα happenings. Είναι πολλά τα τραγούδια. Και δεν θα λείψει κανένα. «Πάμε για τρέλες στις Σεϊχέλες», «Μελισσούλα», «Lost in the Night», «Τα κορίτσια ξενυχτάνε», «Ροζ Μπικίνι», «Πους Απς» «Κατερίνα», «Κυκλοφόρησε», «Ψηλές κοντές», «Καλή επιτυχία». Απαραίτητο και το pre-party για ζέσταμα με όλα τα smash hits από τα 80s-90s. (22.00/€10) Προώληση Κύτταρο, viva.gr, Public, Reload Stores, Seven Spot, 11876.

ΚΥΤΤΑΡΟ, Ηπείρου 48 & Αχαρνών, 2108224134
-Μαρία Αλεξίου

Ζωντανές ηχογραφήσεις

Σαν φωτογραφίες στιγμής, τα live άλμπουμ κρύβουν συσσωρευμένη ενέργεια

Αν οι δίσκοι που ηχογραφούνται στο στούντιο είναι το μυαλό της ποπ κουλτούρας, τα live άλμπουμ είναι η ψυχή της. Σαν φωτογραφία που αποτυπώνει μια στιγμή, αλλά στο φόντο μπορείς να δεις μια ολόκληρη εποχή.

Van Morrison - It's too late to stop now Δικαίως επανακυκλοφορεί ένα από τα καλύτερα ζωντανά άλμπουμ όλων

των εποχών, συνοδευόμενο προαιρετικά από επιπλέον ηχητικό και οπτικό υλικό στην έκδοση «It's too late to stop now vol. II, III & IV». Όμως η αρχική έκδοση του διπλού άλμπουμ είναι –νομίζω– υπε-

ρарκετή και αποτυπώνει την καλύτερη στιγμή του Van Morrison. Κι επειδή ακόμη και ο καλύτερος μόνος του δεν μπορεί να κάνει και πολλά, συνοδεύεται από μία εξαιρετική ορχήστρα που την ονόμασε για την περίπτωση «The caledonia soul orchestra», η οποία εκτός από πιάνο, κιθάρα, μπάσο και τύμπανα, περιλαμβάνει έγχορδα και πνευστά. Μυστικιστική ιεροτελεστία, διαρκής ένταση που σπάνια εκρήγνυται αλλά κάνει τα πάντα να πάλλονται διαρκώς, εξαιρετικές διασκευές blues και soul τραγουδιών μαζί με τα αριστουργήματα του Van Morrison από συναυλίες που έγιναν το καλοκαίρι του '73 σε Καλιφόρνια και Λονδίνο.

Διονύσης Σαββόπουλος / Ελένη Βιτάλη - Σήκω ψυχή μου δώσε ρεύμα

Το Κύτταρο ήταν κοντά στο γυμνάσιο που πήγαινα. Κάθε σούρουπο, μετά το απογευματινό δωρο –τρεις φορές τη βδομάδα είχα μάθημα το απόγευμα– έβλεπα τη μαρκίζα φωτισμένη: «Μαρίζα Κωχ, Σπαθάρης, Μπουρμπούλια» και κάποιο βράδυ πήρα τη «γενναία» απόφαση να μπω. Μετά από 40+ χρόνια ο Σαββόπουλος επέστρεψε εκεί, «Ηπείρου και Αχαρ-

νών», για να επαναφέρει στη μνήμη μια συλλογική δράση και συμμετοχή που τότε είχε νόημα πολύ μεγαλύτερο από μία συναυλία. Αποσπάσματα από αυτές τις εμφανίσεις αποτυπώθηκαν σε αυτό το διπλό cd που νομίζω πως είναι από τα καλύτερα live άλμπουμ του Διονύση Σαββόπουλου. Γενικά δεν έχει ευτυχήσει και πολύ με τις ζωντανές ηχογραφήσεις του αλλά εδώ όλα ρέουν θαυμάσια, το πνεύμα αναβιώνει, η συλλογική δράση επιτυγχάνεται, τα τραγούδια λειτουργούν χωρίς την κόπωση του χρόνου και οι μουσικοί που τον συνοδεύουν είναι εξαιρετικοί.

Bob Dylan - The real Royal Albert Hall 1966 concert!

Οι «πιουρίστες» της folk μόλις τον έχουν πετάξει έξω από το φεστιβάλ του Newport γιατί τόλμησε να μολύνει τον αγνό, φυσικό, ακουστικό ήχο του με ηλεκτρικές παρεκτροπές. Όμως αγέρωχος συνεχίζει το δρόμο που θα τον δικαιώσει πολλά χρόνια αργότερα. Πα να ξεφύγει από την τοξική ατμόσφαιρα αποφασίζει να περιοδεύσει στην

Ευρώπη για να βρει λίγη ηρεμία. Μάταια! Οι «προδομένοι κλαψιάρηδες» τον περιμένουν παντού και τον φωνάζουν «Ιούδα» και «προδότη», αλλά αυτός ξέρει τι κάνει και η απόφασή του αυτή θα χαρακτηριστεί αργότερα σαν ένα από τα γεγονότα που σημάδεψαν τη μουσική του 20ού αιώνα. Επειδή όλες οι ζωντανές ηχογραφήσεις του 1966 έχουν κυκλοφορήσει στη σειρά «Bootleg», εδώ έχουμε τη συναυλία της 25ης Μαΐου 1966 που είχε επιλεγεί από την Columbia για να ηχογραφηθεί και να κυκλοφορήσει σε δίσκο. Το διπλό αυτό άλμπουμ περιλαμβάνει ένα cd με ακουστικές εκτελέσεις τραγουδιών κι ένα με ηλεκτρικές, και οι μουσικοί που τον συνοδεύουν είναι εξαιρετικοί (Robbie

Robertson, Richard Manuel, Garth Hudson, Rick Danko, Mickey Jones). Πραγματικό ντοκουμέντο.

VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

ΑΚΟΥΣΕ ΤΩΡΑ
ΤΙΣ ΠΙΟ ΕΣΣΥ
ΕΡΩΤΙΚΕΣ
ΙΣΤΟΡΙΕΣ!

90 91 92 1949

ΚΑΥΤΕΣ
ΓΝΩΡΙΜΙΕΣ

90 91 92 1144

Μην διστάζεις...
Τηλεφώνησε τώρα!

24 ώρες το 24ωρο!

90 91 92 1173

ΧΑΡΙΣ
ΤΑΜΠΟ!

ΚΑΥΤΗ
ΑΠΟΛΑΥΣΗ!

90 91 92 9152

Παιχνίδια
για όλα
τα γούστα!

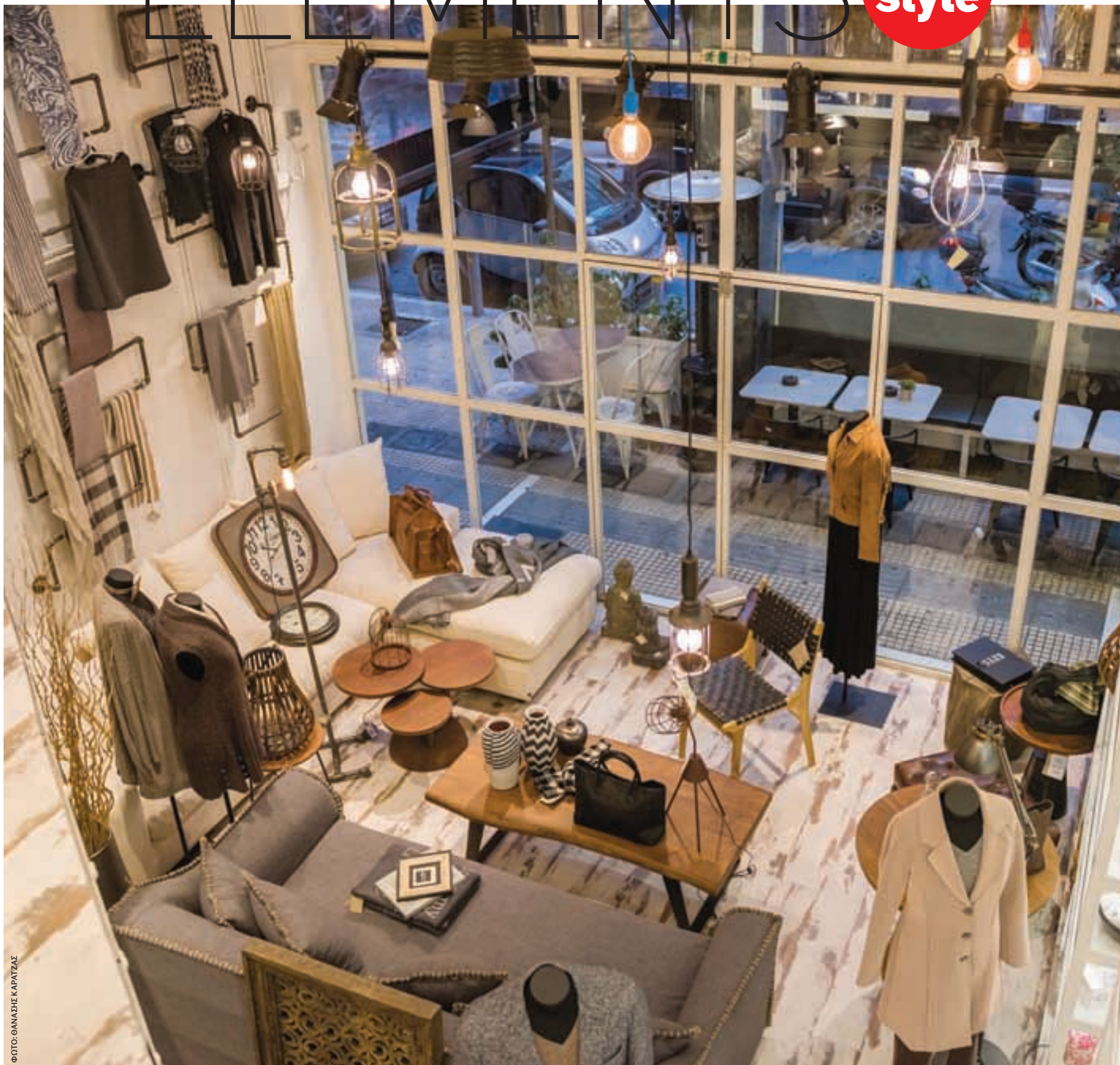
90 91 92 9127

Στενές Επαφές!
Μην αργείς!

90 91 92 1162

30 Α.Υ. 2 - 8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2017

→ makismilatos@gmail.com

ELEMENTS of style

Graffito concept store

Το σταθερό μου ραντεβού στη Σόλωνος

Έψαχνα μια ζεστή ελαφριά κουβερτούλα τώρα με τα βαριά κρύα και θυμήθηκα ότι είχα σταμπάρει κάτι τέλειες κασμιρένιες στο concept store της Σόλωνος. Ευκαιρία να μπω μέσα, σκέφτηκα καθώς κατέβαινα το δρόμο και, όπως κάθε φορά που λέω αυτό το «ευκαιρία να μπω μέσα», μπήκα και κόλλησα. Σαν coffee addict κολλάω πρώτα απ' όλα στον καφέ, τον υπερ-υπέροχο και υπερ-γευστικό Kudu που μπορείς να τον πιεις ζεστό ζεστό στα όρθια στο μπαρ ή έξω στα τραπεζάκια. Πριν φτάσω στο στόχο μου, τις κουβέρτες, κάνω μια στάση στα κασκόλ που είναι όλα κασμιρένια, σε όνειρο χρώματα και σε πολύ καλές τιμές, βρε δεν αφήνω την κουβέρτα, σκέφτομαι, να πάρω το κασκόλ; Σ' αυτές τις διαστάσεις που το βλέπω, μια χαρά κουβερτάκι θα γίνεται όταν πέφτω στον καναπέ. Καναπέ είπα και θυμήθηκα ότι λίγο πιο μέσα έχει υπέροχες ιδέες για διακόσμηση με έπιπλα και αξεσουάρ για το σπίτι από έλληνες

και ξένους σχεδιαστές και κάτι ξύλινες καρεκλίτσες από τις πιο καλαίσθητες που έχω δει με ωραία μονόχρωμα υφάσματα καλυμμένες. Ιδίως εκείνη η art deco με το ενσωματωμένο τασάκι στο μπράτσο και το αεροπλανάκι στην πλάτη, μου έχει γίνει εμμονή. Να μη στα πολυλογώ, δεν ξέρω πώς έγινε και βρέθηκα τελικά στο ταμείο με δύο βάζα και ένα φαναράκι και κάτι αρωματικά για το σπίτι, όλα σε τρομερή έκπτωση, και είπα μέσα μου, δεν παίρνεις καλύτερα σήμερα τα δώρα που χρωστάς και αύριο ξαναπερνάς για το κουβερτάκι; Έτσι κι αλλιώς το Graffito στο δρόμο σου είναι, δεν υπάρχει περίπτωση να περάσεις απ' έξω και να μη ρίξεις μια γρήγορη έστω ματιά και εντός. Για πιο εμπειριστατωμένο shopping υπάρχει πάντα και το Σάββατο! Οι εκπώσεις συνεχίζονται κανονικά και τις επόμενες εβδομάδες. -**Τάνια Δελή**
Graffito, Σόλωνος 34, Κολωνάκι, 2103608936, www.graffito.gr

Μες στην Polis το Hammam

Η Αθήνα απέκτησε το πρώτο design χαμάμ στο κέντρο του Ψυρρή.
Μας ξεναγεί ο Λάκης Γαβαλάς.

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

Πήγαινα να συναντήσω τον Λάκη Γαβαλά επειδή είχα ακούσει ότι άνοιξε ένα χαμάμ στου Ψυρρή, αλλά ήταν λάθος πληροφορία. Το κατάλαβα με το που εμφανίστηκε στην εξώπορτα της οδού Αυλητών. Με αρπάζει απ' το μανίκι, με οδηγεί σ' ένα μικρό δωματάκι και ανοίγοντας την πόρτα βροντοφωνάζει: «*Να σου συστήσω τα αφεντικά μου! Από εδώ η κυρία Λούτσου, από κει ο σύντροφός της, ο Άγγελος*». Έτσι ξεκίνησε αυτή η επίσκεψη. Δεν συνηθίζω να μεταφέρω αυτούσιες στο χαρτί τις διηγήσεις των ανθρώπων που συναντώ, αλλά για τον Λάκη θα κάνω μια εξαίρεση. Είναι απόλαυση να τον ακούς. Ας κάνω όμως πρώτα μερικές συστάσεις.

Το νέο χαμάμ με το όνομα «Polis Hammam» βρίσκεται στην οδό Αυλητών, ένα τρομερά μικρό και στενό και ταλαιπωρημένο από τις μουτζούρες των γκραφιτάδων δρομάκι στην καρδιά του υποβαθμισμένου Ψυρρή, αλλά που μ' ένα εντελώς σέξι τρόπο σε φορτίζει σταθερά και επαναληπτικά με μια ανίατη γλύκα. Και ξαφνικά μέσα σ' αυτή την απόλυτη ντεκαντάνς που τη βλέπεις να σέρνεται παντού, ξεπροβάλλει το μεγαλείο. Γκρίζοι τοίχοι γύρω-γύρω, μέχρι εκεί που φτάνει το μάτι σου με ωραία σχέδια και βαμμένα στο ίδιο φουρούσια. Το Polis Hammam στεγάζεται σ' ένα παλιό κτίριο 6 ορόφων, οικείο για αυτούς που έχουν ζήσει τα έιτις στην Αθήνα, αφού τότε στέγαζε το ιστορικό κλαμπ του Ραπτάκη. Το χαμάμ προς το παρόν εκτείνεται στον ισόγειο χώρο και στα δύο υπόγεια, αφήνοντας τους επάνω ορόφους κλειστούς μέχρι νεότερας. Είναι εξαιρετικά καλαίσθητα φτιαγμένο, η Ζάχα Χαντίντ θα το λάτρευε αν μπορούσε να το δει. Ξύλο, μάρμαρο και γυαλί και στη μέση ο υπέροχος θόλος να ξεπροβάλλει στο κέντρο της ρεσεψιόν. Υπάρχει μια απόλυτη σουχιά στο χώρο κι αυτό είναι το πρώτο πράγμα πιστεύω που σε βοηθά να ρίξεις γέφυρες για να ξανασυναντήσεις τον ανατολίτη εαυτό σου που κάπου έβασκε αδέσποτος. Αλλά πολλά έγραψα... Καιρός να αρχίσει να δώσω το λόγο στον ξεναγό μου:

«Άκου, κούκλα μου. Ένα είναι το δόγμα σήμερα: Οφείλουμε να ξαναδονιστούμε! Από θετικά πράγματα, όχι αρνητικά. Δηλαδή, ακούς τον υπουργό να σου λέει “άντε πηδήξου”; Εσύ το παίρνεις και λες “για κάτσε, μου είπε να πάω να πηδηντώ. Με ποιο τρόπο μπορώ να το κάνω καλύτερα;” Και σκέφτεσαι τη θετική πλευρά της προτροπής. Είναι σίγουρο ότι στο τέλος θα τον ευγνωμονείς κι από πάνω. Άκου τώρα τι συνέβη και πού κολλάει η αφεντιά μου. Πρώτα απ’

όλα θεωρώ αυτούς τους ανθρώπους που πήραν και ανακαίνισαν αυτό το ερείπιο λατρεμένους γιατί σε μια γειτονιά η οποία καταρρέει, αυτοί την πίστεψαν πολύ και φτιάξαν αυτό το χώρο, ξοδέψανε χρήματα, χρόνο, αλλά πάνω απ’ όλα γνώση. Είναι οι ίδιοι άνθρωποι που τρέχουν το Polis Hammam στη Θεσσαλονίκη εδώ και 6 χρόνια, άνθρωποι δηλαδή που ξέρουν καλά την πολιτική του χαμάμ, την εξυπηρέτηση και τον ψυχισμό του πελάτη που έρχεται εδώ. Κάποια στιγμή μέσω human resources, παρακαλώ (!) επέλεξαν τον Λάκη Γαβαλά μετά από πολλές συνεντεύξεις για να τους κάνει το packaging και το creative direction. Αυτή είναι η δουλειά μου. Επειδή κι εγώ είμαι ένας άνθρωπος ο οποίος προσέχω τον εαυτό μου, λόγω του ότι έχω πέσει στη γεροντολογία εδώ και πάρα πολύ καιρό μου πήγε μια χαρά το όλο θέμα. Το ξέρω το χαμάμ διότι πήγαινα στην Τουρκία και γενικότερα όπου στον κόσμο έβρισκα χαμάμ μπούκα. Η αφετηρία του νέου πρότζεκτ αρχίζει από εδώ στην Αθήνα, και ήδη έχουμε πολλές προτάσεις για να γίνει σε διάφορα μέρη του κόσμου αλλά και της Ελλάδας.

Εμείς εδώ “εγκλωβίζουμε” τον πελάτη μας για μιάμιση ώρα με 35 ευρώ, πράγμα το οποίο δεν συμβαίνει πουθενά, και τον βοηθάμε να ξαναγαπήσει τον εαυτό του. Είμαστε ήδη sold out. Επομένως αντί να δώσουν αυτοί σε μένα το παράσημο, το δίνω εγώ σ’ αυτούς, γιατί πραγματικά το σέρβις τους, οι “θεραπευτές” τους και η όλη ιεροτελεστία, ακόμα και το αλμυρό μενού (είναι το πρώτο hammam στον κόσμο που προσφέρει αλμυρό και όχι μόνο το κλασικό λουκουμάκι), είναι κατασκευασμένα. Έχουμε την Αλίκη μας που μαγειρεύει για όλους και μας κάνει ειδικές συνταγές για το πώς πρέπει να είναι το τυροπιτάκι, το σπανακοπιτάκι, το γλυκάκι, τα πάντα. Είναι ελληνοτουρκάλα μεγαλωμένη στα Πριγκιπωνήσια, οπότε όλο αυτό το πράγμα στήθηκε με μια αγάπη που θα τη διαπιστώσεις τώρα που θα δεις πώς είναι στημένες οι εγκαταστάσεις.

Ισόγειο, ρεσεψιόν. Εδώ υποδεχόμαστε τον κόσμο, είναι η βιτρίνα μας. Του λέμε εδώ είναι το πεστεμάλ (το υφαντό ύφασμα που το τυλίγουμε γύρω μας), γιατί δεν κάνει κανείς ποτέ γυμνός. Κάνει ή με μαγιό ή του δίνουμε εμείς εσώρουχο μιας χρήσης. Στη συνέχεια επιλέγεις το θεραπευτή, αν θέλεις να είναι άνδρας ή γυναίκα, έτσι κι αλλιώς όλοι οι θεραπευτές είναι εξαιρετικοί, είναι “γιατροί” του είδους. Μπορεί όταν έρχονται ζευγάρια ο άνδρας να μη θέλει να αγγίζει τη σύζυγο του άλλος άνδρας, εμείς έχουμε την εναλλακτική. Είναι όλο open, δεν έχει καμία κλειστή πόρτα, ωστόσο υπάρχει και vip. Παρόλο που

Polis Hammam, Αυλητών 6-8 Ψυρρή, 2103212020, polis-hammam.gr
Το χαμάμ δουλεύει από τις 12 το μεσημέρι μέχρι και 11 το βράδυ. Όλες τις μέρες της εβδομάδας, και Κυριακή (που έχει περισσότερο κόσμο). Με 35 ευρώ κάνεις ένα πλήρες χαμάμ για μιάμιση ώρα και μπορείς να πάρεις δωροκάρτα για να κάνεις ένα πρωτότυπο δώρο στους φίλους σου. Υπάρχει και το ομαδικό με την παρέα σου ή για μπάτσελορ, που έρχεται πιο οικονομικό.

...Όσα όσα τα πλερώνω
να σε βλέπω μπιρ ταμάμ,
για να μπεις να κάνεις μπάνιο
να μην πέσω κι αποθάνω
τσιμπι ριμπι γιάλα

(«Γυφτοπούλα στο χαμάμ», 1934,
Μουσική-Στίχοι: Γιώργος Μπάτης)

αυτός ο όρος δεν μου αρέσει, γιατί τα λουτρά είναι λουτρά, πρέπει όλοι μαζί να δείχνουν ότι πλένονται και εξαγνίζονται, εδώ έχουμε κάνει κι ένα νιρ χώρο για κάποιον που θέλει να είναι λιγάκι πιο πριβέ. Τους χώρους του ισογείου τους διαθέτουμε και για κάποιες άλλες εκδηλώσεις. Θα κάνουμε hot yoga, θα κάνουμε κάποια μαθήματα αυτογνωσίας με εξειδικευμένους ανθρώπους. Θέλω αυτός ο χώρος πέρα από το κλασικό χαμάμ να είναι αγαπησιάρικος, να έρχεσαι και να βρίσκεις μια φωλιά που θα σε κάνει να αισθάνεσαι ωραία. Γιατί σίγουρα το χαμάμ σε κάνει και αναθεωρείς πράγματα, ξέρεις, μπαίνουν άνθρωποι εδώ που είναι προβληματισμένοι, σκυθρωποί, και όταν βγαίνουν, θέλουν να αγκαλιάσουν κόσμο.

Λειτουργεί εδώ και ενάμιση μήνα και είναι σχεδόν γεμάτο καθημερινά γιατί πραγματικά δεν κοροϊδεύουμε κανένα. Έλα τώρα προς το παράθυρο. Το βλέπεις; Είναι ο jardin arabe! Διαθέτει προς το παρόν ένα ωραιότατο μπάσταρδο δέντρο. Είναι μία πορτοκαλιά που είναι παντρεμένη με λεμονιά και βγάζει και πορτοκάλια και λεμόνια (τι πιο ωραίο για μένα αυτό το πράγμα!), είναι άφτιαχτος ακόμα, αλλά επειδή φαίνεται απ' όλους τους ορόφους εμείς θα κάνουμε έναν αραβικό κήπο, ξέρεις, αυτούς με τις περικοκλάδες, θα είναι κάτι σαν ψυχαστήριο, θα μπορούν να κάθονται εκεί και θα είναι έτοιμος μέχρι το Πάσχα. Ο θόλος που βλέπεις, είναι το σήμα κατατεθέν από κάτω βρίσκεται το χαμάμ. Πάμε προς τα κάτω.

Υπόγεια. Τώρα αρχίζουμε και ηρεμούμε, ψυχάζουμε για να μπούμε στο φάσμα του σέρβις. Υπάρχουν κατ' αρχήν τα δοκιμαστήρια στα οποία μπαίνεις για να αλλάξεις, υπάρχει γυναικείο και ανδρικό όλο επενδυμένο από ξύλο. Σου παίρνουν το ιστορικό σου και σου τοποθετούν ένα χρωματιστό βραχιολάκι, το ίδιο έχει και ο θεραπευτής που σε αναλαμβάνει. Σε παίρνει και σε πηγαίνει μέσα για την ιεροτελεστία σου. Υπάρχει ο χώρος του ψυχαστηρίου, όπου μπορείς αν έχεις έρθει νωρίτερα να κάτσεις εδώ και να ηρεμήσεις. Συνήθως αυτός ο χώρος είναι για μετά το χαμάμ.

Στο χαμάμ. Στον κυρίως χώρο του χαμάμ σου δίνουν τα τσοκαράκια σου ή τις παντόφλες σου, παίρνεις τα πεστεμάλ σου για να τυλιχτείς και μπαίνεις στο χαμάμ. Πλένεσαι λίγο μόνος σου στους κρουνούς και στη συνέχεια ο θεραπευτής σε τοποθετεί στο ζεστό μάρμαρο για να αρχίζει με τη λούφα να σου κάνει τρίψιμο-απολέπιση σε όλο το σώμα και το πρόσωπο, αν θέλεις. Αφού σε τρίψει, αρχίζει να σε πλένει με τα σαπούνια και ταυτόχρονα σου κάνει μασάζ σε όλο το σώμα μπρος-πίσω σε γυρίζει απ' όλες τις πλευρές, μετά αν θέλεις λούσιμο σε λούζει, σου πλένει το πρόσωπο μετά σε ξεπλένει κι αυτό είναι. Έχει ένα πράγμα σαν τουλουπάνι ελαφρύ, όπου μέσα βάζει το σαπούνι και γίνεται μια πλούσια σαπουνάδα και σου έρχεται ένα πράγμα ζεστό με σαπουνάδα που είναι ασύλληπτο. Όλο αυτό διαρκεί μία ώρα και κάτι, μετά πίνεις το τσαγάκι σου και μετά ή φεύγεις ή συνεχίζεις. Το καλύτερο που προτείνω είναι το χαμάμ των 35 ευρώ, έρχεσαι, κάθεσαι, το απολαμβάνεις και μετά φεύγεις μια χαρά έτοιμος, καθαρός, χαλαρός και ωραίος.

Μασάζ. Μπορεί βέβαια να θέλεις μόνο μασάζ, οπότε κατεβαίνεις σε άλλο χώρο ο οποίος είναι και ο αγαπημένος μου, ο λατρεμένος μου. Κάνεις το υποχρεωτικό steam για να ανοίξουν οι πόροι του δέρματος και μετά προχωράς στον επόμενο χώρο που σε περιμένει ο θεραπευτής για να σου κάνει το μασάζ το οποίο είναι dry, δεν έχει λάδια, δεν έχει κρέμες, δεν έχει τίποτα. Φεύγεις με τριακόσια κιλά λιγότερο τίποτα».

Επίλογος. Πριν φύγω μας κερνάνε ωραίο αρωματικό σερμπέτι φτιαγμένο από μούστο, ακούω τον Λάκη να φωνάζει «χμμμ, σερμπετιάστηκα τώρα» κι έτσι όπως είναι σερμπετιασμένος του δίνω ένα πεταχτό φιλί και φεύγω. Φεύγω, αλλά είναι σίγουρο ότι θα ξαναγυρίσω. Λάκη, ετοίμασε τα πεστεμάλ. **Α**

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

«Χρυσοθήρας
είναι εκείνος
που πιστεύει
στην ύπαρξη του
χρυσού και δεν
σταματάει να
ψάχνει μέχρι τη
μέρα που θα τον
βρει»

critic's CHOICE

Gold***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Στίβεν Γκείγκαν ΠΑΙΖΟΥΝ: Μάθιου Μακόνναχι, Έντγκαρ Ραμίρεζ, Μπράις Ντάλας Χάουαρντ

JUST THE FACTS

Gold ***

Το όνειρο του χρυσοθήρα

Δολοφονικά αμαξίδια ***

Ο Χρυσός Αλέξανδρος του 57ου
Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

Επιχείρηση Ανθρωποειδές **

Μνήμες Β' Παγκοσμίου Πολέμου

Rings: Σήμα κινδύνου 3 **

Η Σαμάρρα επέστρεψε για τα
καλά

The Warriors Gate *

Πολεμιστής δεν γεννιέσαι.
Γίνεσαι. Μέσω των videogames.

Άμεση αποβίβαση *

Γαλλική κωμωδία που δεν
απογειώνεται ποτέ

Εμπνευσμένο από το σκάνδαλο της Bre-X Minerals Corporation που ξέσπασε το 1993, όταν η εταιρεία δήλωσε πως έχει ανακαλύψει κοιτάσμα χρυσού στην Ινδονησία, το φιλμ αφηγείται την αληθινή ιστορία του χρυσοθήρα Ντέιβιντ Γουόλς.

Καλογραμμένη τυχодиωκτική περιπέτεια, στιβαρό βιογραφικό δράμα και μαζί μια διεισδυτική ματιά στο οικονομικό «θαύμα» κάθε φούσκας που σκάει με πάταγο είναι το «Gold» του Στίβεν Γκείγκαν. Ο τελευταίος, μια δεκαετία μετά από την οσκαρική «Syriana» του, επιστρέφει στο σινεμά με μια αληθινή ιστορία. Τον τυχодиώκτη ήρωα που αναζητά με πείσμα χρυσάφι υποδύεται ο Μάθιου Μακόνναχι σε άλλη μια υποδειγματική ερμηνεία-μεταμόρφωση (έχει πάρει παραπάνω κιλά για το ρόλο). Όλα ξεκινούν μέσω μιας ανάκρισης. Ο Γουόλς αφηγείται στους πράκτορες του FBI το ιστορικό μιας κρίσης. Της δικής του αλλά και της Γουόλ Στρίτ, που μέσα σε λίγα λεπτά

οδήγησε εκατοντάδες επενδυτές σε πτώχευση. Μέσα από την αφήγηση της προσωπικής του περιπέτειας, την άνοδο και την πτώση του, την καθοριστική γνωριμία του με το γεωλόγο Ακόστα, τους εναγκαλισμούς με οικονομικά συμφέροντα και διεφθαρμένους πολιτικούς, αποκαλύπτεται όλο το σαθρό οικοδόμημα μιας χάρτινης αυτοκρατορίας που χτίστηκε στο ψέμα. «Κανείς δεν ήθελε να κοιτάξει. Γιατί; Γιατί βγάzarμε όλοι τόσο πολλά χρήματα» λέει κάποια στιγμή ο ήρωας. Η ταινία στρέφεται συνεχώς στο φλας μπακ, η αφήγηση διακόπτεται από αλησμόνητα στιγμιότυπα (σαν εκείνο που ο Γουέλς βρίσκεται στο κλουβί με μια τίγρη για να κλείσει μια συμφωνία στην Ινδονησία), ενώ οι ατάκες — «Στην πραγματικότητα δεν με νοιάζουν τα χρήματα. Με νοιάζει μόνο ο χρυσός. Πρόκειται για 2 διαφορετικά πράγματα» — εκτοξεύονται με ρυθμό πολυβόλου. Επιπλέον οι γραμμένοι στεγνά χαρακτήρες είναι τόσο τσαλακωμένοι και ρεαλιστικοί που σχεδόν α-

πωθούν (αντί να επιδιώκουν την πολυπόθητη ταύτιση του θεατή). Όλα κινούνται γύρω από τον πυρετό του χρυσού σε μια ιστορία που θα ήταν ταμάμ για τον παλιό Σκορσέζε. Εκεί όμως που ο μετρ του καθολικισμού και του οργανωμένου εγκλήματος θα έκανε ένα βασανιστικό υπαρξιακό (με χριστιανική χροιιά) δράμα, ο Γκείγκαν επιλέγει τον αντίθετο δρόμο. Η ταινία αποφεύγει την εξωραϊστική εικόνα και επιλέγει το βρώμικο ρεαλισμό. Η κάμερα παραμένει σε αυστηρά χαμηλά ανθρώπινα στάνταρ, δίχως καν σκέψη για κάτι πιο επικό. Όλο σχεδόν το φιλμ, παρά τον εξωτικό χαρακτήρα του, κυλάει σαν μια συνηθισμένη, ανθρώπινη περιπέτεια, ενώ ο τόνος σε κάθε σκηνή δίνεται από τη διαρκή ένταση του πρωταγωνιστή, το διαχωρισμό κακών-καλών μέσω οικονομικών κριτηρίων ή την καταγραφή αμερικανικών γραφικοτήτων, όπως για παράδειγμα τη Χρυσή Αξίνα που κερδίζει ο Γουέλς σε μια απονομή για τον κορυφαίο χρυσοθήρα της χρονιάς!

ΑΚΟΜΗ

>>> Η ταινία «The Warriors Gate» είναι ένας αφελής συνδυασμός νεανικής περιπέτειας και πολεμικών τεχνών, φτιαγμένη αποκλειστικά για τους gamers της γενιάς Z από τον συνήθη ύποπτο Λικ Μπασόν (παραγωγός και σεναριογράφος εδώ). >>> Το γαλλικό «Άμεση αποβίβαση» θέλει να θυμίζει το σουζεδιάρικο «Θεέ μου, τι σου κάναμε;» (άλλωστε διαθέτει 3 συντελεστές του: το σκηνοθέτη-σεναριογράφο αλλά και δύο εκ των πρωταγωνιστών), αλλά η ιστορία (δύο αστυνομικοί μεταφέρουν με αεροπλάνο έναν παράνομο μετανάστη στο Αφγανιστάν) δεν γίνεται ποτέ ξεκαρδιστική.

MUST

>>> Ξεκινά η πρώτη Εβδομάδα Καναδικού Κινηματογράφου στην Αθήνα, με ταινίες από το σύγχρονο κινηματογράφο του Καναδά. Η εκδήλωση θα διεξαχθεί στις 2-8 Φεβρουαρίου στην Ταινιοθήκη της Ελλάδος και διοργανώνεται με αφορμή την συμπλήρωση 150 χρόνων από την ίδρυση του Καναδά (1867-2017) αλλά και τα 75 χρόνια από την έναρξη των διπλωματικών σχέσεων με την Ελλάδα (1942-2017). Η επίσημη έναρξη θα γίνει με την ταινία «Two Lovers and a bear» του Κιμ Νγκιουέν. >>> Επίσης τις ίδιες ακριβώς ημερομηνίες (2-8/2) η λογοτεχνία συναντά τον κινηματογράφο για μια εβδομάδα, στον κινηματογράφο Μικρόκοσμος με το Adaptation Film Festival. Θα προβληθούν η νέα ταινία του Fatih Akin «Βερολίνο, Αντίο», η υποψήφια για 9 βραβεία της Ακαδημίας Κινηματογράφου της Αυστραλίας «Κόρη» με τον Geoffrey Rush κ.ά.

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

🖱️ Ολοκάτωμα x2

«Ποιος είπε ότι η φιλανθρωπία δεν αφορά τους νεκρούς;» («Rings»)

Επιχείρηση ανθρωποειδές ** (Anthropoid)

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σον Έλις

ΠΑΙΖΟΥΝ: Κίλιαν Μέρφι, Τζέιμι Ντόρναν, Άνα Γκάισλερβα, Τόμπι Τζούνκ

Το χρονικό της απόπειρας δολοφονίας του τρίτου ισχυρού άντρα της ναζιστικής Γερμανίας Ράινχαρντ Χάιντριχ στην Πράγα του 1942.

Καλοφτιαγμένη πολεμική περιπέτεια, βασισμένη σε αληθινά γεγονότα, που επιδιώκει –και καταφέρνει ως ένα βαθμό– τη δυνατότερη ρεαλιστική καταγραφή των ιστορικών γεγονότων. Η δε σκηνή της απόπειρας δολοφονίας είναι άψογα γυρισμένη και με σωστή απόδοση των λεπτομερειών απεικονίζοντας τον θηριώδη Χάιντριχ, αν και βαριά τραυματισμένο, να πυροβολεί κατά των επίδοξων δολοφόνων του. Θεμιτή είναι και η διάθεση του σκηνοθέτη Σον Έλις να φωτιστεί η ανθρώπινη πλευρά των 2 στρατιωτών. Δίπλα στον Κίλιαν Μέρφι, ο Τζέιμι Ντόρναν μάς δείχνει σημάδια υποκριτικής πέρα από τον πιασάρικο ρόλο του σέξι κύριου... Γκρι, τονίζοντας την αγωνία τους μπροστά στο ενδεχόμενο του θανάτου. Το απαραίτητο για εμπορικούς λόγους ρομάντζο δεν λείπει φυσικά, ενώ και η σκηνή της τελικής πολιορκίας στην εκκλησία, παρά το συμβολικό χαρακτήρα της, κρατάει περισσότερο από όσο θα έπρεπε.

Rings: Σήμα κινδύνου 3 ** (Rings)

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χαβιέ Γκουτιέρεζ

ΠΑΙΖΟΥΝ: Βίνσεντ Ντ' Ονόφριο, Τζόνι Γκαλέκι, Μπόνι Μόργκαν, Εμέ Τιγκάρντεν, Λάουρα Γουίγκινς, Ζακ Ρόεργι

Νεαρή κοπέλα που ανησυχεί για το αγόρι της, το οποίο εξερευνά αστικό μύθο γύρω από την ύπαρξη μυστηριώδους βιντεοκασέτας που σκοτώνει σε επτά ημέρες όποιον την παρακολουθεί, αποφασίζει να αποκαλύψει την αλήθεια...

Όσοι έχετε τρομάξει για τα καλά με την ιστορία της μακρομαλλούσας μελαχρινής Σαμάρα που μπουκάρει από το πηγάδι του «καταραμένου» φιλμ στις τηλεοράσεις και τα σαλόνια των ηδονοβλεψιών ηρώων για να τους σβήσει μονοκονδυλιά την ασφάλεια της τακτοποιημένης ζωής τους, ετοιμαστείτε για νέα τινάγματα του κορμιού. Σε αυτό το άτυπο πρίκουελ-σίκουελ της κλασικής ταινίας, η σκηνοθετική ματιά του ισπανού Γκουτιέρεζ («Norman's room») συναντά την υψηλή σεναριακή επιμέλεια του «πολύ» Ακίβα Γκόλντμαν και το αποτέλεσμα, χωρίς να εντυπωσιάζει, πετυχαίνει να είναι λειτουργικό. Το σενάριο εστιάζει στην προσωπική οικογενειακή τραγωδία της Σαμάρα με ένα μείγμα τρόμου και θρησκευτικής αλληγορίας, που σφραγίζεται από την παρουσία του τυφλού Βίνσεντ Ντ' Ονόφριο. Χωρίς να προσφέρει συνταρακτικές αποκαλύψεις αλλά με ένα ευρηματικό όσο και απρόβλεπτο φινάλε –που προδιαθέτει για... αμέτρητες αιματοβαμμένες συνέχειες– το τρίτο «Ring» θα μιλήσει στους φαν της σειράς ακόμη κι αν κάποιες ιδέες (η κατάρα μεταφέρεται σε άλλον αν δει εν αγνοία του την ταινία) είναι κλεμμένες από αλλού.

Δολοφονικά αμαξίδια *** (Kills on Wheels)

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ατίλα Τιλ

ΠΑΙΖΟΥΝ: Ζλόταν Φενίβεσι, Άνταμ Φέκετε, Ζαμπόλς Θιροτζί, Ντούσαν Βιτάνοβιτς Ένας καθηλωμένος σε αναπηρικό καροτσάκι πρώην πυροσβέστης μυεί στον κόσμο της παρανομίας και του οργανωμένου εγκλήματος δύο νεαρούς με προβλήματα αναπηρίας.

Μια σπάνια σύζευξη συγκίνησης και χιούμορ σφραγίζει το ευρηματικό στόρι αυτής της θαυμάσιας ουγγρικής ταινίας που μιλάει με παραβολές για το διαχωρισμό της ζωής σε «ανάπηρους» («γιατί να είμαι πάντα εγώ ο ανάπηρος;» λέει με παράπονο κάποια στιγμή ο ένας νεαρός) και «κανονικούς» ανθρώπους, χωρίς όμως να γίνεται ούτε μια στιγμή μελό ή διδακτική. Με απόλυτα δομημένη στους κώδικες του γκανγκστερικού φιλμ (οι τρεις ανάπηροι φίλοι εκτελούν συμβόλαιο θανάτου για λογαριασμού μαφιόζου) αφήγηση και με περίσσειμα ευρηματικότητας, πρωτοτυπίας αλλά και ο ανθρωπιάς, ο Ούγγρος Ατίλα Τιλ στη δεύτερη μόλις ταινίας του μιλάει για τη διαφορετικότητα με τρόπο που δεν έχουμε ξαναδεί στο σινεμά. Μια ταινία θαρραλέα και πρωτότυπη που κάνει σκόννη κάθε στερεότυπο ή συμβατικό κανόνα που συναντάμε είτε στη ζωή είτε στην τέχνη.

ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΠΟΤΕ ΘΕΜΑ ΧΡΗΜΑΤΩΝ.

Ο ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟΣ ΜΕ OSCAR®

MATTHEW
McCONAUGHEY

GOLD

2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΣΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

BIBLIO

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

Μια διέξοδος από το Μνημόνιο

Ο δημοσιογράφος **Αλέκος Λιδωρίκης** περιηγείται 6 χρόνια στην Αθήνα και καταγράφει αλλαγές

«**Αθήνα - Περιηγήσεις και Ίχνη**» είναι ο τίτλος του βιβλίου του δημοσιογράφου Αλέκου Λιδωρίκη (Εκδόσεις Παρουσία, 2017). Όπως αναφέρει ο καθηγητής Αλέξανδρος

Παπαγεωργίου - Βενετάς, προλογίζοντας το βιβλίο, ο συγγραφέας περπάτησε στην πόλη του κοιτάζοντας γύρω του ερευνητικά. Σαν άσκηση προσωπική - ικανοποίηση δημιουργικής περιέργειας και παιχνίδι συγχρό-

νως - οι επανειλημμένες συναντήσεις του με κτίσματα, μνημεία, δρόμους και πλατείες της Αθήνας, τον οδήγησαν στη γραφή συντόμων αφηγήσεων που συνοδεύονται από καίριες φωτογραφίες στο διάβα ενός χρόνου». Και συνεχίζει: «Τους χώρους και τα κτίσματα εκείνα της πόλης που αποτελούν τοπίο της με τα οποία ταυτίζεται ο πολίτης, έβαλε στο στόχαστρό του ο παρατηρητής. Μαθαίνουμε τα βασικά για την μορφή, την ιστορία και τα γεγονότα που συνδέονται με τα σημεία αναφοράς της Αθήνας».

Οι περιηγήσεις στην Αθήνα γράφτηκαν την περίοδο 2009-2011, όταν, όπως γράφει ο Αλέκος Λιδωρίκης, μια λέξη, «μνημόνιο», έμπαινε αιφνιδιαστικά στο δημοσιογραφικό καθημερινό λεξιλόγιο, και άλλαξε δραματικά τον οικονομικό και κοινωνικό περίγυρο του τόπου. Οι αθηναϊκές περιηγήσεις ήταν, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει, η ανάγκη μιας ανάσας οξυγόνου από το καθημερινό οικονομικό ρεπορτάζ, διαφυγής από αριθμούς και στατιστικές, από mail, κινητά καθώς και από το κυνήγι της είδησης. Ο συγγραφέας, έξι χρόνια μετά, γύρισε στα ίδια σημεία που είχε περιηγηθεί και όπου διαπίστωσε διαφορές, τις κατέγραψε.

Τα κείμενα και οι φωτογραφίες του βιβλίου δεν αναφέρονται μόνο σε γνωστά ιστορικά σημεία και κτήρια της Αθήνας αλλά και σε απλές γειτονιές, και καταγράφουν αναμνήσεις περιπατητών που ο συγγραφέας συνάντησε στη διάρκεια των περιηγήσεών του. ●

ΑΠΟ ΤΟ ΝΤΑΟΥΝΤΟΝ ΣΤΟ ΜΠΕΛΓΚΡΕΪΒΙΑ

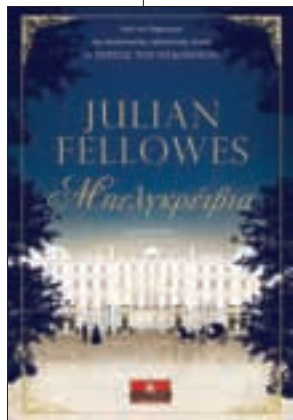
Ο δημιουργός και σεναριογράφος του «Πύργου του Ντάουντον» **Julian Fellowes** επανέρχεται με μια ιστορία έτοιμη να αποκτήσει φανατικούς αναγνώστες και, γιατί όχι μελλοντικά, να γίνει ένα επιτυχημένο σίριαλ ή ταινία.

Του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ**

Πριν διαβάσουμε το βιβλίο θα πρέπει να επισημάνουμε και μερικά ακόμα στοιχεία που αφορούν το συγγραφέα (και όχι μόνο). Εκτός από άλλα δύο μυθιστορήματα, ο Fellowes υπήρξε συν-σεναριογράφος ταινιών όπως «Το παιχνίδι του έρωτα», «Βασίλισσα Βικτόρια: Τα χρόνια της νιότης», αλλά και έχει κερδίσει όσκαρ για το σενάριο της ταινίας του Ρόμπερτ Όλτμαν «Εγκλημα στο Γκόσφορντ Παρκ». Στην πρώτη σελίδα του βιβλίου, επίσης, μνημονεύονται δύο ονόματα: Η Imogen Edwards-Jones ως σύμβουλος έκδοσης (διάσημη για τη σειρά βιβλίων «Babylon», στην οποία στηρίχτηκε η σειρά του BBC, «Hotel Babylon») και η Lindy Woodhead ως ιστορική σύμβουλος (μεταξύ των άλλων συγγραφέας του βιβλίου που στηρίχτηκε η τηλεοπτική σειρά «Mr Selfridge»).

Αφήνοντας στην άκρη το γεγονός πως μια ανάλογη μνεία (τουλάχιστον σε σύμβουλο έκδοσης) ποτέ, ίσως, δεν θα δούμε σε βιβλίο έλληνα συγγραφέα, διαβάζοντας τα βιογραφικά των τριών καταλαβαίνουμε πολύ καλά γιατί το «Μπελγκρέϊβια» (είναι το όνομα αριστοκρατικής λονδρέζικης συνοικίας) έχει «χτιστεί» στη λογική μιας μελλοντικά - επιτυχημένης - τηλεοπτικής σειράς ή ταινίας. Στο τέλος κάθε κεφαλαίου η αγωνία κορυφώνεται, μια αποκάλυψη έχει προστεθεί, μια υπόνοια έχει ανατρέψει την τάξη κι εσύ (καθώς δεν έχεις, ευτυχώς, να περιμένεις τις διαφημίσεις), καταλήγεις να αφύπνισες το βιβλίο μόνο όταν έχεις φτάσει στην τελευταία σελίδα.

Η ιστορία ξεκινάει την παραμονή της μάχης του Βατερλό, με τους άγγλους αριστοκράτες να ζουν στις Βρυξέλλες όχι τόσο την αγωνία του πολέμου, αλλά την αγωνία για το ποιοι θα είναι οι προσκεκλημένοι στο χορό της δούκισσας του Ρίτσαμونت. Η Σοφία Τρέντσαρντ, κόρη ενός εμπόρου που λαχταράει να ανέβει κοινωνικά, θα δεχτεί την πρόσκληση από τον ανιψιό της δούκισσας που τυγχάνει κρυφός εραστής της. Η ανακοίνωση της εισβολής του Ναπολέοντα στη χώρα το ίδιο βράδυ θα ανατρέψει τα σχέδια για ένα υπέροχο μέλλον, ενώ η επενέργειά της θα φανεί μετά από 26 χρόνια, καθώς θα φέρει την ανατροπή στη ζωή δύο οικογενειών που αντιπροσωπεύουν δύο τάξεις: Η μια έρχεται από το παρελθόν με τίτλους ευγενείας, αριστοκρατικές συνήθειες και συμπεριφορές και η άλλη είναι το γνήσιο τέκνο της βιομηχανικής επανάστασης, που βρίσκεται στο ζενίθ της, αφού η ιστορία διαδραματίζεται ακριβώς

την εποχή όπου ο σιδηρόδρομος έχει μπει στις ράγες του. Μεταξύ των δύο αυτών οικογενειών κυκλοφορούν παρίες και κληφίνες, υπηρέτες με δόλιους σκοπούς και πρόσωπα από... το λαμπρό μέλλον της βρετανικής αυτοκρατορίας.

Αναμφίβολα το μεγάλο ατού είναι η ιστορία του

βιβλίου - κρύβει πάθη και φιλοδοξίες, προκαταλήψεις και... ανατροπές. Όμως δεν θα αποκαλύψουμε λεπτομέρειες για να αποφύγουμε το σπόιλερ. Αυτό που αξίζει να επισημάνουμε είναι πως ο Fellowes δικαίως μπορεί να χαρακτηριστεί «επίσημος» βιογράφος των ανθρώπων της βρετανικής αριστοκρατικής κοινωνίας των δύο προηγούμενων αιώνων.

Χωρίς τη χρήση πολλών λεπτομερειών - παρά μόνο όταν πρέπει - καταγράφει την εποχή και τις συμπεριφορές χωρίς τη διάθεση να κρίνει ή να δικαιολογήσει. Το κάνει ως ένας παρατηρητής, που σέβεται τον κοινωνικό στάτους κβο και αγαπάει τον κόσμο που περιγράφει. «...Μια νεαρή γυναίκα γύρω στα είκοσι αποτελούσε ένα τρόπαιο για όσους ήθελαν να ανελιχθούν κοινωνικά ήταν η κορυφή την οποία ήθελαν να κατακτήσουν άντρες σαν τον Τέιμς, έξυπνοι, ταλαντούχοι, επιτυχημένοι. Θα ήταν το επιστέγασμα μετά από μια ζωή επιτυχιών, αλλά τι είχε κάνει στη ζωή του εκείνο το κορίτσι; Τίποτα. Είχε απλώς γεννηθεί. Η Ανν δεν ήταν καμιά επαναστάτρια. Δεν είχε καμία επιθυμία να δει το πολίτευμα να ανατρέπεται. Δεν της άρεσαν οι δημοκρατίες και δεν θα την πείραζε να κάνει βαθιά υπόκληση στη βασίλισσα αν της δινόταν μια τέτοια ευκαιρία. Παρ' όλα αυτά, απορούσε με τον παραλογισμό του κοινωνικού συστήματος της εποχής». Ή σε ό,τι αφορά τη σχέση των υπηρέτων με τα αφεντικά τους: «Ο επονομαζόμενος «κώδικας αίματος» είχε καταργηθεί πριν από είκοσι χρόνια και τα εγκλήματα που διέπρατταν οι υπηρέτες κατά των κυρίων τους δεν αποτελούσαν πλέον προδοσία ούτε επέσυραν τη θανατική ποινή. Υπήρχε όμως η κοινή πεποίθηση στις τάξεις που κατείχαν περιουσία ότι οι υπηρέτες ήταν ξένοι στους οποίους παραχωρούσαν την άδεια να βρίσκονται στα σπίτια τους βάσει ενός κώδικα εμπιστοσύνης. Οποιαδήποτε κατάχρηση αυτής της εμπιστοσύνης ήταν σοβαρό παράπτωμα και απαιτούσε την αυστηρότερη δυνατή τιμωρία».

Η μετάφραση είναι της Χριστίνας Σωτηροπούλου και το βιβλίο κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Κλειδάριθμος. ●

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Γράψε για το **ΣΕ ΕΙΔΑ** (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: **AVSE** κενό και το μήνυμά σου στο **19400**.
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα.
Χρέωση SMS €0,31 με ΦΠΑ (Mediatel - Τηλ παραπόνων: 2142148020)

B5
27/1. Σκούρο κόκκινο μαλλί, ακουστικά μεγάλα sony, διάβαζες βιβλίο, έπεφτες συνέχεια πάνω μου, στείλε μου malesiadas7@hotmail.com send bulk

ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΚΗΦΙΣΙΑΣ

23/1 στο φανάρι για Αττική Οδό, σε ένα παλιό τζιπάκι, είχες μεζογουρά μαλλιά και φορούσες ροζ πουλόβερ με γαλάζιο πουκάμισο! Κατάλαβες πως σε κοιτούσα, μου χαμογέλασες και έφυγες... σε ψάχνω, γλυκιά μου.

ΤΟ ΑΣΤΑΡΙ

Πρέπει να σου πω πως εσύ που σερβίρεις -ή είναι δικό σου το καφε-νείο;- έχεις τα πιο ωραία δάχτυλα που έχω δει ποτέ. Αραγε θα υπήρχε κάποια ελπίδα να σε γνωρίσω;

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

Καθώς περνούσα Πέ-

μπη πρωί από την Ερα-
τοσθένους στο Παγκρά-
τι, σε είδα να χειρίζεσαι
ένα ανυψωτικό μηχανή-
μα με κάτι σαν καναπέ
πάνω. Αν και ήσουν τόσο
απορροφημένος από
τη δουλειά παρέμενες
κούκλος. Αν ψάχνεσαι,
στείλε εδώ.

ΤΟ ΤΥΛΙΧΤΟ

Καθόσουν έξω με δύο
φίλους σου και τρώγατε
παρά το

Σε είδα να
κλείνεις τραπέζι στην
COOKOONAYYA και
κατάλαβα πως ξεκινά
το 2ο Dine Athens.
Πού θα σε δω να τρώς
αυτή την εβδομάδα;

κρύο, το απόγευμα της
περασμένης Πέμπτης.
Είσαι ξανθιά, φορούσες
κόκκινο μπουφάν, τζιν
παντελόνι και είχες τα
γυαλιά ηλίου στηριγμένα
στο κεφάλι σου. Εγώ
είμαι με γένια 35άρης. Αν
θέλεις να μάθεις περισ-
σότερες λεπτομέρειες,
tulixto@yahoo.com

ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

Παρασκευή βράδυ,

γύρω στις 20.00, στα φα-
νάρια της Δάφνης. Εσύ
με ένα μαύρο FIAT. Μόλις
είδα πως είχες ως συνο-
δηγό σκύλο κατέβασα
το παράθυρο για να του
φωνάξω. Με είδες, έβα-
λες τα γέλια, αλλά άναψε
φανάρι και δυστυχώς
δεν ξανασυναντηθήκαμε
γιατί έστριψες Ηλιούπο-
λη. Θέλω να σε ξαναδώ.

PUBLIC

Ξέρω πως δεν θα κάνω
καλή εντύπωση που
στέλνω μήνυμα, αλλά
νομίζω πως κοιτάζεις
κι εσύ, γκριζομάλλη
με το μπλε άνορακ,
κι ας συνόδευσες
τη γυναίκα σου,
Σάββατο το πρωί,
στον όροφο με τα
βιβλία. Εγώ είμαι
διατεθειμένη να σε
δω κι ας μη μου αρέ-
σει πως φοράς βέρα.

ODORI

Καθόσουν δεξιά όπως
μπαίνουμε από την μπάρ-
ρα στο ψηλό τραπέζι, με
μια φίλη σου, και μιλού-
σατε όλο το βράδυ σαν
να σας απασχολούσε
κάτι. Ήμουν αυτός με το
καρό πουκάμισο και τα
κοκκάλινα γυαλιά που σε
έτρωγε με τα μάτια όλο
το βράδυ. Αναρωτιέμαι
αν με κατάλαβες...

Μυρτώ μου, έχω ένα θεματάκι. Ενώ σε όλες μου τις δραστηρι-
ότητες είμαι εντάξει, ας πούμε «φυσιολογικός», μου αρέσει
τρομερά το κολλητήρι, είμαι δηλαδή εφιασμός. Δεν υπάρχει
στιγμή που να μπω π.χ. στο μετρό και να μην το σκεφτώ,
αλλά ευτυχώς σπάνια το πράττω (το επιχειρώ, δηλαδή). Θα
ήθελα εάν γίνεται (λόγω της μεγάλης επαφής που έχεις εσύ
με κόσμο) να μου γνωρίσεις κάποια γυναίκα που να της αρέσει κάτι
ανάλογο – υπάρχει άραγε; Σε ευχαριστώ.

Και τι θα κάνετε, τη συμμορία των δύο; Να μπαίνετε στα τρόλεϊ και στο μετρό,
να εφάπτεστε στον κόσμο και να κάνετε το σήμα της νίκης ο ένας από τη μία
και ο άλλος από την άλλη; Γαμάτο.

Υ.Γ. Δυστυχώς δεν γνωρίζω καμιά γυναίκα που να γουστάρει να τριβεται σε
ξένους – βασικά νομίζω πως κανείς δεν γουστάρει τριψίματα αυτή την εποχή.
Αρκεί που μας τον ακουμπάνε η εφορία, η ΔΕΗ, ο Εμφιας, ο Οαές και τα άλλα
παιδιά της παλιοπαρέας.

Μυρτώ, αγαπητή κι αγαπημένη, είμαι η Μ. κι είμαι 27 χρονών, γκέι,
όπως συνειδητοποιήσα πριν περίπου δύο χρόνια (αργά αλλά τα
«πιάνω» στο τέλος). Πρόσφατα γνώρισα μία κοπέλα, την Α. Γνω-
ριζόμαστε μόλις 4 μήνες και μιλάμε (χωρίς υπερβολή) κάθε μέρα,
λέμε «καλημέρα» (ενίοτε και «καληνύχτα»), μιλάμε στο τηλέφωνο
για ώρες, βγαίνουμε οι δυο μας ασύστολα (από αυτό που πας για κα-
φέ και καταλήγεις ξημερώματα), έχουμε πάει σαββατοκύριακο εκ-
δρομή, και τώρα σκεφτόμαστε να πάμε ταξίδι στο εξωτερικό (στην
εκδρομή δεν έγινε απολύτως τίποτα). Ναι, ταιριάζουμε, γελάμε,
συζητάμε, βολτάρουμε, λέμε αστεία και σοβαρά. Μ' αρέσει; Ναι, δεν
ξέρω. Δεν «αφώνω» τον εαυτό μου να το σκεφτεί πολύ σοβαρά γιατί
την έχω πατήσει στο παρελθόν. Έχει μιλήσει για πρώην αγόρια της
(κι εγώ το ίδιο) κι έτσι η λογική (και τα λόγια) δείχνουν πως είναι
στρέιτ. (Θα μου πεις όμως κι αυτή, αν το σκέφτεται, για στρέιτ θα με
έχει). Έχω μπλέξει σε έναν κυκεώνα, ένα φαύλο κύκλο, όπου ανα-
ρωτιέμαι αν τρέχει κάτι, κι αν τρέχει είναι κρίμα να χάνουμε χρόνο,

να μην είμαστε μαζί, αλλά είμαι μεγάλη κότα
και φοβάμαι να της δείξω ή να της πω κάτι, μή-
πως φρικάρει και τη χάσω. Και πώς να της δείξω
κάτι; Τι; Να της μιλήσω στα ίσια; Να της μιλήσω
μόνο για εμένα, να δω τι θα πει; Κι αν φύγει; (Κι
αν μείνει;) Να παραμείνω κότα, να αναρωτιέμαι
μήπως κι αν, με την ελπίδα ότι τρέχει όντως κάτι
κι είναι εκείνη πιο θαρραλέα από εμένα; Να πα-
ραμείνω κότα και να περιμένω να έρθει κάποια
άλλη, καινούργια, όχι κότα, και να κάνει την
πρώτη κίνηση; Γιατί φοβάμαι να επιτρέψω στον
εαυτό μου να ρισκάρει, να δοκιμάσει κι ας χάσει;
Γιατί μου στερώ το ενδεχόμενο της χαράς; Στο

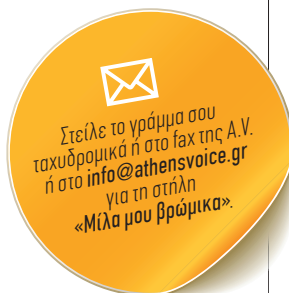
παρελθόν είχα μόνο μία «σχέση» που έληξε παραλόγως επώδυνα κι
ακόμη βρίσκω κομμάτια παντού.

Η ερώτηση «γιατί φοβάμαι να επιτρέψω στον εαυτό μου να ρισκάρει, να
δοκιμάσει κι ας χάσει» είναι ένα θαυμάσιο εναρκτήριο λάκτισμα για αυτό
που πρέπει να κάνει κάθε άνθρωπος που αναρωτιέται για τέτοια πράγματα.
Ψυχοθεραπεία. Προφανώς αυτό το εμπόδιο δεν εμποδίζει μόνο τα γκομενικά
σας και προφανέστερα αν κάτσετε να το κλωσάτε εκατό χρόνια θα συνεχίζει
κι αυτό να κλωσάει φόβους και άγχος.

Υ.Γ. Κατά τα άλλα ό,τι κι αν αποφασίσετε να κάνετε, καλό είναι να θυμάστε συ-
νεχώς ότι το έχετε αποφασίσει. Που πάει να πει: έκανα το βήμα και μου βγήκε;
Ωραία. Έκανα το βήμα και έφαγα τα μούτρα μου; Δεν κλαίγομαι, ήταν ρίσκο,
πήρα ευθύνη, είμαι μεγάλο παιδί σε μεγάλο κόσμο.

Μυρτώ, μήπως ξέρεις τι κάνουμε όταν χωρίζουμε και ο πρώην μας
σφετερίζεται τη ζωή μας; Όταν βγαίνει με τους φίλους μας, όταν
τους τηλεφωνεί σχεδόν καθημερινά και κάνουν παρέα, πηγαίνουν
σινεμά, πίνουν μαζί τσίπουρα σχεδόν κάθε Κυριακή και ποστάρουν
φωτογραφίες που φυσικά δεν είμαι μέσα; Μήπως ξέρεις τι κάνουμε
όταν ξαφνικά οι φίλοι μας μάς κοιτάζουν αμήχανα επειδή τους ρω-
τάμε «τι έκανες χτες το βράδυ;» και δεν ξέρουν τι να πουν; Στη ζωή
μου, Μυρτώ, έχει γίνει η άλωση της Κωνσταντινούπολης! Νιώθω
τόσο θυμό για κείνον που αγάπησα τόσο, νιώθω μοναξιά και απελ-
πισία. Μοναξιά κι απελπισία.

Μπορεί η μοναξιά και η απελπισία κάπως να υποχωρή-
σουν, αν ρίξετε κανένα γαμοσταυρίδι στους φίλους
σας που κάνουν χοντράδες. Απορώ που νιώθετε θυμό
μόνο για εκείνον που αγαπήσατε τόσο και δεν νιώθετε
και γι' αυτούς που αντί να στηρίζουν εσάς στηρίζουν
τον άλλο. Δεν είμαστε καλά, θα ξεχάσουμε κι αυτά που
ξέρουμε στο τέλος.

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Ό,τι δεν λύνεται, κόβεται

Μία πολύ κάθετη και απόλυτη προσέγγιση μπορεί να είναι πρόσκαιρα ανακουφιστική, αλλά δεν θα σε βοηθήσει εντέλει να υλοποιήσεις τα ζητούμενά σου στη δουλειά. Αντιθέτως, μπορεί να ανατρέψει ισορροπίες με τους συναδέλφους σου για τις οποίες έχεις πασχίσει και είναι απαραίτητες για την καλή λειτουργία της ομάδας. Η είσοδος της Αφροδίτης στο ζώδιό σου την Παρασκευή σου δίνει μεγαλύτερη λάμψη και γοητεία και σε ανοίγει σε ερωτικές γνωριμίες. Αποκτάς μεγαλύτερη σαφήνεια σε σχέση με το τι θέλεις και το ποιος θέλεις να είσαι μέσα στις επαγγελματικές και προσωπικές σου σχέσεις. Μην ακυρώσεις τις αγαθές σου προθέσεις με νεύρο και επιθετικότητα. Πολλά μπορείς να καταφέρεις μόνος σου αλλά σίγουρα όχι τα πάντα. Πια να διαφυλάξεις λοιπόν φιλίες αλλά και να διευθετήσεις ερωτικά θέματα, να θυμάσαι ότι καλό είναι να μην πεις πράγματα που δεν μπορείς να υποστηρίξεις στην πράξη και να μην απορρίψεις ανθρώπους και καταστάσεις των οποίων η απουσία θα σου στοιχίσει περισσότερο από ότι θα σε ανακουφίσει.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Αφού το σκέφτεσαι, πες το

Η προτίμησή σου να κρατάς τα προσωπικά σου προσωπικά και τα λόγια σου το κατά δύναμη λίγα και καλά, δεν είναι ό,τι προτιμότερο. Υπάρχουν ζητήματα που σε απασχολούν καιρό τώρα και ευκαιρίες που περιμένουν να τις αξιοποιήσεις. Χρειάζεται να χρησιμοποιήσεις το χιούμορ σου και τις δημιουργικές σου ιδέες για να διατηρήσεις ένα καλό κλίμα στα ερωτικά σου και στη δουλειά. Προσπάθησε να εκφράσεις πέντε πράγματα που θέλεις να κάνεις για να περνάς καλύτερα και έχε το νου σου για κουτοσομπολιά που γίνονται σε βάρος σου στον επαγγελματικό σου χώρο. Κατά τα άλλα, υπάρχει σωματική και ψυχολογική κούραση και χρειάζεται να μην τσιγκουνευτείς τα χρήματα και το χρόνο για την απαραίτητη φροντίδα και ξεκούραση. Υπάρχουν πολλά θετικά, κυρίως στην προσωπική σου ζωή, και δεν πρέπει να αφήσεις πράγματα ανεπίωτα και μυστικοπάθεια να υπονομεύσουν την εμπιστοσύνη και την ηρεμία σου ή μια πολλά υποσχόμενη κατάσταση. Τις περισσότερες φορές ό,τι πας να κρύψεις κάτω από το χαλί το βρίσκεις μπροστά σου.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Υπαρξιακά συννεφάκια στο τοπίο

Το πέραςμα της Αφροδίτης στον Κριό την Παρασκευή θα σου τονίσει ότι δεν είσαι κι άσχημα, πάρα τις ισχυρές πιέσεις στις επαγγελματικές και προσωπικές σου σχέσεις. Μην τα χρωματίζεις όλα μαύρα λοιπόν λόγω συζητήσεων που γίνονται με την οικογένειά σου αφού το κλίμα εκεί είναι αρκετά βαρύ, διατήρησε μία αίσθηση αναλογίας. Στα ερωτικά σου, τα συναισθήματα είναι ανάμεικτα. Από τη μία υπάρχει διάθεση και ευκαιρίες για γνωριμίες, για φλερτ, για να ερωτευτείς. Από την άλλη, τα προσωπικά σου σχέδια, οι απαιτήσεις μίας σχέσης αλλά και διάφορες ανησυχίες δικές σου για το θέμα της συντροφικότητας και του πού πηγαίνει μία γνωριμία μετά το σεξ, περιπλέκουν τις καταστάσεις. Πάντως, η διάθεσή σου για έξω και για να εμπλουτίσεις τον κοινωνικό σου και κυρίως το φιλικό σου κύκλο συνεχίζεται αμείωτη και σε βοηθάει να μην ανησυχείς παραπάνω από όσο χρειάζεται για τα υπαρξιακά και τις ανασφάλειές σου. Διανύεις ιδιαίτερα δημιουργική περίοδο, οπότε αν θέλεις ξεκάθαρα πράγματα επαγγελματικά, πάρ’ το πάνω σου.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Ερωτικές εξελίξεις και αποκαλύψεις

Αναμένεις κουβέντες και καινούργιες πληροφορίες που θα φέρουν αλλαγές στην προσωπική σου ζωή, οπότε να είσαι έτοιμος να δώσεις την πρόπουσα σημασία στη σχέση ή το γάμο σου. Το ενδιαφέρον είναι ότι ακόμη και ευχάριστες να είναι οι εξελίξεις, εσύ θα καταφέρεις να παραπονεθείς γιατί είχες συνηθίσει αλλιώς. Στη δουλειά σου οι εξελίξεις τρέχουν ενώ και στα οικονομικά σου φαίνεται οι μέρες να φέρνουν το κάτι παραπάνω, υπό τη μορφή χρηματοδότησης ή στήριξης από το οικογενειακό περιβάλλον. Μπες στο παιχνίδι ακόμη κι αν αισθάνεσαι ότι οι συνθήκες δεν είναι οι πλέον κατάλληλες, γιατί η περίοδος είναι ιδανική για δημόσιες σχέσεις και για να προωθήσεις τα σχέδιά σου. Σε γενικές γραμμές, η τελική έκβαση θα εξαρτηθεί κυρίως από την ικανότητά σου να διατηρήσεις την ψυχραιμία σου και να μην εμπλακείς σε μαλώματα και διαφωνίες σε περίπτωση που βρεθείς στο στόχαστρο για πράγματα που έχουν ήδη συμβεί.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Αέρας αλλαγής και καινούργια γνώση

Η είσοδος της Αφροδίτης στον Κριό την Παρασκευή θα δώσει ένα στιβαρό χέρι βοήθειας στη διάθεσή σου και θα δημιουργήσει ευκαιρίες στην καριέρα σου. Είναι εξαιρετική περίοδος για να ασχοληθείς με τις ακαδημαϊκές σου υποχρεώσεις, με δουλειές που αφορούν το εξωτερικό, ενώ και τα επαγγελματικά ταξίδια είναι μέσα στο πρόγραμμα. Αν και δυσκολεύεσαι να κάνεις έναν καλό οικονομικό σχεδιασμό, η διάθεσή σου βελτιώνεται, ειδικά προς το τέλος της εβδομάδας. Σε προσωπικό επίπεδο, έχεις διάθεση να ασχοληθείς με το θέμα σχέση και γενικότερα να κοινωνικοποιηθείς, ενώ επιβάλλονται οι δραστηριότητες που θα σου μάθουν κάτι καινούργιο ή θα σου προσφέρουν ολοκληρωμένη ψυχαγωγία. Είναι καιρός να βάλεις και κάποια εκδρομή στο πρόγραμμα, ακόμη κι αν είναι για να δεις συγγενείς, αφού ειδικά το Σαββατοκύριακο θα είσαι σε κατάλληλη ψυχολογία για να συγχρωτιστείς και με την ευρύτερη οικογένειά σου. Στον οικογενειακό σου χώρο, συνεχίζεται κάποια ταλαιπωρία λόγω θεμάτων υγείας και αυτό είναι ίσως το ένα συννεφάκι των ημερών.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Ερωτική αναστάτωση

Προσπάθησε να μην γκρινιάξεις για τα έξοδα που θα κάνεις, γιατί γίνονται για καλό, είτε για να ενισχύσουν το κοινωνικό σου προφίλ, είτε για τη διασκέδασή σου και τα παιδιά σου. Επιπλέον με την είσοδο της Αφροδίτης στον Κριό, από την Παρασκευή βλέπεις τα έσοδά σου να βελτιώνονται, αφού τρόπον τινά φαίνεται να χρηματοδοτείσαι και μάλιστα όχι από τη δουλειά σου. Πάντως το τρέξιμο της τελευταίας στιγμής συνεχίζεται αμείωτο στην καθημερινότητά σου. Στα ερωτικά σου, η λίμπιντό σου παραμένει σε ιδιαίτερα υγιή επίπεδα και αυτό σε κάνει να θέλεις να περάσεις περισσότερο χρόνο εντός με τον άνθρωπό σου παρά να τρέχεις δεξιά κι αριστερά με παρές και μαζώξεις. Η διάθεσή σου τείνει προς την κυκλοθυμία αφού μέσα σου συγκρούεται το κλασικό «τι θα πει ο κόσμος» με τις πολύ προσωπικές, πολύ έντονες επιθυμίες και ανασφάλειές σου. Ο συνδυασμός σε οδηγεί να αναπροσανατολιστείς προς σοβαρότερα πράγματα μέσα στην υπάρχουσα σχέση σου, είτε σε βραχύβια ερωτικά πειράματα.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Προβολέας στα προσωπικά σου

Αν αντέξεις στην αρχή της εβδομάδας να μην εμπλακείς στην ένταση που υπάρχει στο σπίτι, θα αποζημιωθείς από την Παρασκευή, αφού η είσοδος της Αφροδίτης στον Κριό θα σου φέρει ένα πολύ απαραίτητο μέλωμα που θα ενισχύσει την παραδοσιακά διπλωματική σου προσέγγιση στο θέμα σχέσεις. Είσαι πανέτοιμος για καινούργια πράγματα στην ερωτική σου ζωή και πρέπει να σκεφτείς πολύ καλά αν οι πεποιθήσεις σου είναι επίκαιρες στο παρόν πριν τις αφήσεις να ανακόψουν καινούργιες καταστάσεις. Στη δουλειά, μπορεί να συνεχίζεις να μη βλέπεις τα πράγματα όπως οι συνάδελφοί σου, όμως καταλαβαίνεις καλύτερα τη θέση τους και το πώς μπορείτε και οι δύο να βοηθηθείτε. Πάντως το μείζον θέμα των ημερών είναι τα προσωπικά σου και φαίνεται ότι και η καθημερινότητά σου χαλαρώνει για να σου επιτρέψει να ασχοληθείς περισσότερο με την κοινωνική, ερωτική και πιο ευχάριστη πλευρά της ζωής σου. Γενικά, βάλε στο πρόγραμμα διασκεδαστικές και δημιουργικές ασχολίες γιατί όλα τα υπόλοιπα θα τα βαρεθείς μέχρι θανάτου.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Δουλειές με φούριες

Αν ξεκινήσεις την εβδομάδα με μία λιτότητα στο λόγο σου και μπόλικη ψυχραιμία, θα διαφυλάξεις τον εαυτό σου από αρκετά άβολες καταστάσεις στο σπίτι και τη δουλειά.

Ένα ρουτίναισμα ωστόσο δύσκολο θα το αποφύγεις, ιδιαίτερα προς το τέλος της εβδομάδας, αφού φορτίζεσαι με υποχρεώσεις που αφορούν το σύντροφο και τους γονείς σου. Ευτυχώς έχεις αρκετή διάθεση να ασχοληθείς με τα του οίκου σου και καλά κάνειις γιατί η συμβολή σου ψυχολογική και οικονομική είναι κρίσιμη. Στη δουλειά καταλαβαίνεις ότι χρειάζεσαι βοήθεια για

να ανταπεξέλθεις στις υποχρεώσεις σου και αν την ζητήσεις, θα την έχεις. Γενικά δυσκολεύεσαι να βρεις ψυχία αυτές τις ημέρες, αφού όταν είσαι στη δουλειά θέλεις να είσαι σπίτι κι όταν πηγαίνεις σπίτι τα τεκταινόμενα εκεί σε ξεβολεύουν ιδιαίτερως. Η εβδομάδα προσφέρεται για να ασχοληθείς με τη διαίτά σου, την άσκησή σου και την εμφάνισή σου – να το κάνεις για να κρατήσεις και την ψυχολογία σου στη σωστή κατεύθυνση.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Έρωτας κι ένα ελαφρύ άγγιγμα της τύχης

Από την Παρασκευή που η Αφροδίτη μπαίνει στον Κριό, το κέφι σου παίρνει την ανιούσα με ευχάριστες νότες και εξελίξεις στα ερωτικά σου. Οι μετοχές σου ανεβαίνουν κι αυτές και η πίεση που αισθάνεσαι όλο αυτό τον καιρό χαλαρώνει αισθητά και σε σπρώχνει να ασχοληθείς περισσότερο με εξωσχολικές και δημιουργικές ασχολίες, να κερδίσεις στον έρωτα με τις εμπειρίες που απόκτησες, να διασκεδάσεις. Μόνο μην περιμένεις όλα αυτά να συμβούν ακριβώς όπως τα έχεις ξανακάνει, ούτως ή άλλως πάντα «μια αλλαγή» θέλεις. Συνεχίζεις να είσαι σε ιδιαίτερα επικοινωνιακή φάση και αξιοποιήσες την για να διαπραγματευτείς οτιδήποτε έχει να κάνει με τα οικονομικά σου. Το κλίμα γενικά είναι πιο ανάλαφρο και σε συμφέρει να συντονιστείς με αυτό, με χιούμορ, ενδιαφέρουσες συζητήσεις και μια ανοικτή προσέγγιση στα πάντα, αφού η εξωστρέφεια σου επιστρέφει δριμύτερη. Πρόσεξε λίγο τις ανησυχίες σου για τα χρήματα γιατί κινδυνεύουν να γίνουν το δέντρο που θα σε κάνει να χάσεις το δάσος.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Κλείσε θέματα για να προχωρήσεις

Θα βοηθήσει να θυμηθείς ότι γενικά είσαι πρακτικός άνθρωπος και καταλαβαίνεις ότι σε σαθρά θεμέλια δεν μπορείς να χτίσεις τίποτα. Τότε ίσως να σταματήσεις να παίρνεις τόσο προσωπικά το γεγονός ότι δεν καταφέρνεις να κάνεις αυτά που θέλεις στην καθημερινότητά σου και τη δουλειά σου, ακριβώς επειδή οι οικονομικές σου βάσεις και ένα σωρό ζητήματα που πρέπει να κλείσεις, στέκονται εμπόδιο. Εκτός αυτού, στα οικονομικά σου ροή συνεχίζει να υπάρχει. Εναλλακτικά, μπορείς να πάψεις να φέρνεις τα θέματα της δουλειάς στο σπίτι και να ασχοληθείς με τα παιδιά σου, τη σχέση σου και ό,τι άλλο ευχάριστο σου αρέσει, ακόμη και με τη διακόσμηση ή τις δουλειές που πρέπει να γίνουν για να απαλυνθεί και η δική σου και η γενική οικογενειακή ένταση. Χρειάζεσαι ένα καλό αραξοβόλι αυτές τις ημέρες για να ξεκουραστείς, να απολαύσεις πέντε ποιοτικά πράγματα και να ανασυντάξεις τις δυνάμεις σου, οπότε φρόντισε να μην υπονομεύεις μόνος σου το οικιακό κλίμα.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Εξωστρέφεια και τσιμπήματα από το παρελθόν

Το νιώθεις στο πετσί σου αυτή την εβδομάδα ότι χρειάζεται να ανοίξεις καινούργιο κεφάλαιο στην ερωτική σου ζωή, αφού στο λέει ο εαυτός σου, στο λένε οι φίλοι σου, στο λέει όλο σου το είναι. Ωστόσο, το παλιό συνεχίζει να σε απασχολεί τη σκέψη σου. Πάντως ό,τι κι αν μάθεις, ό,τι κι αν συνειδητοποιήσεις, από την Παρασκευή που η Αφροδίτη μπαίνει στο ζώδιο του Κριού, τίποτα δεν σε σταματάει πια από το να γνωρίσεις καινούργιο κόσμο, να κυκλοφορήσεις, να ταξιδέψεις, να βολτάρεις γενικότερα και μάλιστα με συγκεκριμένα ατζέντα επί προσωπικού. Παράλληλα θα έχεις την ευκαιρία να εξομαλύνεις οποιαδήποτε ένταση έχει δημιουργηθεί με τα αδέρφια και τους συγγενείς σου, αφού η οικογένειά σου έχει τη διάθεση να είναι στο πλευρό σου. Γενικότερα, οι μέρες είναι ιδιαίτερα επικοινωνιακές και αν σταματήσεις να ασχολείσαι με ό,τι συνέβη θα μπορέσεις να μιλήσεις για πολύ καινούργιες ιδέες, συνειδητοποιήσεις και αντιλήψεις πραγματικά μέσα από την καρδιά σου.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Άσπρη μέρα στα οικονομικά σου

Ως μάνα εξ ουρανού προσγειώνεται στο δεύτερο πλιακό σου οίκο η Αφροδίτη στον Κριό την Παρασκευή για να βοηθήσει τη ροή των οικονομικών σου και τις συναλλαγές σου. Αν και ακόμη έχεις μία αίσθηση τέλους εποχής στη δουλειά σου και πολλά πράγματα να διευθετήσεις, βλέπεις τουλάχιστον άσπρη μέρα στην τσέπη σου. Ταυτόχρονα βέβαια σε πιάνει και μια διάθεση για ψώνια, σπατάλη και γενική καλοπέραση που πρέπει να φροντίσεις, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τον όρεξή σου, αφού αυτές τις ημέρες είσαι ιδιαίτερα επιρρεπής στο να τρως λόγω διάθεσης. Αντίθετα, μπορείς και πρέπει να απολαύσεις το σεξ και να μην αφήσεις τη λίμπιντό σου να καθεί ανάμεσα σε υποχρεώσεις ρουτίνας. Μην αφήσεις ούτε το επαγγελματικό άγχος να καταβάλει την υγεία και την ευεξία σου. Όσον αφορά τα σχέδια που κάνεις για το σπίτι σου, κάνε υπομονή. Παρά τις καλές οικονομικές εξελίξεις, έχεις εκκρεμότητες που πρέπει να φύγουν από τη μέση πριν μπορέσεις να προχωρήσεις. **Α**

*Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΥΡΩΣΥΣΤΗΜΑ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

ΤΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

Το Γενικό Συμβούλιο της Τράπεζας της Ελλάδος καλεί τους μετόχους της Τράπεζας, σύμφωνα με το Καταστατικό της και το Νόμο, σε Τακτική Γενική Συνέλευση, την Παρασκευή 24 Φεβρουαρίου 2017, στις 12:00 το μεσημέρι, στο Κεντρικό Κατάστημα της Τράπεζας, στην Αθήνα, Ελευθερίου Βενιζέλου 21, 2ος όροφος, αίθουσα Γενικών Συνελεύσεων.

Τα θέματα της Ημερήσιας Διάταξης είναι τα εξής:

1. Ανάγνωση της ετήσιας Έκθεσης του Διοικητή, που υποβάλλεται με εντολή του Γενικού Συμβουλίου της Τράπεζας για τον Ισολογισμό και τις λοιπές Οικονομικές Καταστάσεις, καθώς και τα πεπραγμένα του έτους 2016.

2. Ανάγνωση της Έκθεσης των Ελεγκτών για τον Ισολογισμό και τις λοιπές Οικονομικές Καταστάσεις της χρήσης 2016.

3. Έγκριση της ετήσιας Έκθεσης του Διοικητή, του Ισολογισμού και των λοιπών Οικονομικών Καταστάσεων χρήσης 2016 μετά της Έκθεσης των Ελεγκτών.

4. Έγκριση της διάθεσης των καθαρών κερδών, σύμφωνα με το άρθρο 71 του Καταστατικού, που ανέρχονται στο συνολικό ποσό των ευρώ 1.092.349.203.-, ως εξής:

Μικτό μέρισμα προς πληρωμή: 0,6720 ευρώ ανά μετοχή σε 19.864.886 μετοχές	ευρώ	13.349.203.-
Υπόλοιπο περιεχόμενο στο Ελληνικό Δημόσιο	ευρώ	1.079.000.000.-

5. Καθορισμός αποζημίωσης και οδοιπορικών εξόδων των μελών του Γενικού Συμβουλίου.

6. Καθορισμός αμοιβής των Ελεγκτών για τη χρήση 2017.

7. Απαλλαγή από κάθε προσωπική ευθύνη των μελών του Γενικού Συμβουλίου και των Ελεγκτών για τα πεπραγμένα και τη Διαχείριση του έτους 2016.

8. Εκλογή Συμβούλων.

9. Εκλογή Ελεγκτών για τη χρήση 2017.

10. Λοιπές Ανακοινώσεις.

Στη Συνέλευση έχει δικαίωμα να λάβει μέρος και να ψηφίσει είτε αυτοπροσώπως, είτε μέσω αντιπροσώπου, τμημάτων των περιορισμών των άρθρων 8, 13 και 14 του Καταστατικού, ο κύριος τουλάχιστον εβδομήντα πέντε (75) μετοχών, που είναι εγγεγραμμένος στα αρχεία του Συστήματος Άυλων Τίτλων (Σ.Α.Τ.) που διαχειρίζεται η εταιρεία «Ελληνικό Κεντρικό Αποθετήριο Τίτλων Α.Ε.» (ΕΛ.Κ.Α.Τ.) της «Ελληνικά Χρηματιστήρια – Χρηματιστήριο Αθηνών Α.Ε. Συμμετοχών» (Ε.Χ.Α.Ε.), στο οποίο τηρούνται οι κινητές αξίες της Τράπεζας, κατά την έναρξη της πέμπτης ημέρας πριν από την ημέρα συνεδρίασης της Γενικής Συνέλευσης, εν προκειμένω της **Κυριακής 19 Φεβρουαρίου 2017** (ημερομηνία καταγραφής), χωρίς να απαιτείται δέσμευση των μετοχών του. Ανά εβδομήντα πέντε (75) μετοχές παρέχουν στον κύριο αυτών το δικαίωμα μιας (1) ψήφου. Μέτοχοι, που έχουν λιγότερες από εβδομήντα πέντε (75) μετοχές, μπορούν να διορίσουν κοινό αντιπρόσωπο μέτοχο, ο οποίος μπορεί να παραστεί στη Συνέλευση, εφόσον συγκεντρώνει την αντιπροσωπεία τουλάχιστον εβδομήντα πέντε (75) μετοχών (άρθρα 13 και 16 του Καταστατικού, σε συνδυασμό με τη 2/29.2.2000 απόφαση του Γενικού Συμβουλίου της Τράπεζας περί αναπροσαρμογής – από είκοσι πέντε (25) σε εβδομήντα πέντε (75) – του ελάχιστου αριθμού μετοχών που απαιτείται για την παροχή δικαιώματος συμμετοχής και ψήφου στη Γενική Συνέλευση, μετά την επελεύση -κατ' άρθρο 9 του Καταστατικού- διάσπαση της μετοχής της Τράπεζας, σύμφωνα με την 1/17.1.2000 απόφαση του Γενικού Συμβουλίου, που εγκρίθηκε με την 8/4.2.2000 Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου – ΦΕΚ Α' 17/7.2.2000).

Τα δικαιώματα διοικήσεως, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος παραστάσεως και ψήφου στη Γενική Συνέλευση αναστέλλονται για τους μετόχους που εμπίπτουν στην παρ. 5 του άρθρου 8 του Καταστατικού (όπως προστέθηκε με την από 24.4.2012 απόφαση της 79ης Ετήσιας Τακτικής Γενικής Συνέλευσης των Μετόχων της Τράπεζας που κυρώθηκε με το άρθρο 165 παρ.7 περ.β' του ν. 4099/2012 [ΦΕΚ Α' 250/20.12.2012]), ήτοι πρόσωπα επί των οποίων η Τράπεζα ασκεί εποπτεία σύμφωνα με το άρθρο 55Α του Καταστατικού ή με διάταξη νόμου, επιχειρήσεις συνδεδεμένες με αυτά, μέλη των διοικητικών συμβουλίων ή διαχειριστές τέτοιων προσώπων, σύζυγοι και συγγενείς αυτών έως δευτέρου βαθμού.

Επίσης, ουδείς μέτοχος, εκτός του Δημοσίου και όσων εμπίπτουν στο άρθρο 2 του ν. 2292/1953, δύναται να ασκήσει στη Γενική Συνέλευση δικαίωμα ψήφου για αριθμό ψήφων υπερβαίνοντα το αντιστοιχούν σε δύο εκατοστά του μετοχικού κεφαλαίου ποσοστό (τελευταίο εδάφιο του άρθρου 13 του Καταστατικού, όπως προστέθηκε με την από 24.4.2012 απόφαση της 79ης Ετήσιας Τακτικής Γενικής Συνέλευσης των Μετόχων της Τράπεζας, που κυρώθηκε με το άρθρο 165 παρ.7 περ. γ' του ν. 4099/2012 [ΦΕΚ Α' 250/20.12.2012]).

Οι μέτοχοι που έχουν δικαίωμα να λάβουν μέρος στη Συνέλευση καλούνται να προσέλθουν στην Υπηρεσία Μετοχών του Τμήματος Γραμματείας της Τράπεζας της Ελλάδος για να παραλάβουν τα δελτία εισόδου τους μέχρι και την **Πέμπτη 23 Φεβρουαρίου 2017**.

Η απόδειξη της μετοχικής ιδιότητας γίνεται με απευθείας ηλεκτρονική σύνδεση της Τράπεζας με τα αρχεία του ως άνω Συστήματος Άυλων Τίτλων.

Ο διορισμός και η ανάκληση αντιπροσώπου του μετόχου γίνονται εγγράφως. Οι μέτοχοι που επιθυμούν να συμμετάσχουν στη Γενική Συνέλευση μέσω αντιπροσώπου ή να ανακαλέσουν τον εν λόγω διορισμό οφείλουν να καταθέσουν στην Υπηρεσία Μετοχών του Τμήματος Γραμματείας της Τράπεζας της Ελλάδος τουλάχιστον τρεις (3) ημέρες πριν από την ορισθείσα ημερομηνία συνεδρίασης της Γενικής Συνέλευσης, ήτοι το αργότερο μέχρι την **Τρίτη 21 Φεβρουαρίου 2017**, συμπληρωμένο και δεδουλευμένο υπογεγραμμένο το σχετικό έντυπο αντιπροσώπευσης, το οποίο είναι διαθέσιμο και στον ιστοχώρο της Τράπεζας www.bankofgreece.gr στην ενότητα «Ενημέρωση Μετόχων».

Ο μέτοχος μπορεί να διορίσει αντιπρόσωπο για μία και μόνη Γενική Συνέλευση ή για όσες Συνελεύσεις λάβουν χώρα εντός ορισμένου χρόνου.

Όσοι από τους μετόχους είναι νομικά πρόσωπα πρέπει μέσα στην ίδια προθεσμία να καταθέσουν σύμφωνα με το νόμο και τα νομιμοποιητικά τους έγγραφα. Σε περίπτωση που τα ως άνω έγγραφα έχουν ήδη κατατεθεί σε άλλη Υπηρεσιακή Μονάδα της Τράπεζας, αρκεί να γίνει σχετική αναφορά στο έντυπο αντιπροσώπευσης.

Κάθε μέτοχος μπορεί να διορίζει μέχρι τρεις (3) αντιπροσώπους. Νομικά πρόσωπα μετέχουν στη Γενική Συνέλευση ορίζοντας ως εκπροσώπους τους μέχρι τρία (3) φυσικά πρόσωπα. Η ίδια ως άνω διαδικασία ακολουθείται και στην περίπτωση που μέτοχος χορηγεί σε τράπεζα εξουσιοδότηση για την άσκηση δικαιωμάτων ψήφου βάσει σχετικών οδηγιών του. Αντιπρόσωπος που ενεργεί για περισσότερους μετόχους μπορεί να ψηφίζει διαφορετικά για κάθε μέτοχο.

Το πλήρες κείμενο της Πρόσκλησης, καθώς και οι πληροφορίες του άρθρου 27 παρ. 3 του κ.ν. 2190/1920 διατίθενται σε ηλεκτρονική μορφή στον ιστοχώρο της Τράπεζας της Ελλάδος www.bankofgreece.gr στην ενότητα «Ενημέρωση Μετόχων». Τα κείμενα των εν λόγω πληροφοριών και στοιχείων διατίθενται και σε έγχαρτη μορφή από την Υπηρεσία Μετοχών του Τμήματος Γραμματείας της Τράπεζας της Ελλάδος, Ε. Βενιζέλου 21, Αθήνα (τηλ. 210-320 2064, 210-320 3288 και 210-320 3341, fax 210-322 6371).

Αθήνα, 20 Ιανουαρίου 2017
Με εντολή του ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ

1-12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΤΡΩΜΕ ΕΞΩ!

Για **12** ημέρες, **120** εστιατόρια της πόλης διαμορφώνουν ειδικά μενού σε προνομιακές τιμές των **15€, 30€, 60€** και μας καλούν να τα γνωρίσουμε από κοντά. Εσείς θα μείνετε μέσα.

12

ΗΜΕΡΕΣ

120

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΑ

3

ΕΚΠΩΤΙΚΑ ΜΕΝΟΥ
ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Κλείστε τραπέζι στο www.dineathens.gr
#DineAthens